

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/48 • 18 Aralık 2009 • 1 TL

**Faşist
ablukayı
yarmak için
mücadeleye!**

İÇİNDEKİLER

Faşist ablukayı yarmak için!.....	3
Kürt halkıyla eylemler	
dayanışmayı yükseltelim!....	4
DTP'nin kapatılması ve düzen	
güçlerinin timsah gözyaşları... ..	5
DTP meclisten çekiliyor...r.....	6
TÜSİAD'ın "sosyal patlama korkusu"nu	
büyütmek için mücadeleyle!.. ..	7
Yeni bir sosyal demokrat	
parti arayışı	8
Ölümlerin gerçek sorumlusu	
aynı karanlık odaktır!	9
İşçi ölümlerinin hesabını sormak için	
örgütlü mücadeleyi yükseltelim!	10
İş cinayetlerinin sorumlusu barbarlık	
düzeninden hesap soralım!	11
TEKEL işçilerinin Ankara nöbeti	
sürüyor!	12
Entes direniş güncesi... ..	13
Bursa'da "İşten atmalar yasaklansın!	
İşsize iş!" forumu	14
İşçi ve emekçi hareketinden.....	15
Bir yargısız infaz dosyası daha:	
Alaattin Karadağ cinayeti	16-18
Karadağ cinayeti dosyası açıklandı... ..	19
Yeraltı nehirlerimizin	
asi damarı Alaattin Karadağ'a!.....	20
Erdal Eren eylem ve	
etkinliklerle anıldı... ..	21-22
İzmir Devrimci Liseliler Birliği'ne	
gözaltı terörü!	23
Metal işçileri kurultay kürsüsünde	
birliğini ve mücadelesini tartıştı... ..	24-25
Dünyadan... ..	26
Kopenhag'daki iklim zirvesi	
emperyalistlerin kirli yüzünü gizlemeye	
yetmiyor.... ..	27
Hillary Clinton Latin Amerika	
ülkelerini tehdit etti!	28
<i>DTP'nin kapatılmasının</i>	
<i>hatırlattıkları -M. Can Yüce</i>	29
Yaşasın 19 Aralık direnişimiz!	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/48 * 18 Aralık 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten Özdoğan

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52 - Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan

Sermaye devleti faşist baskı ve terörünü daha sistematik olarak devreye sokmuş bulunuyor. Geçtiğimiz haftaki gelişmeler buna işaret etmektedir. Devlet terörü sınıf ve emekçi hareketi ile toplumsal muhalefetin tüm kesimlerine yönelmiş bulunuyor. İşçiler, kamu emekçileri, Kürt halkı ve devrimciler sistemli bir saldırı ile karşı karşıyalar.

TEKEL fabrikalarının kapatılarak işçilerin 4-C statüsüne geçirilerek iş güvencesinden yoksun ve sefalet ücretine mahkum edilmelerine karşı 10 bini aşkın TEKEL işçisi, Ankara yürüyüşü başlattı. TEKEL işçilerinin Ankara yürüyüşünün önü daha baştan kesilmeye çalışıldı. Ankara Valisi Ankara yürüyüşünü "yasadışı" ilan etti. Ancak bu yasak TEKEL işçilerinin mücadele kararlılığını kıramadı. Türkiye'nin çeşitli illerinden Ankara'ya akan TEKEL işçileri öfke ve tepkilerini Ankara sokaklarına taşıdılar. Sermaye ve AKP hükümetinin saldırılarına karşı kararlı bir duruş sergilediler. Sermaye devleti TEKEL işçilerinin eylem kararlılığını polis terörünü devreye sokarak kırmaya çalıştı.

TEKEL işçilerinin eyleminin sürdüğü saatlerde İstanbul'da itfaiye işçileri İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin taşeronlaştırma saldırısına karşı protesto eylemlerini sürdürüyordu. Polis, bir kez daha harekete geçerek itfaye çalışanlarına birer gazı ve coplarla saldırdı. Ancak bu saldırı itfaye çalışanlarına geri adım attıramadı. İtfaiye işçileri saldırının ardından İBB Başkanı Kadir Topbaş ile İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ı istifaya çağırdılar.

Birleşik Taşımacılık Sendikası 25 Kasım uyarı grevinin ardından başlatılan soruşturma terörüne ve işten el çektirme kararına karşı iş durdurarak yanıt verdi. Sermaye devleti bir kez daha kolluk güçlerini devreye sokarak iş durdurma eylemine saldırdı. Bu saldırının yanısıra demiryolu çalışanlarını işten atarak saldırısını boyutlandırdı.

Yukarıdaki tablo işçi ve emekçilerin hak alma mücadelelerinin yaygınlaştığını, sermaye devletin ise bu mücadeleyi ezmek için pervasızca saldırdığını göstermektedir. Devletin faşist baskı ve terörün yoğunlaştığı, işçi ve emekçiler üzerindeki ablukanın her geçen gün daha da sıklaştırıldığı bugünlerde, bu

ablukanın dağıtılması bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu abluka dağıtılmadan devrimci siyasal mücadelenin ileriye taşınabilmesi mümkün olmayacaktır. Devrimci ve ilerici sol güçler, imkanlarını, araçlarını ve güçlerini birleştirerek ortak ve birleşik bir mücadele hattı izlemedikçe bu ablukanın dağıtılması mümkün olamayacaktır. Ancak ne yazık ki, ilerici sol güçlerin bu konudaki tutumu bu ablukayı dağıtmaya yönelik bir bakışı ve duruşu sergilemekten oldukça uzak bulunmaktadır.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Faşist ablukayı yarmak için!

Son günlerde önemli gelişmeler yaşanıyor. Bir süredir Kürt halkı militan eylemlerle devletin tasfiye planlarına karşı öfke ve tepkisini ortaya koyuyor. Devlet kendisini çaresiz bırakan bu öfke patlamasını kontrol altına almaya çalışırken hiçbir mantığa sığmayan Tokat eylemi gerçekleşti. Bu tümüyle tartışmalı eylem, Kürt halkının sokaklara taşan öfkesi karşısında kitlesel bir gerici cereyanın uyandırılması için bulunmaz bir fırsat oldu. Sokaklarda Kürt halkının karşısına sivil faşist gruplar çıkarılmaya başlandı.

Bu aşamada DTP'nin kapatılması kararı düzen cephesinin yeni bir saldırı hamlesi olarak gündeme geldi. Bu saldırı Kürt hareketine yönelik açık bir meydan okuma anlamına geliyor ve gözdağı verilmeye çalışılıyordu. Fakat bu meydan okuma karşısında DTP milletvekilleri milletvekilliğinden istifa etme kararı aldılar. Bu durum düzen cephesini yeni bir açmazla sürükledi.

Bu durum doğal olarak Kürt halkının kurulu düzenden uzaklaşması sonucunu verecektir. Düzen ve devlet, dimyata pirince giderken elindeki bulgurdan olma tehlikesiyle yüzyüze kalmıştır. Bu noktada düzen cephesinden atılacak ilk adımlardan biri meclisten istifaların önüne geçebilmektir. Görüldüğü kadarıyla istifalar kabul edilmeyecektir. Mevcut yasalar böyle bir olanağı tanımaktadır. Böylelikle Kürt hareketinin meclisle bağları korunmaya çalışılacaktır.

Fakat bundan daha önemlisi sokaktaki hareketliliğin nasıl dizginleneceğidir. Zira faşist grupların sistematik olarak Kürtlerin karşısına çıkarılması giderek toplum düzeyine yayılan bir iç çatışmayı beslemektedir. Bu ise durumun iyice içinden çıkılmaz hale gelmesi demektir. İpleri çözülen faşistler son günlerde işi kalaşnikoflu katliamlara kadar vardırmışlardır. Tırmandırılan şovenist histeriden güç olarak silah kullanmaya başlayan faşist beslemeler, bu eylemlerinin sonucunda serbest bırakılarak açıkça da desteklenmişlerdir. Bu durum, bundan sonra benzer saldırıların artmasına yolaçacaktır. Olayların bu biçimde gelişmesi, Kürt-Türk çatışması tehlikesini arttırmakta, ateşle oynanmaktadır.

Kuşkusuz bu durum bir sıkıyönetim rejiminin yolunu açmak üzere de değerlendirilebilir. Ya da zaten olaylar düzenin belli bir kesimi tarafından bu

çerçevede bilinçli bir biçimde yönlendiriliyor da olabilir. Sonuçta gelişmeler giderek bu tür bir rejimi düzen için bir ihtiyaç haline de getirebilir. Kendi ipinin de çekilmesini kolaylaştıracığı için AKP'nin işine gelmese de, mevcut siyasal gerilim ve çatışma denetlenemez hale gelirse, bu durum belli bölgelerde sıkıyönetime geçiş için güçlü bir bahane olarak kullanılabilir.

Diğer taraftan, bugün düzen cephesinin bir sıkıyönetim tehditini Kürt hareketini ve toplumsal muhalefeti terbiye etmek için kullandığını da unutmamak gerekir. Bu çerçevede bir sıkıyönetim rejimi, hem bir olasılık hem de bir tehdit olarak bugün egemenlerin elinde bir silah olarak durmaktadır.

Bu silahın tehdit olarak kullanılmasıyla Kürt hareketi denetim altına alınmaya çalışılmaktadır. Fakat baskı ve zor ile mesafe almak mümkün değildir. Çünkü onyıllardır en koyusundan faşist baskı ve terörle yüzyüze kalmış, büyük bedeller ödemiş olan Kürt halkı geline yerde yeni bedeller ödemekten kaçınmayacaktır. Bugün ancak kararlı bir mücadeleyle sonuç alınabileceği yönündeki inanç, Kürt emekçi kitleleri içinde her zamankinden daha fazladır. Dolayısıyla baskı ve terör silahının ters tepme ihtimali yüksektir.

Mevcut durumda düzen açısından başka adımların atılması da gündeme gelebilir. Gerekli olan, düzene yönelik çözüm beklentilerini yeniden diriltecek adımlardır. Ancak bunun bugüne kadar "açılım" kapsamında verileceği söylenen güdük haklarla olmayacağı açıktır. AKP hükümeti her şeye rağmen açılıma devam edeceğini söylemekle beraber, yapabileceği fazla bir şey yoktur. Açılım kapsamında atılacağı söylenen adımların anlamlı bir etki yaratması da mümkün görünmemektedir. Ancak Abdullah Öcalan ile yeni bir anlaşma zemini oluşturulduğu koşullarda "açılım süreci"ne yeniden ivme kazandırılabilir. Çünkü mücadele içindeki Kürt kitlelerinin düzenin belirleyeceği sınırlara dönmesi ancak Öcalan'ın inisiyatifiyle mümkündür.

Buraya kadar düzen gericiliğinin izleyebileceği yollar üzerine durduk. Sermaye devleti, inkar üzerine kurulu Kürt politikasının iflasını "açılım" yoluyla aşmaya ve düzeni yeni temeller üzerinden restore etmeye çalışmaktaydı. Ancak geline yerde bir kez daha yaşanan tam bir iflas olmuştur. Kürt halk kitleleri üzerinde kurulmaya çalışılan denetim bir

kesimi üzerinde önemli ölçüde kaybedilmiştir.

Kuşkusuz düzenin düştüğü durum devrimci mücadeleyi geliştirmek açısından önemli bir olanaktır. Fakat sorun bu olanağın bu doğrultuda değerlendirilip değerlendirilemeyeceği sorunudur. Bu hem Kürt hareketinin ve hem de her iki halkın devrimci geleceği açısından kritik önemdedir. Ancak bir kez daha devrimci bir sınıf hareketinden yoksunluk kendisini yakıcı biçimde hissettirmektedir. Zira devrimci bir sınıf hareketinin varlığı koşullarında, bugün düzenle köprüleri atan Kürt halkının mücadele enerjisi düzeni hedef alan bir devrimci iktidar mücadelesine bağlanabilir, egemenlerin halkları birbirine kışkırtma politikası kolayca boşa çıkarılabilirdi. Sermaye devletinin meşru ulusal-demokratik haklarını tanımak yerine ayak oyunları ile teslim almaya çalıştığı Kürt halkı ayağa kalktığında, işçi sınıfı ve emekçilerin tam desteğini yanında bulurdu. Bu da emekçi halklar arasında kardeşlik ve dayanışma bağlarını güçlendirir ve düzeni köşeye sıkıştırırdı.

Ancak yazık ki bugün devrimci bir sınıf hareketinden yoksunuz. Düzenin en büyük olanağı ve güvencesi de budur. Zira Kürt halkının haklı öfkesini ve seçilen yanlış hedefleri de kullanarak, en azından toplumun bir bölümünü Kürt halkına karşı belli bir kolaylıkla kullanabilmektedir. Bu da hem Kürt halkına hem de genel olarak işçi sınıfı ve emekçi hareketine büyük zararlar vermektedir.

Komünistlerin ve devrimcilerin önünde duran tablo budur. Olanaklarla, zorluklarla, engellerle dolu bu tablodan güncel görevler çıkarmak, eldeki güç ve imkanları bu çerçevede etkili biçimde kullanmak gerekmektedir. En öncelikli görevlerden biri Kürt halkının meşru mücadelesinin ve öfkesinin haklı nedenlerini döne döne işçi sınıfı ve emekçilere anlatabilmektir. Zira bugün yaşanan öfke patlamasının gerisinde, devletin meşru ulusal-demokratik haklarını tanımak yerine ayak oyunları ile Kürt halkını teslim almaya çalışması vardır. Bununla birlikte halkların kardeşliği vurgusu temelinde düzene karşı birlik ve mücadele bayrağını yükseltecek eylem ve etkinlikler büyük bir önem taşımaktadır. Tüm bunları etkili ve güçlü biçimde örgütlemek için ise, devrimci, demokrat, ilerici ve yurtsever güçlerin en geniş mücadele ve eylem birliğini geliştirmek gerekmektedir.

Amerikancı rejimin tasfiye planı Kürt halkının direnişine çarptı...

Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltelim!

Sermaye iktidarının yürütme organı AKP hükümetinin başlattığı “Kürt açılımı” hamlesinin ilk etabı fiyaskoyla sonuçlandı. ABD emperyalizminin yönlendirmesi/desteği ile başlatılan bu hamle, devlet kurumları, büyük sermaye ve medya patronları tarafından da desteklenmesine rağmen beklenen sonucu yaratamadı.

Kürt sorununun çözümü konusunda verilen vaazlara rağmen, gerçekte ne Amerikancı rejimin ne diğer güç odaklarının Kürt halkının temel sorunlarına çözüm üretmek gibi bir dertleri var. Sorunun kaynağı olan Amerikancı rejimin sözcüleri, “Kürt halkını, Kürt siyasi güçlerini muhatap almadan Kürt sorununu çözeceğiz” gibi ucube bir tutum içerisinde. Bu yaklaşım, sermaye iktidarının, 85 yıldır Kürt halkına karşı izlenen ırkçı/inkarcı politikada kayda değer bir değişiklik yapma yeteneğinden yoksun olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

“Kürt sorununu çözeceğiz” diye devlet adına “açılım” ilan eden AKP hükümeti ile şefi Tayyip Erdoğan’ın Kürt halkına karşı takındıkları tutum, düzenin diğer güç odaklarından farklı olmadıklarının ispatıdır. Devlet terörünün azdırılmasını ve DTP’nin kapatılmasını savunmaları, bunların da diğer düzen güçleri gibi ırkçı/inkarcı zihniyetle malul olduğunu kanıtıyor. Bu zihniyetle malul olanların ise Kürt sorununu çözeceklerini iddia etmeleri kaba riyakarlıktan başka bir şey değildir.

“Demokratik açılım”a azgınlaşan devlet terörü eşlik ediyor!

AKP hükümeti ile medyada mevzilenen birtakım rejim kalemşörleri, son aylarda “demokratik açılım” söylemini dillerinden düşürmez oldular. İddiaya göre AKP hükümeti hem Kürt sorununu çözmek hem demokratikleşme yönünde adımlar atmak için çaba harcıyor.

Siyasal pratikte karşılığı olmasa da hükümetin geliştirdiği bu söylem, ilk dönemde Kürt siyasi güçlerinde belli beklentiler yaratabilirdi. Ancak siyasi güçlerin beklentilerine rağmen Kürt emekçileri rejim sözcülerinin söylemine hep şüpheyle yaklaştılar. Zira yıllarca süren kirli savaşta burjuva devletin zorbalığına maruz kalan Kürt halkının temelden yoksun vaatlerle aldatılması artık kolay değil.

Amerikancı rejimin “demokratik açılım” söylemi Kürt halkını kandırmak bir yana, düzen içi çözüme umut bağlayan Kürt siyasi güçlerinin bile kısa sürede hayal kırıklığına uğramasını önleyemedi. Zira bu söyleme ülke çapında polis terörü ve cinayetlerinin artması eşlik ederken, Kürt halkına karşı izlenen ırkçı/inkarcı resmi devlet politikasında en ufak bir değişiklik olmadı.

Abdullah Öcalan’nın koşullarının ağırlaştırılması, DTP’nin kapatılması, Kürt çocuklarının tutuklanması, düzen sözcülerinin Kürt halkına kin kusan demeçleri, ırkçı/linççi güruhların kolluk kuvvetleri kontrolünde sokaklara salınması... Tüm bunlar, devletin Kürt halkını yok sayan “Kürt açılımı” söyleminin kofluğunu kısa sürede gözler önüne serdi. Son kertede, düzen içi çözüme umut bağlayan Kürt siyasi çevreleri de hayal kırıklığına uğradıklarını ilan etmek durumunda

kaldılar.

Devletin çözüm değil tasfiye peşinde olduğunu fark eden Kürt hareketinin liderleri, düzenden umut kesmeseler bile, izlenen politikalarla herhangi bir sorunun çözülmesinin mümkün olmadığını dile getirdiler. DTP’nin kapatılmasıyla rejimin sert saldırısına maruz kalan Kürt hareketinin, devlete güvenerek iş yapma girişimi bir kez daha hoyratça engellendi. AKP’den CHP’ye, MHP’den Genelkurmay’a, yargı organlarından medyaya kadar uzanan geniş bir yelpazede inkarcı söylemin zehri bir kez daha etrafa saçılmaya başladı.

Bu durumda zaten sömürgeci devletin vaatlerine güvenmeyen Kürt emekçileri, Amerikancı rejimin tasfiye saldırısına sokak direnişleriyle karşılık vererek, tutumlarını gösterdiler.

Kürt halkı özgürlük ve eşitlikten vazgeçmiyor!

Devletin “açılım” adı altında geliştirdiği politikanın Kürt sorununu çözmekle bir ilgisinin olmadığı daha önce defalarca dile getirilmişti. ABD destekli planın temel hedefi Kürt hareketini tasfiye etmek, böylece Kürt halkını sömürgeci rejimin dayatmaları karşısında çaresiz bırakmaktır.

Siyasal güçlerin aksine düzenin vaatlerinden fazla etkilenmeyen Kürt halkı, tasfiye girişimine karşı direniş yolunu seçince, tezgahlanan plan şimdilik boşa düşürülmüş oldu. Zira PKK’nin kuruluş yıldönümünde başlayan sokak eylemlerinin DTP’nin kapatılmasıyla daha da kitlesel bir boyut kazanması, rejimin hesaplarının temelden yoksun olduğunu, “açılım”cılara da hatırlattı.

Kürt halkını yok sayarak, “sizin sorununuzu biz çözeceğiz” safsatasını ortaya atan gerici rejimin efendileri, militan sokak direnişleriyle karşılaşınca Kürt siyasi güçlerine saldırmaya başladılar. Kürt hareketini Kürt halkından ayırmaya girişimlerini fiyaskoyla

sonuçlanan sermaye hükümetinin, gelinen yerde ezilen Kürt halkına vaat edebileceği bir şey kalmamıştır.

Onlarca kentte sokaklara çıkan Kürt halkı, özgürlük ve eşitlik özlemlerinden vazgeçmeyeceğini dosta düşmana göstermiş bulunuyor. Düzen içi çözüme endekslenen Kürt hareketi bu noktada Kürt halkını etkilemiş, militan sokak gösterilerinde yükseltelen talepler ise belli sınırların ötesine geçememiş olsa da, eylemlerdeki kararlılık, Kürt halkının devlet terörü, inkar ve asimilasyon politikasına karşı direnme iradesini ortaya koyuyor.

Ulusal eşitlik ve özgürlük uğruna direnen Kürt halkının mücadelesi, egemenler tarafından şovenizmi azdırmanın gerekçesi yapılmak isteniyor. Oysa Amerikancı sermaye devletin baskı, inkar, asimilasyon ve zorbalığına karşı direnen Kürt halkının mücadelesi haklı ve meşrudur. İşçi sınıfıyla emekçiler, ilerici-devrimci güçler ezilen Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik uğruna mücadelesiyle eylemli dayanışma içinde olmalıdırlar.

Bu dayanışma, Amerikancı rejimin şovenizm zehriyle işçi sınıfını parçalama girişimlerinin etkisini sınırlamak açısından olduğu kadar, “işçilerin birliği halkların kardeşliği” bilincini güçlendirmek açısından da özel bir önem taşıyor.

Düzenin “açılım” sürecinin vardığı nokta, ezilen Kürt halkının özgür ve eşit bir yaşama ulaşmasının devrimle mümkün olabileceğinin güncel bir kanıtıdır. Zira Kürt sorununun kaynağı olan rejim ayakta kaldığı sürece gerçek özgürlük ve eşitlikten söz edilemez. Bu olgu Türkiye işçi sınıfıyla ezilen Kürt halkının kader birliğine işaret etmektedir.

İşçi sınıfıyla emekçilerin sömürü ve kölelikten kurtuluşu kapitalizmi yerle bir edecek bir devrime bağlı olduğu gibi, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik ideallerine ulaşabilmesi de bu devrimin zaferine bağlıdır. Kürt halkıyla dayanışma eylemleri, bu iki devrimci dinamiğin Amerikancı rejimi hedef alacak bir mücadele çizgisinde birleştirilmesi perspektifiyle örülmelidir.

DTP'nin kapatılması ve düzen güçlerinin timsah gözyaşları

İki yıldır süren DTP kapatma davası, Türk siyasi tarihine kara bir leke olarak geçecek bir kararla sonuçlandı ve DTP Anayasa Mahkemesi'nin kapattığı 25. parti oldu. Böylece DTP'nin kapatılmasıyla sermaye devletinin 86 yıllık tarihi boyunca değişik mahkeme ve otoritelerce kapatılan parti sayısı 61'e yükselmiş oldu. Bu durum, sermaye rejiminin temelindeki harcın yasakçı ve anti-demokratik niteliğini de gösteriyor.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın sözkonusu kapatma kararını açıklarken AİHM'in "Batasuna" kararına gönderme yapması dikkate değer bir durumu ifade ediyor. Zira, bu açıklamayı daha önce AKP'nin Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek yaparak "AİHM'nin Batasuna kararını iyi okusunlar" demişti. AKP'nin kapatılma davasına "şerh" koyanların başında gelen Haşim Kılıç'ın bu pek "demokrat" tutumunu DTP'den esirgemiş olması, sermaye devletini tepeden tırnağa ırkçı-şovenist resmi ideolojinin nasıl şekillendirdiğinin yeni bir örneği oldu.

Hakkında açılan kapatma davası sürecinde ortalığı ayağa kaldıran AKP ve diğer düzen güçleri sözkonusu olan DTP'nin kapatılması olunca bu sonucu pek de gizleyemedikleri bir sevinçle karşıladılar. Yeri geldiğinde demokrasi havarisi kesilen başta Cumhurbaşkanı Gül ve Başbakan Erdoğan başta olmak üzere tüm düzen siyasetinin temsilcilerinin bu konuyla ilgili açıklamalarına tam bir çifte standart ve ikiyüzlülük damgasını vurdu. Yapılan bütün açıklamalarda "parti kapatmaya karşıyız" denildikten sonra "ama..." ile cümleler bağlandı ve DTP'nin kapatılmasını haklı gösteren gerekçeler sıralandı.

Kapatma kararının ardından siyasi partilerden gelen açıklamalar birbirini izledi. "DTP adeta 'beni niye kapatmıyorsunuz' diyor" sözleriyle davanın görülmesine davetiye çıkaran AKP başta olmak üzere düzen partileri, DTP'nin kapatılmasından "üzüntü" duyduklarını söylemeyi ihmal etmediler!

Bu açıklamaları, açılışın "mimar"ı ilan edilen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün demeçleri izledi. Gül, kapatma kararına "Herkes saygı duysun" diyerek sahip çıktı. Bununla da yetinmeyen Gül, "Gönül arzu ederdi ki parti yöneticileri, partilerini korumak için gerekli özeni ve dikkati göstermiş olsalardı. Anayasa ve kanunlar ortada, onlar bu özeni göstermeyince Anayasa Mahkemesi ne yapsın?" değerlendirmesinde bulundu. Kararı savunan açıklamasında DTP'ye yüklenen Gül, "Şu hepimizin şahit olduğu bir şey ki terör örgütünü, var oluş sebebi olarak ilan eden parti yöneticileri olduğu sürece, mahkeme ne yapacak?" dedi.

Oysa Abdullah Gül'ün cansiperane savunduğu Anayasa Mahkemesi, 12 Eylül Anayasası'nın bekçisi olan, daha dün bizzat Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçilememesi için askeri darbeye gerek bırakmayan 367 skandal kararına imza atan, AKP'nin kapatılma davasında üyelerinin oylarını milimle ölçerek dağıtan, bu sefer de oybirliğiyle bir başka siyasi karara imza atarak DTP'yi kapatan bir mahkemedir!

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, DTP'nin kapatılmasına ilişkin "Biz parti olarak prensipte parti kapatılmasına çok doğru bakmıyoruz" dedi. Ancak bunun sadece prensipte olduğunu Akdağ şu sözlerle ifade etti: "Ama sonuçta Anayasa Mahkemesi'nin verdiği bir karardır. Hukuki bir süreç."

Meclis'in AKP'li başkanı Mehmet Ali Şahin de alay edercesine şöyle konuştu: "Sürecin sorumlusu üzerine düşen görevleri, gerek Anayasa değişikliği olarak, gerekse yasal değişiklik olarak yerine getirmeyen

TBMM'dir. TBMM üzerine düşenleri kısa sürede yapmalı."

CHP Grup Başkanvekili Kemal Kılıçdaroğlu, "teröre destek verenleri ülkede istemediklerinin" altını çizerek, "DTP'nin kapatılmasından ne keyif, ne zevk alırsınız, sadece üzüntü duyarız" dedi. Demokrasilerde siyasi partilerin öneminden bahseden Kılıçdaroğlu, DTP'nin kapatılmasını şöyle savundu: "Siyasal partilerin kapatılmasını istemeyiz. Ama siyasi partilerin de o ülkenin anayasasına ve hukukuna göre çalışması da temel bir kuraldır. Kendi ülkemizde terörü istemiyoruz. Teröre destek verenleri de istemiyoruz. Keşke her parti anayasaya uygun ve onun koyduğu kuralları içerisinde faaliyetlerde bulunabilse."

Kısacası, sermaye sınıfının demokrat geçinen bütün temsilcilerinin bu konuya ilişkin sözleri tam bir kakofoniden ibarettir. Aşağı yukarı hepsinin de söz kalıpları basitçe şundan ibarettir: Söze "siyasi olarak yanlış olmuştur" diye başlamışlar, "hukuken doğru olmuştur" ile devam etmişler ve "ama olması da gerekirdi" sonucuna vararak demokratik görünümlü maskelerini bir yana bırakmışlardı! Hepsi bu!

Bir de DTP'nin kapatılma kararını doğru bulan bu ikiyüzlüler ve arsızlar takımı, tam bir tutarsızlık nişanesi olarak DTP milletvekillerine "aman sine-i millete dönmeyin" çağrısı yapıyorlar. İyi de baylar, sizin işinize geldiğinizde toz kondurmadığınız 12 Eylül Anayasası ve rejiminin bekçisi Anayasa Mahkemeniz, DTP'yi "terör ve bölücülük odağı" olduğu kararına vararak kapatmış. Öyleyse sürekli dilinize doladığınız bu "terör ve

bölücülük odağı"nı daha ne diye istiyorsunuz o meclisinizde? Onlardan kurtularak bir kere daha "tek" sesliliği sağlamış oldunuz. Ne kadar övünseniz azdır bu şanlı(!) zaferinizle!

DTP'nin kapatılması kararı, sömürgeci sermaye devletinin Kürt halkına yönelik belirlediği geleneksel politikanın somutlaşmış biçimi olmuştur. Hatay'da hükümet yöneticileriyle yaptığı bir değerlendirmede Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç'ın "Nasıl ki AKP hakkında verilen karar politik olmuştur, DTP hakkında verilecek kararın esasen politik olacaktır" şeklindeki sözleri, davanın hukuki kaygılarla değil, tamamen sermaye devletinin siyasi hesaplarıyla ilgili olduğunu yadsınamaz biçimde göz önüne seriyor.

Bir kez daha görülmüştür ki, Kürt sorunu rejimin turnusol kâğıdı olma işlevini görmeye devam ediyor. Öyle ki; DTP'nin kapatılması kararı, sermaye rejiminin imha, inkâr ve asimilasyon politikalarının doğrudan bir sonucu olması bir yana, "açılım projesi"nin demokratik bir yan taşımadığını ve tüm düzen güçlerinin timsah gözyaşlarını büsbütün açığa çıkarmıştır.

Kürt halkının talepleri uğruna yürüttüğü haklı ve meşru mücadelesi ise işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlük mücadelesinin temel bir bileşeni olarak duruyor. O halde, bugün sermaye rejimi karşısında özgür, eşit ve gönüllü bir birlikteliği savunmalı, her zamankinden daha fazla Kürt halkının taleplerini ve çeşitli milliyetlerden tüm işçi ve emekçiler olarak dayanışmayı geliştirmeli ve birleşik bir mücadele yükseltmeliyiz.

Kürt halkıyla tam dayanışmaya!

Türkiye'de siyasal atmosfer gitgide geriliyor. Sermaye devleti, Kürt halkına dönük kapsamlı bir saldırı paketini devreye sokmuş bulunuyor. Bir türlü dizginleyemediği mücadele dinamiklerini azgın bir faşist terörle ezmeye çalışmaktadır.

Sömürgeci faşist devletin en fazla zorlandığı alan ise, Kürt cephesidir. Dayanaksız hayallere neden olan "demokratik açılım" paketinin, bir tasfiye planı olduğu açığa çıkmıştır. Kürt halkı, bunu sokaklara çıkarak, militan ve kitlesel bir mücadele ile yanıtlamıştır. Sermaye devleti, tam bir acz ve çaresizlik içindedir. Kürt halkının sömürgeci zulme karşı meşru direnişini, şovenizm zehiri ile iyice şartlandırılmış polis ordularıyla ezmeye çalışmaktadır. Günümüzde Kürdistan'ın neredeyse her kenti, tam bir savaş alanına dönüşmüş bulunmaktadır. Günlerdir aralıksız bir biçimde sürdürülen saldırılar sonucu bir Kürt genci katledilmiş, çok sayıda insan yaralanmış, aralarında çocukların da olduğu yüzlerce kişi tutuklanmıştır. Tüm veriler saldırıların daha da tırmanacağını göstermektedir.

Öte yandan, Türkiye'nin metropollerinde, şoven bir kudurganlık tırmandırılmaktadır. Sivil faşist çetelerin aktif bir biçimde katıldığı linç girişimleri de bunun bir ifadesidir. Tokat'ta yaşanan olay ve İstanbul'da bir otobüste gerçekleşen yangın sonucu yaşamını yitiren bir genç kızın durumu buna alet edilerek, bir kez daha kirli silahlara başvurulmaktadır. Amaç, öteden beri var olan Kürt halkının etrafındaki ablukayı iyice daraltmak ve onu kayıtsız koşulsuz bir teslimiyete zorlamaktır. DTP'ye dönük tutuklama terörü ve kapatma davası da bunun bir ifadesidir.

Fakat boşuna. Kürt halkı günlerdir bu kuşatmaya, mücadeleyi daha da tırmandırarak yanıt vermektedir. Kürt halkının mücadeleden yana bir duruşu seçmesi, kuşkusuz ki önemlidir ve olması gerektir. Kaldı ki Kürt halkı yıllardır bunu yapmaktadır. Ne var ki bu, kendi kendine yeterli bir mücadele değildir. Şimdi zaman sömürgeci zulme karşı, Türkiye'nin işçi ve emekçileri ile bir mücadele birliği kurma zamanıdır. Geline yerde, Kürt-Türk ve diğer milliyetlerden işçilerin birliği ve halkların kardeşliği her zamankinden daha da yaşamsaldır. Yaşamsaldır, zira, gitgide tırmandırılan şoven kudurganlığı geriletmenin, provakasyonları ve iki halk arasında kışkırtılan düşmanlığı boşa çıkartmanın ve Kürt halkı etrafında oluşturulan ablukayı dağıtmanın yolu bu birliktelikten geçmektedir. Kürt halkının en doğal hakkı olan özgürlüğünü de yine, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı ile sağlanacak gerçekten samimi ve candan ittifak sayesinde elde edecektir. Kürt halkı, tercihini kesin olarak birleşik mücadeleden yana belirlemelidir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, tüm uluslardan işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri, Kürt halkının özgürlük mücadelesini tereddütsüz bir biçimde desteklemeye, sömürgeci sermaye devletinin baskı ve terörüne karşı, Kürt halkıyla tam dayanışmaya ve saldırılara karşı, birleşik bir mücadelenin örülmesi için her türlü çabayı ortaya koymaya çağırıyoruz.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

11.12.2009

DTP meclisten çekiliyor...

DTP'nin kapatılmasının ardından “Sine-i millet” kararını hayata geçirmek için Diyarbakır’a giden milletvekilleri kapatılma kararının hukuki değil, siyasal olduğunu ifade ettiler.

DTK’dan sonuç bildirgesi

12 Aralık günü Diyarbakır’da olağanüstü toplanan Demokratik Toplum Kongresi 13 Aralık günü sona erdi.

700 delegenin katılımıyla iki gün süren kongrenin sonuç bildirgesi açıklandı.

DTK Sözcüsü Hatip Dicle tarafından okunan bildirmede, yeni sürecin Kürtlerin mücadeleler sonucu kazandıkları hakları ve kurumları ortadan kaldırmayı hedefleyen bir amaç taşıdığı belirtilerek tasfiye planlarına izin verilmeyeceğinin altı çizildi.

Kürtler’e karşı senaryonun özünün 80 yıllık olduğu ve linç, terör, tehdit ve şantajlarla bunların gündeme getirildiği belirtilen açıklamada, Kürtler’e karşı AKP açılımı ile ölümü gösterip sıtmaya razı etme politikasının güdüldüğü kaydedildi.

Sonuç bildirgesinin son bölümünde, Kürt halkının mücadele tarihinden aldığı deneyimler sayesinde bir kez daha kandırılmadığı belirtildi. Son haftalarda gerçekleştirilen sokak gösterilerinde polis tarafından katledilen Aydın Erdem anıldı.

DTP, kapatma davasını AİHM’e taşıyacak

Anayasa Mahkemesi’nin kapatma kararına dayanarak aldığı Batasuna ile DTP davası arasında benzerlik olmadığını belirten DTP, “Batasuna kararı”nı AİHM’e götürceğini ifade etti.

DTP’nin tüzel kişilik olarak yapacağı başvurunun yanısıra kendilerine siyasi yasak getirilen DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk, DTP Diyarbakır Milletvekili Aysel Tuğluk’un da aralarında bulunduğu 37 kişi AİHM’e bireysel başvuru yapacak.

DTP’nin iki milletvekili Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk’un milletvekilliklerinin düşürülmesinin ardından kalan 19 milletvekili de 17 Aralık günü istifalarını TBMM Genel Kurulu’na sunacakları açıklandı.

DTP’li vekiller Diyarbakır’da

Kararın ardından açıklama yapan ve daha öncesinde aldıkları “Sine-i millet” kararını hayata geçireceklerini açıklayan DTP’li milletvekilleri, DTK’nın Daimi Meclis Toplantısı’na katılmak için 14 Aralık günü Diyarbakır’a geldi.

DTP’liler, Diyarbakır Havaalanı’nda binlerce kişi tarafından karşılandı.

KCK: DTP fiilen ve resmen meclisten çekilmeli!

DTP’nin kapatılmasının hukukla bir ilgisi olmadığını söyleyen Koma Civaken Kurdistan (KCK) Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan, “DTP’nin kapatılmasının sorumlusu AKP’dir” dedi. Karayılan DTP’nin fiilen ve resmen Meclis’ten çekilmesinin doğru bir karar olacağını belirtirken, devletin aldığı bu kararın Kürt halkı açısından hiçbir biçimde geçerli olmadığını kaydetti.

Karayılan, kararın “Kürt halkına karşı geliştirilmiş yeni bir bastırma planının bir gereği” olduğunu söyleyerek üç aşamalı bu planı şöyle dile getirdi: “Bu planın birinci adımı Önderliğe yönelik bir saldırı, ikincisi DTP’yi kapatma, üçüncüsü de gerillaya

yönelik kapsamlı bir imha hareketidir.”

Kürt halkının yeni cenazeleri kaldırmaya tahammülünün olmadığını söyleyen Karayılan, “Her koşul altında saldırılar karşısında Kürt halkı da meşru müdafaa hakkına sahiptir” diyerek Kürtlerin tepkisinin haklı ve meşru olduğunu dile getirdi.

Karayılan ayrıca, Kürt gençlerine de eylemleri büyütme çağrısı yaptı.

Tuğluk: Kapatma kararı meşru değil!

Kapatma kararıyla birlikte hakkında siyaset yasağı getirilen Aysel Tuğluk, Diyarbakır’da yaptığı

konuşmada, DTP’nin kapatılmasının meşru olmadığını belirterek kararı tanımadıklarını ifade etti. Kapatma kararının mağdurunun kendisi veya Ahmet Türk olmadığını belirten Tuğluk, asıl mağdurun Kürt halkının iradesi olduğunun altını çizdi.

Ahmet Türk: Sarsılacaksınız, ezileceksiniz!

Diyarbakır’da kendilerini karşılayan binlerce kişiye hitap eden yasaklı DTP’nin Eşbaşkanı Ahmet Türk, “Partileri kapatabilirsiniz, bizi parlamentodan atabilirsiniz ama halkımızın mücadelesinin önünde sarsılacaksınız, ezileceksiniz” dedi.

Kadıköy’de binler “Dersim katliamıdır, hesabı sorulsun!” dedi

Tunceli Dernekleri Federasyonu’nun (TUDEF) örgütlediği “Dersim 38 katliamıdır! Arşivler açılın, hesabı verilsin!” mitingi yaklaşık 5 bin kişinin katılımıyla 13 Aralık günü gerçekleştirildi.

Çok sayıda sol parti, demokratik kitle örgütü, sendika ve devrimci gücün katılımıyla Kadıköy’de düzenlenen “Dersim 38 katliamıdır” mitinginde biraraya gelen binlerce kişi, katliama ilişkin arşivlerin açılmasını, Dersimliler’den özür dilenmesini istedi.

Alevi Çalıştay’na Maraş katliamının sorumlularından Ökkeş Şendiller’in çağrılmasının protesto edildiği konuşmalarda, DTP’in kapatılması kınandı ve DTP ile dayanışma çağrısı yapıldı.

Tepe Nautilus önünde saat 11.00’de toplanmaya başlayan kitle Kadıköy İskele Meydanı’na doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. En önde, Seyit Rıza’nın resminin taşındığı yürüyüşte, “Dersim ismi iade edilsin! / TUDEF” pankartının arkasında, sırasıyla, “Sürgünler, kayıplar ve evlatlık alınanların listesi açıklansın!”, “Dersim 38 katliamıdır! Arşivler açılın hesap verilsin! / TUDEF” pankartları açıldı.

Eyleme, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Alibeyköy Cemevi ve Kültür Merkezi, KESK İstanbul Şubeler Platformu, ÜİD-DER, DHF, Halkevleri, Halk Cephesi ve Devrimci Alevi Komitesi, DTP Kapatılamaz İnisiyatifi, DTP, ESP-G, BDSP, KÖZ, Partizan, Alinteri, Demokrasi için Birlik Hareketi, Sosyalist Parti, SODAP, TÖP, SDP, TKP, Sosyalist Umut, Öğrenci Muhalefeti, Emek Partisi, Çağrı, Aka-Der, BÖH, Devrimci Duruş ve anarşistler katıldı..

Komünistler Alaattin Karadağ’ı selamladı

Komünistler eyleme “Dersim’den Sivas’a, 19 Aralık’tan Diyarbakır’a katleden sermaye devletidir! / BDSP” pankartı ile katıldılar.

BDSP kortejinin en önünde, Esenyurt’ta polis tarafından katledilen Alaattin Karadağ yoldaşın resimleri taşındı.

Alana girişle beraber miting programı saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından TUDEF Genel Başkanı Özkan Tacer bir konuşma yaptı.

Dersim halkından özür dilenmesini isteyen Tacer, Munzur’da yapılmak istenen barajların iptal edilmesini talep etti.

Tacer, DTP’nin kapatılması ile AKP’nin Kürt sorununa yaklaşımını gösterdiğini ifade etti.

DTP Dersim Millekvekili Şerafettin Halis de bir konuşma yaparak 17 Aralık’ta yapılacak olan Alevi Çalıştay’na Maraş katliamı sanıklarından Ökkeş Şendiller’in davet edilmesini eleştirdi.

Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Ali Balkız ise konuşmasında işçileri kömür göçüklerinde kaybeden patronu ve bu çalışma düzenini de kınadıklarını söyledi. Alevi Çalıştay’ının hangi noktaya geldiğini ifade eden Balkız, “Biz bu ülkede eşit olmak istiyoruz. Sünni kardeşlerimizle eşit yaşamak istiyoruz. Bu ülkenin Türkleri hangi hak ve sevgiye, hangi yaşam koşullarına sahip iseler, Kürtler de onlar kadar kıymetlidirler ve bu haklara müstahaktırlar. Bu ülkenin tarihi hepimizin tarihidir” dedi.

Dersim’in DTP’li Belediye Başkanı Edibe Şahin’in Zazaca yaptığı konuşmanın ardından, Dersimli sanatçıların söylediği türküler ve halaylarla miting son buldu.

Mitingte “Polis terörüne ve cinayetlerine son! /BDSP” imzalı bildiriler yaygın olarak dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TÜSİAD'ın “sosyal patlama korkusu”nu büyötmek için mücadeleye!

DTP'nin kapatılmasının ardından kapitalist patronlar da görüşlerini ortaya koydular. Kapatma kararına ilişkin açıklama yapan Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), toplumsal kutuplaşmanın, Demokratik Toplum Partisi'nin kapatılması ile birlikte daha da tırmanmasından endişe duyduğunu dile getirdi.

Kürt hareketi TÜSİAD'ın açıklamasından memnun

Geçmişte HADEP'in kapatılması sürecinde de TÜSİAD benzer açıklamalar yapmıştı. Bu açıklamalar o zaman da Kürt hareketi tarafından olumlu karşılanmıştı. Bugün de TÜSİAD'ın açıklaması Kürt hareketi tarafında iyimserlikle karşılanabiliyor.

Oysa, Kürt halkının son derece haklı ve meşru taleplerini ve kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz destekleyecek olan güç TÜSİAD değil, bu taleplerin gerçekleşmesinden çıkarı olan işçi ve emekçilerdir.

Türkiye'de TÜSİAD patronları dahil bir avuç burjuva azınlığın egemenliği hüküm sürüyor. Bu egemenlik büyük çoğunluğun esareti ve sömürüsü üzerinde yükseliyor. Bundan dolayıdır ki, ezilenlerin demokrasi talebinin TÜSİAD'cılarının talepleriyle uyumlu olması bu düzenin doğasına aykırıdır. Böyle bir beklenti içine girenlerin kendi taleplerinden vazgeçmeleri gerekir. Demokrasi mücadelesi ancak, TÜSİAD'a ve onun çıkarlarının temsilcisi olan olan devlete karşı zorlu mücadeleler ile kazanılabilir.

Sermaye baronları “sosyal patlama”dan korkuyor!

Sermaye baronları “toplumsal kutuplaşma” vurgusunu geçmişten beri dile getiriyorlar. Sermayenin, işçi ve emekçilerin uyanmasından ve sosyal mücadelenin yükselmesinden duyduğu korkunun ürünü olarak dile getirdikleri bir kaygı bu.

Ekonomik krizin ve İMF patentli istikrar programının tüm yükünün emekçilere yüklenmesi, gelir dağılımındaki kutuplaşma, işsizliğin had safhaya ulaşması vb.'nin işçi ve emekçilerde biriktirdiği öfkenin bilincindeler bu asalaklar. Ekonomideki kötü gidişten duydukları rahatsızlıklarını bir “sosyal patlama” korkusuyla birlikte dile getiriyorlar. Bugün

buna DTP'nin kapatılmasının Kürt emekçilerinin düzenden kopuşunu hızlandırmasının eklenmesi onları daha da kaygılandırıyor. Sadece en meşru ulusal hak talepleri karşılanmakla kalmayan, yoksulluğun, sefaletin, işsizliğin en derinini yaşayan Kürt emekçi yığınlarının güçlü bir sosyal patlama dinamiği olarak karşılarına çıkmasından korkuyorlar.

TÜSİAD patronlarının Kürt ulusal sorununun gerçek çözümünü ağızlarına almadıkları biliniyor. Bu sorunun barındırdığı sosyal dinamikler ise onlar için büyük bir kaygı kaynağı. Kürt siyasetçilerinin de denetim altına alamayacakları Kürdistan kentlerinde yaşanacak bir sosyal patlamadan büyük bir korku duyuyor ve bunu açıkça da dile getiriyorlar.

En gericisinden en demokrat kesilenine dek burjuvazinin hiçbir kesiminin, siyasetin, kendilerinin tanımladığı çerçevenin dışına taşmasına tahammülü yoktur. Onlara göre siyasetin zemini meclistir, sokaklar ise tehlikenin kaynağıdır. Geniş emekçi kitleler sokaklara taşmaya başlıyorsa, tehlikeye giren bir bütün olarak sermaye düzenidir.

Nitekim, TÜSİAD baronlarının hizmetindeki yazarlar, DTP'nin kapatılmasına yönelik tepkinin ifadesi olan eylemlerin öznesi olan emekçilerin yaratabileceği ekonomik ve sosyal tehdit üzerine şimdiden kaygılarını dile getirmeye başladılar: “Eylemler tırmandırılır da beraber yaşam sabote edilirse, bölgeden daha çok sermaye ve yetişmiş beyin Türkiye'nin batı illerine göçer! Bölge PKK eliyle daha ‘proleter’, daha ‘patolojik’ bir yapıya sürüklenir! Bu şekilde derinleşecek bir iktisadi yarılma etnik kutuplaşmayı keskinleştirir! Böyle bir felaketten herkes, özellikle de Kürtler sakınmalıdır; PKK'nın proleterleştirdiği bir ‘Kürdistan’ Kürtler için çok daha büyük bir felaket olur” diyerek, kapitalist patronların korkularını açıkça ortaya koyuyorlar.

Sermaye kalemşörlерinin, Kürt mülk sahibi sınıflarının gözünü korkutup onları hizaya sokmaya çalışan yaklaşımları, Türk burjuvazisinin sınıfsal korkularının göstergesidir. Ama onlar bugün bu korkularını yenebilecek cesarete de sahipler. Çünkü bugünün Türkiye'sinde işçi sınıfı örgütsüzdür, dağınıktır, bilinç düzeyi ise düşüktür.

Bir dizi saldırı gerçekleştirilirken işçi sınıfından çıkan ses henüz son derece zayıftır. Bunun birçok nedeni olduğunu biliyoruz. İşten atılma korkusu, işçilerin örgütlenme çabalarının yasalarla ve fiili olarak engellenmesi, tepki verenlerinin sesinin baskı

ve terörle kısılması, sendika bürokrasisinin işçileri satması, işçi sınıfı içinde reformizmin etkisi vb... Tüm bunlar, işçi sınıfının örgütlü mücadelesinin önündeki engellerden bazılarıdır. Ancak bunlar aşıldığı ölçüde sınıfın burjuvazinin saldırılarına karşı mücadelesi güçlenecektir. İşte o zaman işçi sınıfı Kürt emekçilerinin mücadelesine de gereken desteği sunabilecek, bu güçlü mücadele dinamiğini arkasına almayı başarabilecektir.

TÜSİAD'ın korkularını büyötmek için işçi sınıfının örgütlü gücünü büyötelim!

Ekonomik-sosyal yıkım her toplum için güçlü bir sosyal bunalım dinamiği demektir. Burjuvazi bunun bilincindedir ve uzun zamandır buna göre hazırlanmakta, gerek kurumsal ve gerekse yasal yönden polis devletini tahkim etmektedir. Bu, burjuvazinin sosyal yıkıma eşlik etmesi kaçınılmaz sosyal kaynaşmalara hazırlığıdır.

İşçiler ve emekçiler, kendilerini sömürenlerin çıkarları ile taban tabana zıt olan kendi sınıf çıkarlarının bilincine varıp, kendi sınıf çıkarları doğrultusunda bağımsız bir mücadeleye atılmadıkça, onlar burjuvazi tarafından, yani gerçek düşmanları tarafından, kendi sınıf kardeşlerine ve kardeş halklara karşı da kullanılacaklardır. Bugün olduğu gibi! Bunu değiştirmenin tek yolu örgütlü mücadeledir.

Tarihsel bir sorumluluk ve güncel bir görev olarak, sınıfın öncülerini ve sınıf bilinçli devrimcileri ertelenemez görevler bekliyor. Bütün güç ve enerjimizi sınıfımızın kızıl bayrağı altında toplamak! O zaman kanımızı döken, emek gücümüzle ürettiğimiz değerleri yağmalayıp bizi sefalete mahkum eden sınıf düşmanlarımızın ne kadar güçsüz olduklarını ve iddia ettiklerinin tersine ölüm döşeginde can çekiştiklerini göreceğiz.

Burjuvazinin korktuğu sosyal patlamaların yaşanması, işçi ve emekçilerin isyan etmesi için yeterince neden vardır. Bunun gerçekleşmesi için öncelikle işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesi gerekmektedir. Bugünkü koşullarda eksik olan budur. Sınıf bilinçli işçilerin görevi bunu başarmaktır. Sömürünün, baskının, açlığın ortadan kaldırıldığı bir düzenin yaratılması için örgütlenmekten başka hiçbir yol yoktur. TÜSİAD'ın korkusunu büyötmünün yolu örgütlü birleşik mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Yeni bir sosyal demokrat parti arayışı...

Her türlü ilkeden yoksun yeni bir tasfiyeci girişim!

Düzen solunun temsilcisi olan CHP'nin işçi ve emekçilerden her geçen gün daha fazla kopması yeni bir sosyal demokrat parti arayışı içinde olan Ufuk Uras türünden liberaller ile Alevi örgütlerinin merkezi yöneticilerinin iştahını kabartıyor. Yeni kurulacak partiye ilişkin tartışmalar artarak devam ediyor.

Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Ali Balkız, ABF'nin "Yeni bir sol parti" tartışmasına ilişkin görüşlerini şöyle dile getirdi: *"Evet biz Aleviyiz! Her şeyden önce Alevi olmayı ne bir ayrıcalık ne de bir suç olarak görüyoruz. Ancak, kendi kimliğimiz ve geçmişimizle de son derece barışığız. Sorunlarımızı çözmek istiyoruz! Aleviler'in, Kürtler'in, emekçilerin, kadınların, gençlerin sorunlarının çözümünün laik, demokratik bir Türkiye'nin yaratılmasından, demokratik bir değişim ve dönüşümden geçtiğini de biliyoruz! Bu değişimi yaratacak gücün ise yüzü sola dönük bir kitle partisi olduğunu da iyi biliyoruz! İşte biz, böyle bir alternatif yaratmaya el veriyoruz! Güç veriyoruz. Yani, ne Alevi Partisi kuruyoruz, ne de inanç temelli bir parti kuruyoruz!"*

Yeni liberal parti hangi zeminde yükseliyor?

Onur Öymen'in "açılım süreci"ni değerlendirirken mecliste yaptığı konuşma günlerce tartışıldı. Bu konuşmadan sonra, Dersim başta olmak üzere Alevi emekçilerinin yoğun olduğu bölgelerde Onur Öymen'e ve CHP'ye karşı protestolar başladı. Beraberinde yeni arayışlar gündeme geldi.

Çeşitli akademisyenler, Ufuk Uras, 10 Aralık Hareketi ve SHP yeni arayışa katılanlar arasında. Önce Ergenekon iddianamesindeki bazı iddialar, ardından Onur Öymen'in konuşması bahane edilerek Alevi kesiminin önderleri liberallere yaklaştırılıyor. Aleviler buradan verilen mesajlar ile Ufuk Uras, Ahmet İnsel, Mithat Sancar, Fuat Keyman gibi liberal isimlerin etrafında hareket etmeye zorlanıyor. Onur Öymen'e yönelik tepki üzerinden yeni liberal sol partinin zemini güçlendiriliyor.

Ali Balkızlar yıllarca CHP'nin arkasında saf tuttular!

Avrupa Alevi Bektaşî Konfederasyonu ve Alevi Bektaşî Federasyonu yöneticileri milletvekilliği adaylığı için 22 Temmuz 2007 seçimlerinde CHP'ye başvurdular. Alevi örgütleri tercihlerini CHP'den yana kullanma kararı verdiler. Ankara'da toplanan Alevi Meclisi'nin ardından Avrupa Alevi Bektaşî Konfederasyonu ve Alevi Bektaşî Federasyonu üyeleri milletvekilliği adaylığı için CHP'ye başvurma kararı aldılar.

"Siyasete müdahale" kararı doğrultusunda çalışan Alevi örgütleri, 2007 genel seçimlerinde, tıpkı diğer seçimlerde olduğu gibi CHP'ye destek verdiler. Avrupa Alevi Bektaşî Konfederasyonu ve Alevi Bektaşî Federasyonu yöneticilerinden Araştırmacı Hıdır Temel, Necdet Saraç, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Başkanı Ercan Geçmez, Aşık Veysel

Kültür Derneği Başkanı Hüseyin Özer, Çankaya Belediyesi Başkanı Muzaffer Eryılmaz'ın özel iletişim danışmanı Şahin Balkız ve Necati Şahin milletvekili adaylığı için başvurdu. Günlerce randevu için beklediler. Deniz Baykal bu başvuruları dikkate bile almadı. Böylelikle Ali Balkız vb. Alevi örgüt yöneticilerinin "siyasete müdahale"si sonuçsuz kaldı!

En pespaye bir burjuva reformizmi!

Ufuk Uras, CHP'nin halkın beklentilerine denk düşen bir tutum içerisinde olmamasından, CHP yöneticilerinin güç birliğini benimsememesinden yakınıyor. CHP'nin tavrının oluşabilecek bir birliği bozmasından sıkıntı duyuyor. Deniz Baykal yönetimindeki CHP'nin bu nedenle AKP'nin karşısına çıkabilecek bir birlikteliğin merkezi olabilecek bir nitelik taşımayacağını dile getiriyor. Kısacası, Ufuk Uras ve yeni sosyal demokrat parti girişimcilerinin itirazı CHP'ye değil, onun dayatmacı tutumuna yöneliktir.

Baskın Oran, Ahmet İnsel ve benzeri sol liberallerin "ideolog", Ufuk Uras'ın "politik lider" olduğu yeni bir sol liberal parti arayışı epey önce gündeme geldi. Ufuk Uras ve taifesi kendilerinin dışında her fikri "ezber" olarak tanımladı. Bozulan ezberin yerine konan şey ise en pespaye bir burjuva reformizminin ifadesi yeni bir sosyal demokrat parti oldu.

Yeni sosyal demokrat parti, Avrupa Birliği'ne ve TÜSİAD'a karşı herhangi bir ilkesel bir tutuma sahip bulunmuyor. İşçi ve emekçilerin gücüne güvensizliğin ifadesi olan, devrimci politik mücadele yerine uzlaşmayı temel alan bir anlayışa sahip.

Ufuk Uras, güdük kısmi reformları aşmayan bir politik hareket geliştirmeyi, bunu da işçi ve emekçilere çözüm olarak sunmayı hedefliyor. Öte yandan işçi ve emekçilerin meşru ekonomik ve siyasi taleplerini savunmayı, devrim ve sosyalizm için mücadele etmeyi ise "cemaatçilik" olarak tanımlıyor.

Ufuk Uras ve yol arkadaşları yeni parti ile solun "bütün renklerini" kendi liberal hegemonyaları altında

birleştirmeyi umuyorlar. Devrimci ve komünist hareketin kendi kanalından yürümesini ise bir "sorun" olarak görüyorlar!

Bu anlayışla hareket edenler işçi ve emekçilerin hiçbir sorununu çözemezler. Faşizme karşı militan mücadeleden, emperyalizme karşı cepheden bir duruştan özenle kaçınırlar. Kürt ulusunun kaderini tayin hakkını asla savunmazlar. Kapitalist sömürüye karşı çıkmaz, en fazlasından yaşanabilir kapitalizm için çaba gösterirler.

Ufuk Uras, yeni sosyal demokrat partiyi gerekçelendirirken, "sol, boyunu parlamento seçimlerinde ölçmeli" diyor. Dahası, "seçimlerde sol partilerin sözlerini herhangi bir kısıtlama olmadan söylediğini" iddia ediyor! İşçi sınıfının ve emekçilerin, Kürt halkının propaganda, eylem ve örgütlenme özgürlüğünün bulunmadığı bir ülkede, üstelik seçimlerde başta yüzde 10 barajı olmak üzere burjuva partilere verilen bütçe desteğiyle ve bunlara eklenen sayısız fiili saldırı ve engellemeyle kuşatıldığı koşullar altında, seçimlerin "kısıtlamasız" yapıldığını iddia edebiliyor!

Yeni sosyal demokrat parti girişimcileri, ilkeden yoksun, terbiye edilmiş ve böylece düzenin icazet alanına boylu boyunca uzanmış liberal demokratizmi temsil ediyorlar. Burjuva pragmatizmi anlayışıyla hareket ediyorlar. Bu akımların siyasal tutum ve tercihlerini ilkeler değil yalnızca gündelik çıkarlar belirliyor. Bugün bu "çıkar", düzenin siyaset arenasında meşrulaşmak ve parlamenter siyaset yapacak zemin ve olanaklara kavuşmaktır. Yeni sosyal demokrat parti girişimcileri tam da bu anlayış çerçevesinde yan yana geliyorlar.

"10 Aralık hareketi", SHP, 'Ufuk Urascılar' vb. güçler, bir süredir yeni bir sosyal-demokrat parti için girişimlerde bulunan ancak bu girişimleri için gerekli zemini olmayan bu liberaller, demokratik Alevi hareketi başta olmak üzere emekçi hareketi üzerinden bu zemini bulabilecekleri inancına sahipler. Belirtmek gerekir ki, bu girişim sadece kitle hareketini değil aynı zamanda genelde sol hareketi ilgilendiriyor. Zira bu yeni girişim, esas olarak reformist hareketteki tıkanma ve tükenme sonucu yaşanan ayrışma üzerinden olgunlaştırılmaya çalışılan yeni bir tasfiyecilik odağıdır. Dolayısıyla, önümüzdeki dönemin sol hareketinin tablosunun biçimlenmesinde önemli bir etkidir. Bu tasfiyecilik odağını önemli kılan, onun güçlenme eğilimi gösteren emekçi yığın hareketine dayanma hesaplarıdır. Mevcut hareketlenmelerin ortaya çıkaracağı devrimci imkanları yozlaştıracak ve düzene bağlayacak bir işlev görecektir olan bu ve benzeri girişimler karşısında uyanık olmak ve kesintisiz bir ideolojik-siyasal mücadele yürütmek gerekmektedir. Kuşkusuz asıl güç ve enerji, işçi ve emekçi kitlelerin öfkesine devrimci bir kanal açmak üzere yoğunlaştırılmak durumundadır." (Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak, Sayı: 2009/46, 4 Aralık 2009)

Burada özlü bir biçimde ortaya konulan çerçeve, yeni sosyal demokrat partinin niteliğine ve devrimci hareketin görevlerine ışık tutmaktadır. Yeni sosyal demokrat partinin gerçek niteliğini işçi ve emekçi kitlelere anlatma, oynamaya soyunduğu rolü etkili bir biçimde teşhir etme görevi önümüzde durmaktadır.

Ölümlerin gerçek sorumlusu aynı karanlık odaktır!

AKP eliyle yürütülen açılımların içine gizlenmiş yalanlar bir bir ortaya çıkıyor. Alevi açılımından Kürt açılımına her bir girişimin birer makyaj olduğu yaşanan örneklerle yeniden doğrulanıyor. Düzenlenmesi planlanan “Alevi Çalıştay”na eli kanlı katil Ökkeş Şendiller’i çağırma rahatlığı bulabilecek kadar samimiyetten uzak bu girişimlerin özü açığa çıkmakta, makyaj dökülmektedir. Öyle ki Maraş katliamının baş aktörü, tetikçisi bir katilin adı, yine Maraş katliamının yıldönümünde, düzenlenecek olan Alevi Çalıştay vesilesiyle gündeme gelebiliyor. Özetle kurulu düzenin devraldığı yüzlerce yıllık Alevi düşmanlığı bir kez daha ortaya çıkmış bulunmaktadır. Hal böyleyken mevcut düzenin ezilenlere yönelik yüzlerce yıla dayanan düşmanlığını üzerinden atmış olmasını beklemek ancak saflık olur.

Yine son yaşananlar, Kürt halkına devletin bir süre önce uzatıyor görüldüğü “dostluk eli”nin sahteliğinin olduğunu da göstermektedir. DTP’nin kapatılması, sokak ortasında insanların kurşunlanması, bunun için paralı tetikçilerin tutulması, tutuklamalar, sürecin anlaşılması bakımından yeterli örneklerdir. Temeli eşitsizlik ve sömürü üzerine atılmış, haksızlık ve adaletsizliklerle dolu olan, resmi çizgisini de inkar ve imha yöntemiyle korumayı alışkanlık edinmiş bir düzen için tüm bunlar şaşırtıcı değildir. Aslında şaşılabilecek olan sermaye devletin yalanlarını, provokasyonlarını hayata geçirmek için devreye soktuğu ikiyüzlülüğe toplumun bu kadar kolay kanabilmesidir.

Tokat Reşadiye’de olduğu gibi hayatını kaybeden askerler için döktükleri sahte gözyaşları öylesine inandırıcılıktan uzaktır ki, bu sahtekarlığı görmek için TSK içinde yaşanan şüpheli ölümlere bakmak yeterlidir. Keza devlet topluma görülmesini istediği şeyleri göstermektedir. Zira Tokat’ta hayatını kaybeden bazı askerlerin yakınlarının “bu savaş artık dursun” yakarıları yok sayılmaktadır. Bilinmektedir ki sermaye devletin resmi çizgisi olan Kürt düşmanlığının sürmesi için asker ölümleri tutan bir senaryodur. Vatan millet edebiyatçılarının yakınları için ise asker ocağı lüzumsuzdur. Hem asker cenazelerinin kaldırılacağı en uygun yerler de emekçi evleridir onlar için.

Gelelim TSK içinde yaşanan karanlık ve şaibeli asker ölümlerine. PKK ile girilen savaşta hayatını kaybeden askerler için sözde üzülen ölü sevicileri pek doğal olarak bu gibi durumlarda suskunluğa bürünmektedirler. Elleri pimi çekilmiş bomba verilebilir, kendi döşedikleri mayınların üstüne gönderebilir, Alevi ya da Kürt oldukları için öldürülebilir de bu askerler. Savcığa intikal etse de etmese de iç yazışmalarda “eğitim zaiyatı”, yahut “kaza kurşunu” diye zabıt tutulup sessiz sedasız evlerine gönderilirler.

Bilinmektedir ki sadece 1991 ve 2001 yılları arasında TSK içinde 1248 “intihar” olayı meydana gelmiş ve bu intiharlardan 815’i ölümlü sonuçlanmıştır. Sistemati olarak devam etmekte olan bu ölümlerin, intihar süsü verilmiş cinayetler olduğu ise bir sır değildir.

Şırnak’ta askerlik yaptığı sırada hayatını kaybeden piyade er Sedat Horuz’un 26 Kasım’ı 27’sine bağlayan gece ki şüpheli ölümü de bunu doğrulamaktadır. Tıpkı geçtiğimiz aylarda Yalova’da 16 aydır askerlik yapan ve 6 kurşunla ‘intihar’ ettiği iddia edilen Batman nüfusuna kayıtlı Sait Özdemir gibi. Benzeri “intihar”

olaylarının sıklıkla yaşandığı TSK bu yönüyle de genç insanların ölümünden sorumludur. Şırnak’ta intihar ettiği söylenen Sedat Horuz’un Adana Meydan Mahallesi’nde oturan ailesi de gerçeğin açığa çıkmasını istemektedir.

Sedat Horuz’un ailesi bu yönde çaba harcamış ve dava açmak için girişimlerde bulunmuş. Baba Zemçi Horuz’un anlattığına göre Sedat oldukça neşeli bir gençtir ve ne sosyolojik ne de psikolojik açıdan intihar etmesi için bir neden yoktur. Adıyamanlı olan Horuz ailesi çocuklarının ölümünün arkasındaki sır perdesinin kaldırılmasını istemektedir. Aile yaklaşık 1 ay önce izinli olarak eve gelen çocuklarının ölümünün intihar olduğuna inanmamaktadır. Çünkü en az iki günde bir telefonda konuştukları çocuklarının moralinin çok iyi olduğunu bilmekteledir ve ondan bir şikâyet işitmemişlerdir.

Tüm bu yaşananların gösterdiği gerçek şudur ki, bu ve benzeri şaibeli ölümlerin arkasındaki sır perdesini kaldıracak olan işçilerin birliği ve halkların kardeşliğini savunan bir mücadele hattı olacaktır. Haksız bir savaşta ölen ya da “intihar” süsü verilen ölümlerin gerçek sorumlusu aynı karanlık odaktır. İşçiye ve emeğe

düşman olan, Kürt halkına da Alevi emekçilerine de düşmandır. Bugün bir kez daha tüm vahametiyle yaşanmakta olan, sistemin sahte bir saflaşma yaratma çabasından başka bir şey değildir. Gerçekte saflar ise açık ve nettir. Bu düzen kimleri daha zengin ediyor ve kimlerin hayatını cehenneme çeviriyorsa, işte birbirine karşılıklı düşman olması gereken saflaşmalar da bunlar arasında olmalıdır.

Hızır Paşalar’ın çalıştay saldırısına karşı mücadeleye!

Sermaye devleti kendine uygun Aleviliği yaratma ve bu yolla Alevi emekçilerini denetim altına alma hedefi doğrultusunda çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Uzun süre sermaye devleti tarafından baskı ve zorbalıkla yola getirilmek istenen alevi emekçilerine yönelik politika AKP eliyle daha da zenginleştirildi. AKP para, rüşvet ve devlet katında makam-mevki dağıtarak devlet projesine güç kazandırmayı hedefledi.

Sermaye düzeni, Aleviliği dinsel gericiliğin sıradan bir kolu haline getirmeyi denedi. Alevi işçi ve emekçilerini düzene tümüyle yedekleme anlayışıyla hareket etti. Planlar arasında Aleviliği, Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesine almak da vardı. Sermaye devleti politikasına güç kazandırmak için Alevi Çalıştay aracını kullandı. Alevi emekçileri bu oyunu yutmadı. İlerici alevi örgütleri çalıştaya katılmadı.

Alevi Çalıştay’larında ortaya çıkan tablo, düzenin “Alevi açılımı” konusundaki samimiysizliği ve ikiyüzlülüğünün ortalığa saçılmasına yol açtı. Davetlilerin bu düşünceye uygun, akademisyen kılıklı bezirgânlardan seçilmesi de bu anlayışın ürünüdür. Biraz yakından bakıldığında sermaye devletin ve onun yürütme organı AKP hükümetinin Alevi emekçilerinin demokratik istemlerine yanıt vermek gibi bir hedefi bulunmadığı, asıl amacın, Alevi emekçilerini kontrol altına almak olduğu hemen anlaşılıyor.

Alevi Çalıştay’larında pervasızca Alevi emekçilerine hakaret edenler, yüzyıllar boyunca Aleviler’e yönelik hoyratça saldırganlıktan beslenenler, Alevi emekçilerine karşı uygulanan inkar ve asimilasyon politikalarının nişanesi sayılabilecek okullarda okumuşlar yer aldılar.

Tüm bu olayların bir kez daha gösterdiği temel gerçeklerden biri, Aleviliğin tıpkı diğer dinsel inançlar gibi sermayenin çıkarları doğrultusunda kullanılmak istendiğidir. Diğer ise, alevi emekçilerini katillerine aşık etme politikasının devam ettiğidir.

Alevi burjuvazisinin ise, sorunu devletten kısmi tavizlerin koparılmasına indirgediği biliniyor. Nitekim devletle tamamen bütünleşme eğilimindeki Alevi burjuvazisinin bu yönelimi, Alevi emekçileri kontrol altında tutma peşinde koşan sermaye devletinden destek görmektedir. Alevi burjuvazisi, sınıfsal çıkarı gereği Alevi inancının dinsel gericiliğin bir aracı olarak kullanılması için çabılıyor. Bu yolla, Alevi işçi ve emekçileri daha güçlü bağlarla düzene bağlamak istiyor. “Makul Alevi” yaratma peşinde olan işbirlikçi Alevi örgütleri ve bireyleri, AKP’nin Alevi iftarlarında ve çalıştaylarında boy göstermektedir. AKP’nin kararı ve el altından sağladığı destekle Alevi emekçileri içinde faaliyet yürütmektedir.

“Makul alevi” veya aynı anlama gelmek üzere, “devlet alevisi” yaratma politikaları sermaye egemenliği devam ettiği sürece bitmeyecektir. Alevi emekçileri kendi burjuvalarının peşinde sürüklenmemeli, sermaye düzeninin politikalarını meşrulaştırıp pazarlayan Hızır Paşalar’ın oyunlarına gelmemelidir. Tutulacak yol bellidir. Bu yol, adı mücadele ve direnişle özdeşleşmiş Pir Sultanlar’ın isyancı yoludur.

Alevi emekçiler kendi geleceklerini karartmaya yönelik manevraları boşa çıkarmalı, Ökkeş Şendiller katilini, çalıştaylarda gericiliğin bayraktarlığını yapan düzen aydınlarına ve alevi emekçilerine katliamları reva gören sermaye iktidarına karşı, gerçek çözümün biricik yolunun devrim ve sosyalizm olduğu bilinciyle mücadeleyi yükseltmelidir.

Kapitalizm tüm barbarlığıyla can almaya devam ediyor...

İşçi ölümlerinin hesabını sormak için örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Vahşi kapitalizmin açık yüzü bu kez kendini Bursa'da Bükköy Madencilik'te gösterdi. 19 maden işçisi göz göre göre katledildi. Genelde halk deyimiyle “kaza geliyor demez” ama kapitalist çalışma koşulları söz konusu olduğunda açıkça gelir, bu nedenle iş kazaları kapitalist düzende birer cinayete dönüşür.

Özellikle Türkiye gibi sömürünün en ağır bir şekilde yaşandığı ve örgütlenmenin baskı ve zorbalıkla engellendiği ülkelerde bu ve benzeri iş cinayetleri sıklıkla yaşanmaktadır. Çünkü bu düzende basit koruyucu önlemler gereksiz masraf olarak görülümekte, bu yüzden önlenilecek kazalar birer cinayete dönüşmektedir. Tersanelerden kot taşlamaya, madenlerden inşaat sektörüne her zaman iş cinayetleri haberlerini sıkça duyuyoruz. Dahası ölümle sonuçlanmayan, sakat kalmayla sonuçlanan ya da meslek hastalıkları sonucu yaşanan ölümle ilgili kurumlara ve basına yansımıyor bile. Çünkü sermaye devletinin “ilgili” kurumlarının işçi sağlığı ve güvenliği ile bir ilgileri yok. Bursa'daki katliamda bu bir kez daha kanıtlandı.

Bursa'nın Mustafakemalpaşa İlçesi'nde gerçekleşen bu katliam öncesinde Çalışma Bakanlığı bu işletmeyi Mayıs ayında denetlemiştir. Yapılan denetimlerde, denetleme yapan ekibin maden ocağında tespit ettiği eksiklikleri şirket sahiplerine ilettiği, “en kısa zamanda tamamlayacağız” sözü üzerine rapor dahi tutmadığı öne sürülmektedir. Sonrasında ise, denetimde ortaya çıkan eksikliklerin giderilmesi için gerekli takipler de yapılmadığı için işçi ölümlerinin önü açılmıştır. Sonuçta “denetlenen” bu işletmede, dinamit patlaması sonrası grizu patlaması ve ardından göçük gerçekleşmiştir.

Maden Mühendisleri Odası'ndan yetkililer şunları söylüyor: “Dinamit üretimin bir parçasıdır. O saat diliminde dinamitle tetiklenen metan gazının patlamaya sebep olduğu kesin. Grizu patlamasında 1.600 derecelik bir ısı ortaya çıkar. Orada olanların hepsi o an hayatını kaybeder. Kaybetmeyenler de zehirli gazla dakikalar içinde hayatlarını kaybeder.”

Dev-Maden-Sen ise yaptığı açıklamada, doğru ölçüm yapılsaydı, metan gazının yükseldiğinin görülmüş olacağını, dinamit patlatılmayacağını, 19 işçinin de şimdi hayatta olacağını söylemektedir. Açıklamada ayrıca; “madencilikte nitelikli eleman, mühendis bulundurma, gaz ölçümü, havalandırma, denetim konularında uluslararası standartlar vardır. Hükümet, bunları ‘ek maliyet olarak gören’ özel şirketler için standartları bozdu. Kurlsız çalışmaya kapı açtı” denilerek sermaye devletinin bu katliamdan dolaysız sorumlu olduğunu özetlemektedir. Zira Tayyip Erdoğan işçi ölümlerinin ardından yaptığı açıklamada, şirket sahibi Nurullah Ercan'la ilgili nasıl bir soruşturma başlatılacağından, “kaza”yla ilgili ne yapacaklarından, madencilikle ilgili yasal düzenlemelerinin kazalara etkisinden hiç söz etmeyerek katliamdaki suç ortaklığını da itiraf etmiş olmaktadır.

**Sicili bozuk azılı bir işçi düşmanı:
Nurullah Ercan!**

Türkiye Kömür İşletmeleri'nden kiraladığı sahalarla madencilik yapan Nurullah Ercan, sicili hayli

bozuk bir işçi düşmanıdır. Daha önce aynı kömür ocağında patlama olmuş, 4 işçi ölmüştür. Yine 19 Kasım 2000'de ise Nurullah Ercan'a ait Kayaaltı Linyit Ocağı'nda meydana gelen iş kazası sonucu 7 işçi can vermiştir. Arafa Madencilik Ltd. Şti., Üçpınar Madencilik Ltd. Şti. ve Kuzey Anadolu Madencilik A.Ş. ile kömür madenciliği alanında yatırımları bulunan Nurullah Ercan, sahip olduğu Bolu'daki ocaklarında ise sendikal örgütlenmeyi engellemeye çalışmıştır. Nurullah Ercan sendikalaşmaya karşı farklı maden ocakları için farklı taşeron şirketler kurma yoluna gitmiştir. 2000 yılında Bolu Gökçesu'da Bükköy Madencilik ve Üçpınar Madencilik şirketlerinin üretim yaptığı Kayaaltı, Çorak ve Çamlık linyit ocaklarında çalışan 228 işçi ile Kuzey Anadolu Madencilik AŞ'ye ait Tuzlukaya Linyit Ocağı'nda çalışan 88 işçi, DİSK'e bağlı Dev Maden-Sen'e üye olunca işten çıkartılmış ve çeşitli baskılara maruz kalmıştır.

İşçi düşmanı ve katili Nurullah Ercan tüm bu özellikleriyle sermayenin tipik bir temsilcisidir. İş cinayetlerinin yaygın yaşandığı madenlerde diğer patronların da bu konuda sicilleri hayli bozuktur. Örneğin sadece Zonguldak kömür ocaklarında ölen işçilerin sayısı 3500'ün üstündedir. Koşulları itibarıyla iş kazaları ve meslek hastalıkları açısından oldukça riskli olan kömür ocaklarında genellikle kayıtdışı işçi çalıştırılmaktadır. Özellikle madenlerin özelleştirilmesine bağlı olarak iş kazaları sıklıkla yaşanmakta, işçiler sefalet ücretlerine mahkum edilmektedir. Kurlsız ve denetimsiz bir şekilde madenler adeta ölüm çukurlarına dönüştürülmüştür.

Sermaye devleti ise işçi sağlığı ve güvenliği konusunu özelleştirme yoluyla çözmektedir. 15 Ağustos 2009'da yürürlüğe giren “İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik” ile bunun önü açılmıştır. Yönetmeliğe göre, iş güvenliği uzmanlarını yetiştirme yetkisi özel eğitim kurumlarına da verilmekte, işçi sağlığı, iş güvenliği ve işyeri hekimliği alanlarına özel sağlık kuruluşlarının girmesine izin verilmektedir. Yönetmelik, en az 50 işçi çalıştıran işyerlerini kapsamaktadır. Bu nedenle 50'nin altında işçi çalıştıran bir milyondan fazla işyerini

kapsamamaktadır. Ki resmi kayıtlarda bile iş kazalarının en çok 50'nin altında işçi çalıştıran işletmelerde gerçekleştiği görülmektedir. Bunun yanında, Çalışma Bakanlığı'nın 11.11.2009 tarihli genelgesinde, bakanlık müfettişlerinin, işçi şikâyetlerini denetim yapmadan yazışma ile sonuçlandırmaları öngörülmektedir.

Görüldüğü üzere, sermaye devletinin işçi sağlığı gibi bir derdi-tasası yoktur.

Onların misyonu patronların böylesi katliamlarda olduğu gibi sorumluluklarını örtbas etmek ya da işçilerin örgütlenmesini bastırmaktan ibarettir. Daha öncede belirttiğimiz gibi sendikal örgütlenme çabalarına hukuk dışı yöntemlerle karşı koyan ve bu nedenle suç işleyen ve mahkemelerde hüküm giyen Nurullah Ercan, açılan davaları kaybetmiş olmasına rağmen hiçbir cezalandırmayla karşılaşmamıştır. Bu katliamdaki sorumluluğunun ise aynı akibete uğraması şaşırtıcı olmayacaktır. Çünkü Nurullah Ercan ortalıktan kaybolmuş sadece üç şirket çalışanı tutuklanmıştır.

Sermaye devletinin işçi hakları ve sağlığı söz konusu olduğunda nasıl davrandığını tersanelerden, kot taşlama işçilerinden, yük taşıma aracına tıkıştırıldığı için selde boğulan 8 işçi kadından biliyor, patronları nasıl kolladığını Sabra Tekstil örneğinden tanıyoruz. Yaşanan her örnek, tüm barbarlığıyla işçilerin ve emekçilerin yaşamına kasteden kapitalizm belasından kurtulmanın aciliyetine işaret ediyor. Bunun için de örgütlü mücadeleyi büyütmek dışında bir seçeneğimiz yoktur.

İş cinayetlerinin sorumlusu barbarlık düzeninden hesap soralım!

19 maden işçisi kardeşimiz, kapitalizmin çarkları arasında ezildi. Göstermelik kontroller, uygulanmayan kapatma kararları, masa başlarında yapılan teftişler, 19 maden işçisinin ölümüne imza atan müfettişler... Hepsi de bu sistemin ne kadar çürümüş olduğunu bizlere bir kez daha göstermiştir. İşçi arkadaşlarımızın ölümünden sorumlu olan patronlar ve onların bu köhnemiş düzenidir. Yaşamlarını bizim emeğimiz ve kanımız üzerinden kazanan asalaklar sürüsü canımızı hiçe saymaya devam ediyorlar. Madenlerde, tersanelerde, kot taşlamada ve daha birçok işkolunda patronlar kârlarını düşürmemek için güvenlik önlemlerini almayarak açıkça cinayet işlemektedirler. Artık yeter! Emeğimizin üzerinden geçinen ve işçilerin canından çok kendi kârlarını düşünen bu kirli düzenin efendilerine boyun eğmeyelim.

İşçi arkadaşlarımızın ölümünü üzüntüyle karşılarken, bu olayla birlikte öfkemiz daha da çok bilindi. Buradan bir kez daha bütün sınıf kardeşlerimizi iş cinayetlerine kurban gitmemek için, kâr hırsıyla canımıza kasteden zorbalık sistemine dur demek için, iş cinayetlerinin sorumlusu olanlardan hesap sormak için örgütlü mücadeleye çağırıyoruz.

Adana'dan Sanayi İşçileri Derneği çalışanları

İşçi katliamı perdeleniyor

10 Aralık 2009 akşamı yaşanan grizu patlamasında 19 işçiye mezar olan maden ocağının genel müdürü de dahil gözaltına alınan 3 kişi hakkında tutuklama kararı çıktı. 19 işçiye tabut olan maden ocağında ihmaller zincirinin üzeri göstermelik tutuklamalarla ve rüşvet yoluyla kapatılmak isteniyor.

Maden ocağının faaliyetlerine 6 ay süreyle ara verilirken, olayı soruşturan Mustafakemalpaşa Cumhuriyet Savcılığı'nın talimatıyla gözaltına alınan işletmenin Genel Müdürü Fahrettin Çolpan, İşletme Müdürü Hayrettin Çelik ve Ocak Şefi Bayram Erdoğan sorgulamalarının ardından "görevi ihmal ve taksirle birden fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçundan Mustafakemalpaşa Adliyesi'ne sevk edildi. 3 kişi, çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı. Göçükte hayatını kaybeden Murat Hanay'ın ağabeyi Nihat Hanay, işletmenin yöneticilerine tepki gösterdi.

Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetleri sonrasında yaşanan göstermelik uygulamaların bir benzeri Bursa'daki ölümlerin ardından da görüldü. İşletme sahibi ve yöneticilerinin gözaltına alınması ve tutuklanması perdesi sermayenin kar hırsının neden olduğu ölümlerin üzerini kapatmanın bir aracı olarak Bursa'daki katliamda da kullanıldı.

Maden ocağında yaşanan işçi katliamına dönük tepkilerin hafifletilmesi bir kez daha devlete düştü. Çalışma Bakanlığı, grizu patlamasında yaşamını yitiren 19 işçiyi sigorta prim günlerine bakmaksızın emekli ederek madenci ailelerine bir "iyilik" daha yapmış oldu. Kapitalistlerin sözcülüğünü yapan sermaye devleti maden ocağında katledilen işçilerin ailelerine "kan parası" önermiş oldu.

Öğretmen atamaları protesto edildi

Öğretmen atamalarının yapıldığı gün olan 16 Aralık günü Bursa ve Adana'da protestolar gerçekleşti. Eylemlerde "kadrolu çalışma" talebi dile getirildi.

Adana AYÖP kadro istedi

Adana Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu İnönü Parkı'nda gerçekleştirdiği eylemle 2010 yılı için yapılan öğretmen atamalarını protesto etti. Açıklamada, 10 bin kişilik atamanın aslında bir aldatmacadan ibaret olduğu ifade edilirken herkese kadrolu atama hakkının tanınması istendi.

Kadro hakkının verilmemesi bir yana bunun için mücadele eden öğretmenlerin işten atıldığının belirtildiği açıklamada Diyarbakır'da 25 Kasım grevine katıldığı için işten atılan ücretli öğretmen İrfan Balık'ın durumu hatırlatıldı. Saldırıların mücadeleyi engelleyemeyeceği vurgulanarak, İrfan öğretmenin durumu "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganlarıyla protesto edildi.

Basın metninin okunmasının ardından Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa bir açıklama yaparak kadrolu ataması yapılmayan öğretmenlerin çok zor koşullarda çalıştırıldığını söyledi.

Bursa Eğitim Sen: Mücadeleye devam edeceğiz

Bursa Eğitim Sen Şubesi, İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. "MEB yeterli sayıda öğretmen ataması yapmadan, öğretmen açıkları sorun olmayı sürdürecektir" dedi.

Eğitim Sen Şube Başkanı Cemal Akkurt, Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmen açıkları sorununu sözleşmeli ve ücretli öğretmenlik istihdamı ile aşmaya çalışmaktaki ısrarının anlaşılabilir olduğunu söyledi. Bu tür istihdam politikaları sonucu ücretli ve sözleşmeli öğretmenlerin pek çok ekonomik ve sosyal haktan yoksun kaldığını belirtti.

Eyleme AYÖP Bursa Platformu ve birçok kurum destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana - Bursa

Nakliyat-İş yönetici ve üyeleri tutuklandı

7 Aralık 2009 sabahı Nakliyat-İş Sendikası Genel Merkezi ve şube binalarının yanısıra evlerine yapılan polis baskınlarıyla gözaltına alınan Nakliyat-İş yönetici ve üyeleri üç günü aşkın süre gözaltında tutulmalarının ardından 10 Aralık günü çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı.

Patronlar emretti yargı tutukladı

Aralarında DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun da bulunduğu 14 Nakliyat-İş yönetici ve üyesinden 2'si (DİSK Konya Bölge Temsilcisi Ali Özçelik ve sendika üyesi Nurettin Akkuzu), çıkarıldıkları savcılıkta alınan ilk ifadelerinin ardından serbest bırakılırken 12 işçi tutuklanma talebiyle nöbetçi mahkemeye sevk edildi.

Bekşiktaş'taki İstanbul Adliyesi'nde ifadeleri alınan Nakliyat-İş'lilerden, LC Waikiki direnişçilerinden Erhan Duman ve Nakliyat-İş Genel Mali Sekreteri Rıza Ballı serbest bırakılırken geriye kalan 10 Nakliyat-İş'li hakkında tutuklama kararı çıktı.

"Suç örgütü kurmak" iddiasıyla gözaltına alınan Nakliyat-İş yöneticileri "Birden fazla kişinin çalışma hürriyetini engelleme ve ruhsatsız silah bulundurma" gerekçesiyle tutuklandılar.

TEKEL işçilerinin Ankara nöbeti sürüyor!

TEKEL'e bağlı fabrikaların kapatılması ve işten atma saldırısına karşı 15 Aralık sabahı Ankara'da AKP Genel Merkezi önünde toplanan ve geceyi burada geçiren Tek Gıda-İş Sendikası üyesi TEKEL işçilerine 16 Aralık günü öğlen saatlerinde Ankara polisi biber gazıyla saldırdı. Polis saldırısı nedeniyle 2 işçi kalp krizi geçirdi.

Ankara Valiliği'nin "yasal olmadığı" gerekçesiyle izin vermediği eylemde, işçiler 15 Aralık günü AKP Genel Merkezi önüne gitmek istemiş fakat önleri, genel merkezin yakınındaki Yaşam Sokak'ta polis barikatı ile kesilmişti. İşçiler burada gün boyu beklerken Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve beraberindeki TEKEL işçilerinin temsilcileriyle Devlet Bakanı Hayati Yazıcı arasında bir görüşme gerçekleştirilmişti. Görüşmelerden sonuç alınamayınca işçiler geceyi Ankara'da geçireceklerini ifade etmişlerdi.

Gece 01.00 civarında soğuk hava ve yağış nedeniyle Atatürk Kapalı Spor Salonu'na geçen işçiler sendika yöneticileriyle birlikte geceyi burada geçirdiler.

İki grup olarak eylemlerini sürdüren TEKEL işçilerinin bir bölümü sabah itibariyle Abdi İpekçi Parkı'na geçerek eylemlerine burada devam edeceklerini belirtirken, bir bölümü de AKP Genel Merkezi önüne doğru tekrar yürüyüşe geçti.

AKP Genel Merkez binası yakınındaki Armada Alışveriş Merkezi önünde polis ablukasına alınan işçiler "Ölmek var dönmek yok!", "Emekçiye değil AKP'ye barikat!", "İş ekmek yoksa barış da yok!" sloganları ile polis barikatını protesto etti.

Abdi İpekçi Parkı'ndaki işçiler de AKP Genel Merkez binası önüne yürümekte kararlı davranınca polis biber gazıyla işçilere müdahale etti. Müdahale sırasında iki işçi kalp krizi geçirdi. Yaralanan işçiler, hastaneye kaldırıldılar. TEKEL işçilerinin AKP Genel Merkezi önündeki eylemleri gazetemiz yayına hazırlandığı sırada devam ediyordu.

TEKEL işçileri 2008 yılının Şubat ayında Türkiye'nin çeşitli illerinden gelerek Özelleştirme İdaresi önünde toplanmışlar gün boyu süren bekleyişlerinin ardından polis terörüyle karşılaşmışlardı. Geçtiğimiz haftalarda çeşitli illerde kitlesel ve militan eylemlere imza atan TEKEL işçileri birçok yerde polisin gaz bombalı, coplu saldırısına maruz kalmışlardı.

Maden işçilerinden TEKEL işçilerine destek

Diğer yandan, Genel Maden-İş Sendikası, Tek Gıda-İş'in eylemine destek vermek için Türkiye genelinde iş yavaşlatacağını duyurdu.

İtfaiye işçilerine polis saldırısı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin taşeronlaştırma uygulamasına karşı çıkan itfaiye işçileri 16 Aralık günü polis saldırısıyla karşılaştı.

Polis saldırısına rağmen eylemlerine devam eden Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube üyesi itfaiye işçileri, barikatı açtırarak belediye önüne yürüdü. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ı protesto eden işçiler, Vali Güler ve Emniyet Müdürü'nün istifasını istediler.

Saat 12.00'de Fatih İtfaiye Parkı'nda toplanan itfaiye emekçileri, burada pankartlarını açarak kolluğun barikatı açmasını beklediler. Uzun süren pazarlıklara rağmen, barikat açılmaması üzerine işçilerin tepkisi artmaya başladı.

Eylem boyunca emekçiler, "İtfaiyede taşeron istemiyoruz!", "İşçiler burada başkan nerede!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Topbaş şaşırma sabrımızı taşıрма!", "İş, ekmek yoksa barış da yok!", "İstanbul uyuma itfaiyeye sahip çık!", "Yılgınlık yok direniş var!", "İşçilere değil, çetelere barikat!", "Sendika hakkımız grev silahımız!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganlarını attılar.

Sendika bürokratları şovenizme sarıldı

Eylemde işçiler adına konuşan Belediye-İş 5 Nolu Şube Başkanı Nihat Altaş, şovenizm zehrini kustuğu konuşmasında kolluk güçlerine seslenerek, kendilerinin Mahmur'dan gelen "terörist" olmadıklarını söyledi. Eylem boyunca işçilere, "Terörist / militan değiliz, itfaiyeciyiz!" sloganı atıldı.

Yapılan konuşmanın ardından itfaiye işçileri, kortej oluşturup, pankartlarını açarak yürüyüşe hazırlandılar. Kol kola giren işçiler caddenin başında bulunan polis barikatı ve panzerlerinin üzerine yürüdüler.

Barikata yüklenen emekçilere, kolluk güçleri biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı.

Büyükşehir Belediyesi önüne gelindiğinde, ilk önce Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak söz aldı.

Büyükkucak, demokratik olan haklarını kullandıklarını ifade etti.

Belediye-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Şükrü Erol'un da işçilere seslendiği eylem halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Demiryolu emekçisi baskı ve cezalara grevle yanıt verdi

KESK ve Kamu-Sen'in "toplu sözleşme ve grev hakkı" talebiyle 25 Kasım'da gerçekleştirdiği bir günlük uyarı grevinin ardından demiryolu emekçilerini soruşturma ve görevden uzaklaştırma terörüyle yıldırma isteyen TCDD yönetimine memurlar yine grevle yanıt verdi. 15 Aralık gecesi greve başlayan kamu emekçilerine polis saldırdı.

TCDD tarafından görevlerinden geçici olarak uzaklaştırılan 10'u KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi, 6'sı Türk Ulaşım-Sen üyesi olmak üzere toplam 16 demiryolu emekçisinin işe iadeleri talebiyle çeşitli illerde 15 Aralık 2009 Salı akşamı tren seferleri durdu.

Grev, İstanbul Haydarpaşa Garı'ndan saat 22.00'de kalkması gereken Anadolu Ekspresi'nin durdurulmasıyla başladı. Gara yığınak yapan polis, 00.45 sıralarında grevcilerden garın boşaltılmasını istedi. Bu dayatmanın yerine getirilmemesi üzerine grevcilere saldıran polis, BTS üyesi Ahmet Tuna, Türk Tarım Orman Sen İstanbul Şube Başkanı İ. Okay Yıldırım ve dayanışma için garda bulunan 2 üniversite öğrencisini gözaltına aldı. Saat 01.30 civarında da BTS İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Hasan Bektaş gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. Grevci memurların gar önündeki bekleyişi devam etti.

Yaşanan saldırının ardından **KESK Genel Başkanı Sami Evren** düzenlenen basın açıklamasıyla olayı kınadı. Polisin grev kırıcılığı yaptığını söyleyen Evren, 16 BTS'li işe iade edilene kadar mücadelelerinin devam edeceğini söyledi.

25 Kasım grevinin ardından gelen soruşturma ve cezalara karşı anlamlı bir yanıt olan grev tüm baskı ve engellemelere rağmen devam etti.

Ankara, İstanbul, Adana, Diyarbakır, Kurtalan, İzmir ve Konya'da tren seferleri dururken birçok ilde de basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Demiryolu emekçilerinin, arkadaşlarının görevlerine iade edilmesi talebiyle gerçekleştirdikleri grevin ardından TCDD yönetimi 30 emekçiyi daha görevden aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Entes direniş güncesi...

211. gün...

353 gündür direnen Sinter Metal işçilerinin yanına gittik. Yarın yapılacak eylem üzerine konuştuk. Eyleme destek vereceklerini söylediler. Öğleden sonra Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'ne gittik. Şube müdürü ile görüşüp direnişe destek talebinde bulunduk. Şube müdürü de “taleplerinizi bir dilekçe halinde bize verin, yönetim kurulunda konuşalım” dedi. (...)

Bugün Entes nöbetçisi ile beraber saatimizin çoğunluğu yollarda geçti. İstanbul trafiği her zaman olduğu gibi işçi ve emekçiler için eziyete dönüştü. (...)

212. gün...

Bugün organize sanayi bölgesinde (OSB) İMES A Kapısı'ndan başlayıp Entes'in önüne kadar süren Entes ile dayanışma eylemi vardı. Eylem Bursa'da patlamada ölen 19 işçinin anısına saygı duruşuyla başladı. Sinter Metal ve Karahan Tekstil işçisi söz alarak düşüncelerini dile getirdiler. Ayrıca işçiler şiir okuyarak eyleme renk kattılar. Eylemde “Krizin bedeli patronlara”, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “İşten atmalar yasaklansın” sloganları sıkça atıldı.

Buradan eyleme katılan, Entes ile dayanışmayı yükselten herkese teşekkürlerimi iletiyorum. Eylemden sonra OSB müdürlüğü önünde kısa bir protesto yapılarak 353 gündür direnen Sinter Metal işçileri ziyaret edildi. (...)

214. gün...

Bursa'da “İşten Atmalar Yasaklansın Platformu”nun kriz ve işten atmalarla ilgili düzenlediği foruma katıldım. Forumu başlarken Erdal Eren'in ölüm yıldönümü ve aynı zamanda yakın süreçte yaşanan patlamadan kaynaklı ölen 19 maden işçisi için saygı duruşunda bulunuldu. Panelde ilk olarak Tez-Koop-İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır sözü aldı ve işçi kimliğinin iyice irdelenmediğini, anlaşılmadığını yaşadığı örnekler üzerinden anlattı. (...)

Entes sürecini, direnişin sıkıntılarını, sınıf dayanışmasının yetersiz olduğunu ve fiili meşru mücadelenin önemine değindim. Daha sonra grevdeki Asemat işçileri söz aldı.

Direnişin yalnız bırakıldığını, sahiplenilmediğini, foruma katılan işçilerin grevi ziyaret etmesi gerektiğini söylediler. 31 Aralık'ta yani 1. yılını doldurdıkları gün açlık grevine gireceklerini dile getirdiler. Soru cevap kısmında ise Volkan Yaraşır kendine “Devrimciyim” diyen insanların fabrikalarda yani sınıfın içinde var olması gerektiğini aksi takdirde mücadelesinin bir anlam ifade etmediğini söyledi. Kitlesel katılım sağlanan forumda “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı. Ayrıca Entes direnişine yaptığı maddi destekten dolayı Bursa BDSP'ye teşekkürlerimi iletiyorum.

216. gün

Yanımdaki nöbetçiyle birlikte Ataşehir Belediyesi önünde eylemdeydik. Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi, 47 işçiyi hiçbir gerekçe göstermeden emekliliğe zorlayarak iş akitlerini feshetmiş. Bundan kaynaklı Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1 No'lu Şube'nin gerçekleştirdiği eyleme katıldık. (...)

Eylemden sonra direniş yerine aldığımız sobayı da

yanımıza alarak yine kışın soğğundan korunmak için yaptığımız barakayı bıraktığımız yere gittik. (...)

217. gün...

DİSK Genel-İş Sendikası'nın çağrısıyla Sarıgazi Belediyesi önünde yapılan eyleme katıldım. Eylemin amacı Sarıgazi Belediyesi'nin toplu iş sözleşmesine uymamasıdır. Eylem oldukça kitlesel geçti. Birçok kurum döviz ve pankartlarıyla destek verdi.

25 Kasım uyarı grevinden 10 gün sonra çıkarılan demiryolu işçileri için Haydarpaşa Garı'nda yapılan eyleme trafikten kaynaklı geciktim. Fakat Ulaşım-Sen Sendikası 2 No'lu şube Başkanı İsmail Çiftçi ile konuştum. İşten atılan işçilerin işlerinin başına geri dönene kadar süresiz greve çıktıklarını belirtti. Ayrıca dün gece polislerle yaşadıkları çatışmayı da aktaran başkan eğer bugün bir haber gelmezse yarın diğer yerelerde de bu grevin yayılacağını belirtti. Ayrıca gece boyunca bekledik ve bundan sonra da beklemeye devam edeceğiz, kararlıyız dedi.

*Entes direnişçisi
Gülistan Kobatan*

Entes'te mücadele kararlılığı

Krizin faturasına karşı 14 Mayıs 2009 tarihinde başlattığı direnişini sürdüren Entes Elektronik işçisi Gülistan Kobatan, direnişinin 212. gününde yine fabrika önünde eylemdeydi.

OSİM-DER'in çağrısıyla gerçekleştirilen yürüyüş ve fabrika önündeki basın açıklamasında mücadele kararlılığı ifade edildi. Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan İMES Sanayi Sitesi A Kapısı önünde saat 11.15'te başlayan yürüyüşe direnişteki Sinter Metal işçileri de katıldı.

ÖDP ve EMEP'in temsili olarak destek verdiği eylemde BDSP ve Metal İşçileri ise dövizleriyle yer aldı.

Yürüyüş boyunca, “Direne direne kazanacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Milyonlar aç milyonlar işsiz işte kapitalist sisteminiz!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “İşten atmalar yasaklansın!”, “İşten atmalara, güvencesiz çalıştırılmaya, taşeronlaştırmaya hayır!”, “Entes işçisi yalnız değildir!”, “Sinter işçisi yalnız değildir!”, “Susma sustukça sıra sana gelecek!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Birleşe birleşe kazanacağız!”, “Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!” sloganlarının atıldığı eylem, direniş alanında OSİM-DER adına yapılan konuşmayla başladı.

Maden işçileri anıldı

Konuşmada, Entes işçisinin krizin faturasını ödemeyi reddettiği ve bu yüzden direnişe çıktığı söylendi. Ardından “madenci” şiiri okundu ve Bursa'da ölen 19 maden işçisi anıldı.

Sinter işçisinin önerisi üzerine ölen maden işçileri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Sermayenin saldırılarına karşı “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!” sloganı hep birlikte atıldı.

Direniş alanında konuşan Entes işçisi **Gülistan Kobatan**, direnişi seçmesinin sınıfa karşı sınıf tavrının ifadesi olduğunun altını çizdi. İşçilerin işten atmalara ve baskılara karşı sessiz kalmaması gerektiğini söyleyen Kobatan'ın ardından Sinter işçisi söz aldı.

Sinter işçisi: Mücadele sürecek!

“Öncelikle tek başına bir kadın işçi olmasına rağmen direnişe çıkarak büyük bir özveri ve cesaret gösteren Gülistan Kobatan'a bu mücadelesinden dolayı teşekkür ediyorum. Mayıs ayından beri burada Gülistan'ın ve hemen yanı başında bir yıldır direnişte olan Sinter işçilerinin mücadelesini sonuna kadar haklı buluyorum. Bizler baskılarla karşılaşsak da, bir yerlerde ölsek de bu mücadelemizi sürdüreceğiz.” diyen Sinter işçisinin ardından iki işçi Nazım Hikmet'in “Zafere dair” ve “Yalana ve ellerinize dair” şiirlerini okudu.

Entes önündeki etkinlik programının sonrasinda Sinter işçilerinin direniş alanına yüründü.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Bursa’da “İşten atmalar yasaklansın! İssize iş!” forumu

Bursa’da bir süredir çalışmalarını sürdüren “İşten Atmalar Yasaklansın Platformu”, 13 Aralık günü kriz ve buna bağlı olarak yaşanan işten atmalarla ilgili işçi forumu düzenledi.

Saat 17.00’de Ördekli Kültür Merkezi’nde başlayan ve 200’e yakın kişinin katıldığı forumda, salona “*İşten atmalar yasaklansın! İssize iş! Bursa Platformu*” pankartı asıldı.

Açılış konuşması, Bursa Mustafakemalpaşa’da yaşanan patlamada 19 işçinin yaşamını yitirmesinin nedenlerinin teşhir edilmesiyle başladı. Forumun yapıldığı günün aynı zamanda Erdal Eren’in ölüm yıldönümü de olduğu belirtilerek tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Yaraşır: Krize karşı bireysel öfke toplumsal öfkeye dönüşmeli

Panelistlerden ilk sözü **Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır** aldı. Yaraşır, kapitalist kriz ve bugün ortaya çıkan krizin tarihsel kökeni üzerine bir sunum yaptı.

Emek-sermaye çelişmesini aktararak kapitalizmde üretimin kolektif olarak yapıldığını fakat üretim araçlarının özel mülkiyetin elinde olduğunu belirten Yaraşır, sermayenin yapısının canlı emek ve cansız emek üzerine kurulu olduğunu söyledi.

Yaraşır, kapitalist kriz tiplerini *kısa dönemli krizler* ve *büyük bunalım* olarak iki başlık altında topladı. Bugün yaşanan krizin de bir büyük buhran olduğunun altını çizdi.

Kapitalizmin tarihi boyunca yaşadığı ve yaşamakta olduğu krizleri anlatan Yaraşır, bunların nedenleri ve sonuçları üzerine kapsamlı bir açıklama yaptı. Kriz dönemlerinin sonucunda iki olasılığın ortaya çıktığını ve bunların da devrimin imkanı ve karşı-devrim tehdidi olduğunu belirtti.

2010 yılında Türkiye’de 7,5-8 milyon işsiz olacağını tahmin ettiğini söyleyerek işsizlerin örgütlenmesinin önemine değinen Yaraşır, üst kimlik olarak tanımladığı sınıf kimliğinin içselleştirilmesinin önemine vurgu yaptı. Bursa’da bir kent grevi beklediğini ve bunun potansiyelinin de olduğunu belirtti.

Kriz dönemleriyle beraber kapitalizmin kendisini yeniden yapılandırmaya gittiğini ve bunun sınıf hareketinin yeniden yapılandırılması ihtiyacını doğurduğunu belirten Tez-Koop-İş Eğitim Danışmanı, işçi sınıfının krize karşı ne yapması gerektiği konusunda bilincinin açık olması gerektiğini, işgal, grev ve direniş gibi eylemlerin yanında çeşitli örneklerle ortaya çıkan bireysel öfkenin toplumsal öfkeye dönüştürüldüğünde sistemin alaşağı edilebileceğini söyledi. Yaraşır, sisteme sessiz kalmanın onun suç ortağı olmak demek olduğunu söyleyerek sözlerini noktaladı.

Ardından **Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) Genel Başkanı Metin Burak** konuşma yaptı.

Kapitalizmin ve krizlerinin tarihi üzerine kısaca bir değinme yapan Burak, krizin Türkiye’ye yansımalarını ve bunun somut örneklerini anlattı. Devlet ve organlarının işçi sınıfına karşı olduğunu ve sınıf mücadelesinin önüne engel olduğunu söyleyerek işsizliğin işçilere korku saldığını hatırlattı. Sermayeye karşı örgütlü mücadelenin gerekliliğine vurgu yaparak kriz karşısında örgütsüz bir işçinin içine düşeceği durumu somut örneklerle açıkladı. Burak’ın

konuşmasının ardından panelin ikinci bölümüne geçilmek üzere ara verildi.

Kürsü işçilerindi

İkinci bölümde kürsü işçilere bırakıldı. İlk sözü **Entes işçisi Gülistan Kobatan** aldı. Kobatan’ın kürsüye çağırılması sırasında “Direne direne kazanacağız!” sloganı atıldı. Entes patronunun kriz bahanesiyle kendisini işten attığını ve kendisinin de işten atmalara karşı sergilediği duruşun işçi sınıfına örnek olması gerektiğini belirten Kobatan, bu tutumunun havzada ve Entes’te ortaya çıkardığı sonuçları anlattı. Entes patronunun emek düşmanı yüzünü teşhir ederek direnişinin sorunlarına değindi, sınıf dayanışmasının eksik kaldığını, çünkü bu direnişin yeterince anlaşamadığını ifade etti. Meha Tekstil deneyiminden de söz eden Kobatan, hukuksal mücadelenin yanında fiili-meşru mücadelenin önemine vurgu yaptı. Kobatan’ın konuşması “Zafer direnen işçilerin olacak!” sloganıyla karşılandı.

Kürsüden ikinci olarak grevdeki Asemat fabrikasının baştemsalcisi **Yusuf Yıldız** söz aldı. 31

Aralık 2008’den beri grevde olduklarını belirten Yıldız sınıf dayanışmasının eksikliğine vurgu yaptı. İlk 1,5 ay içerisinde yapılan üç ziyaretin ardından tamamen yalnız bırakıldıklarını belirterek grevci işçilerin yaşadığı maddi ve manevi zorlukları anlattı. Yıldız sınıf dayanışmasının eksikliğine ve yükseltilmesi gerektiğine tekrar vurgu yaparak konuşmasını bitirdi. Yıldız’ın konuşması “Asemat işçisi yalnız değildir!” sloganıyla karşılandı.

Yine Asemat’taki direnişçi işçilerden **Fırat Yıldırım**’ın yaptığı konuşmada fabrikada yaşanan süec anlatıldı. Yıldırım, sendikaların işçilere sınıf bilinci vermediğini belirtti ve “Yaşasın onurlu mücadeleimiz” sözleri ile konuşmasını bitirdi. Yıldırım’ın konuşması da “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganı ile karşılandı.

İşten atılan Asemat eski baştemsalcisi **Erkan Özkan** da söz alarak grev sürecini anlattı. Sınıf dayanışmasının eksikliğine vurgu yapan Özkan, sendikal bürokrasiye de değinerek konuşmasını sona erdirdi.

Direnici işçilerin konuşmalarını tamamlamasının ardından panel çeşitli sektörlerde çalışan işçi ve kurumlar adına yapılan konuşmalarla devam etti.

Konuşmaların bitmesiyle soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde Volkan Yaraşır ara akımların döneminin bittiğini, şimdi yapılması gereken tek şeyin sınıf devrimciliği olduğunu vurguladı. Yenilenen sınıf hareketine eski reflekslerle cevap verilemeyeceğini bu anlamda da siyasal öncünün kendini yenilemesi gerektiğini söyleyerek konuşmasını bitirdi. Metin Burak da “Herkes, Gülistan yoldaş gibi işten atma saldırılarına karşı gösterdiği tutumu gösterebilmiş olsaydı patronlar kriz bahanesiyle işçileri işten atmaya cesaret edemeyeceklerdi” dedi ve Entes ve Asemat işçilerine desteklerini sunarak sözlerini bitirdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Karahan işçisi Esprit’i boykota çağırıyor

Küçükçekmece’de Karahan Tekstil fabrikasında 12 Kasım 2009 tarihinde direnişe başlayan **Adem Güli**, 11 Aralık günü Mecidiyeköy’deki Cevahir Alışveriş Merkezi önünde basın açıklaması yaptı. Güli, ucuz işgücü ve kaliteli mal için Karahan Tekstil gibi firmalarla iş yapan giyim tekellerini boykot etme çağrısında bulundu.

“Köle değil işçiyiz! Krizin faturası kapitalistlere! Esprit ve Karahan patronunun sömürü saltanatını yıkacağız! / Küçükçekmece İşçi Platformu” pankartının açıldığı eyleme Entes direnişçisi Gülistan Kobatan da destek verdi.

Adem Güli yaptığı açıklamada, Karahan fabrikasının işçiyi kölelik koşullarında çalıştırmaya devam ettiğini belirterek, keyfi işten atmalar, ödenen ücretlerin bordroya yansıtılmaması, zorunlu mesailer, bağırımlar, hakaretlerin yaşadıkları başlıca sorunlar olduğunu söyledi. Karahan Tekstil’in Esprit gibi büyük firmalara çalıştığını belirten Güli, Esprit gibi firmaların ise düşük işçi maliyeti için Karahan gibi fabrikalarla çalıştığını ifade etti.

Güli, Esprit yetkililerini arayıp durumu izah ettiklerinde kendisine konu ile ilgili bilgi vereceklerini söylediklerini ancak, hiç şaşırılmayacak bir biçimde geri dönmediklerini ifade etti. Tekrar aradıklarında Karahan Tekstil patronu Ali Karahan ile görüştiklerini söyleyen Güli, Ali Karahan’ın kendince “kanuna uygun” ve yine kendince “haklı” nedenlerle kendisini çıkardığını belirttiğini söyledi.

Güli açıklamanın sonunda taleplerini şöyle sıraladı:

- Esprit’in, Karahan’a çalışma koşullarını düzeltene kadar iş vermemesi
- Bunlar kabul edilene kadar Esprit ürünlerinin boykot edilmesi

Kobatan’dan birlikte mücadele çağrısı

Basın açıklamasının ardından Gülistan Kobatan da söz alarak, direniş sürecine değindi, Güli’nin yalnız olmadığını belirterek şunları söyledi:

“Aynı sınıfın mensubuyuz. Bunun için birlikte mücadele yürütmemiz gerektiği için bugün buraya geldim.”

Eylem boyunca, “Yaşasın Karahan Tekstil direnişimiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Krizin bedeli patronlara!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçi ve emekçi hareketinden...

İşçiler Ataşehir Belediyesi önündeydi

DİSK / Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube, Ataşehir Belediyesi’ndeki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasını ve bu süreç içerisinde 47 sendika üyesi işçinin iş akitlerinin feshedilmesini Ataşehir Belediyesi önünde gerçekleştirdiği eylemle protesto etti. Kararlı olduklarını vurgulayan işçiler gerekirse greve çıkacaklarını ifade ettiler.

Basın açıklamasını okuyan Genel-İş Sendikası 1 No’lu Şube Başkanı Şahan İlseven, toplu iş sözleşmesinin tıkanma noktasına geldiğini belirtirken, belediyenin işçiler üzerinde baskı kurarak 47 işçiyi emekli olmaya zorladığını söyledi. “Greve hazırız” dedi.

Eylemde “Sekiz aylık icraat bizleri işten attı!”, “Demokrasi dediler, bizi işten ettiler!”, “AKP böldü, CHP işten attı!”, “Battal İlgezdi ilk işi işçiyi ezdi!”, “Sözleşme hakkımız, grev silahımız!” sloganları atıldı.

Basın metninin okunmasının ardından Genel-İş Eğitim Daire Başkanı ve Toplu Sözleşme Daire Başkanı birer konuşma yaptılar.

Eyleme, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, OSİM-DER, Entes direnişçisi Gülistan Kobatan, Deri-İş Başkanı Musa Servi, Genel- İş 2 No’lu Bölge ve bağlı şubeler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Dev Sağlık-İş’ten asgari ücret eylemi

Dev Sağlık-İş, Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantısına ilişkin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu yaptığı açıklamada, Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun sonucu önceden bilinen bir toplantı yaptığını belirterek, komisyona katılan hükümetin, işveren ve işçi temsilcilerinin ülkeyi ucuz emek pazarı olarak görerek mevcut kriz koşullarında emekçiler açısından çalışma ve yaşam koşullarını daha da ağırlaştıracak bir orta oyunu sergilediklerini söyledi.

Çerkezoğlu, tüm bunlara rağmen aileleriyle birlikte yaklaşık 40 milyon kişiyi doğrudan ilgilendiren, aslında tüm çalışanların ücretleri açısından temel kriter oluşturan asgari ücretin insanca yaşayabilecek bir ücret olması gerektiğini belirterek, taleplerini sıraladı.

UÜ’de asgari ücret eylemi

Dev Sağlık-İş’te örgütlü Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi taşeron sağlık işçileri 16 Aralık günü gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile insanca yaşanabilir asgari ücret istedi.

UÜ Tıp Fakültesi Hastanesi önünde toplanan yaklaşık 40 sağlık işçisi “Güvenli iş, güvenli gelecek / Dev Sağlık-İş”, “İnsan ihaleyle çalıştırılmaz / Dev Sağlık-İş” pankartları ve “Asgari ihtiyaç sınırına kadar; elektrik, su, doğalgaz ücretsiz olmalıdır”, “Ulaşım, eğitim ve sağlık tümüyle ücretsiz olmalıdır”, “Asgari ücret yaşanabilecek bir ücret olmalıdır” ozalitlerini açtılar. Bunların yanısıra eylemde çeşitli taleplerin yer aldığı birçok döviz de taşındı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa

Ümraniye’de devrimci sınıf faaliyeti

Ümraniye BDSP siyasal sınıf çalışması kapsamında şiarlarını, taleplerini işçi ve emekçilere taşımaya devam ediyor. 13 Aralık 2009 tarihinde Kadıköy’de gerçekleştirilen “Dersim’de katleden devlettir! Hesap sormak ve taleplerimizi dile getirmek için ‘Dersim 38 Katliamdır!’ mitinginde buluşalım!” şiarlı 150 adet afiş Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi vb. işçi ve emekçilerin bulunduğu mahallelerde kullanıldı.

Haziran ayında Esenyurt-Haramidere’de devrimci işçilerin üzerine kurşun yağdırılmış, 2 işçi yaralanırken 4 BDSP’li tutuklanmıştı. 17 Aralık günü Büyükçekmece’de davanın görüleceği adliye önünde protesto edilecek olan patron-polis-yargı terörü için Ümraniye’de çalışma yürütüldü. Ümraniye’de merkezi yerlerde kullanılan afişlerle tüm ilerici-devrimci kişi ve kurumlar basın açıklamasına destek vermeye çağrıldı.

“Polis terörüne ve cinayetlerine son!” başlıklı bildiriler ise 16 Aralık günü İMES E kapısında, fabrikalarda ve işçilerin yoğun olarak geçtiği güzergahta kullanıldı. Bildiri dağıtımı sırasında yapılan ajitasyon konuşmalarıyla polisin patronları koruduğunu, işçi ve emekçilerin hak arama mücadelesini zor ile bastırmak için saldırılarını yoğunlaştırıldığı söylendi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ankara’da asgari ücret faaliyeti

Mamak’ta asgari ücret faaliyeti

Hükümet, patronlar ve işçilerin temsil edildiği Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun ilk toplantısı 10 Aralık günü gerçekleşti. Asgari ücret pazarlığında işçi ve emekçilere bir kez daha sefalet yolu gözükürken Ankara’da başlatılan asgari ücret kampanyası da devam ediyor.

Kampanya çalışmaları çerçevesinde bildiri dağıtımları ve afiş çalışması yapılıyor. Özellikle işçi ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu Mamak’ta yürütülen faaliyet, emekçilerin kapıları bir bir çalınıp asgari ücret bildirimleri ulaştırılarak ilerliyor.

Diğer yandan Mamak İşçi Kültür Evi’nin hazırladığı “Krizin bedelini ödemiyoruz! İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret istiyoruz!” şiarlı ozalitler de birçok noktaya yapıldı.

Ankara’da asgari ücret kampanyası...

Sincan İşçi Derneği, sefalet ücretlerine karşı Ankara’nın dört bir yanındaki işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapıyor. 6 Aralık Pazar günü Sincan İşçi Derneği önünde, Sİ-DER imzalı “Sefalet ücretlerine karşı sınıf mücadelesini büyütelim!” başlıklı 500 bildiri emekçilere ulaştırıldı. Emekçilerin yoğun ilgisi nedeni ile bildiriler yarım saat içinde tükendi.

Ayrıca Ankara İşçi Bülteni “İşçiden İşçiye”nin dağıtımı da gerçekleştirildi. Ulus’taki servis güzergahlarında dağıtım yapıldı. Bültenin gündeminin asgari ücret olduğu vurgulandı ve işçilerden bülten yazı yazmaları istendi.

Ayrıca tekstil fabrikalarında kölece çalıştırılan işçilere de Balgat’ta bülten dağıtımı yapıldı. Burada da asgari ücret üzerinden konuşmalar yapıldı ve tekstil işçilerinden bülten yazı yazmaları istendi. Dağıtım için gidilen yerlerden birisi de OSTİM’di. OSTİM’deki atölyeler sabah 10.00 civarı dolaşarak bülten işçilere ulaştırıldı. Sabah çayı için işçilerle çalışma ve yaşam koşulları üzerine konuşuldu örgütlü mücadelenin yakıcı bir ihtiyaç olduğu ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Emniyet: Düşme

ra giden avukat Öz, kimlik soran polislin yanında telefonla konuşunca dayak yediğini. Bunun karışın Öz suç duyurusunda bulundu. Emniyet iddiası yalanladı: Hakaret etti en düştü. İstanbul Barosu tepkili: Avukata böyle davranırsa vatandaşlar ne yapar?

Adana'da polis 'durur' da' 11.05.10.11.2009

Feyzullah Ete'yi Öldüren Polis Tahliye, Kardeş Ete'ye Tut

Bir yargısız infaz dosyası daha: Alaattin Karadağ

Polis terörüne

Alaattin Karadağ

polis tarafından infaz edilmiştir!

19 Kasım 2009 akşamı saat 22.00 sularında haber ajansları, Esenyurt Saadetdere mevkiinde polisle şüpheli iki şahıs arasında çatışma yaşandığını, bir polis ile bir minibüs şoförü yaralanırken, şüphelilerden birinin “ölü ele geçirildiğini” yazdılar. Fazla dikkat çekmeyen bu haberi İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nün açıklaması izledi. İstanbul Emniyet Müdürü Çapkın olay yerinde yaptığı açıklamada şu hususlara değindi:

- Şahıslar dur ihtarına silahla karşılık vermiştir.
- Polis bu nedenle silah kullanmak zorunda kalmış, şüpheli “maalesef” ölü ele geçirilebilmiştir.
- Şüphelinin üzerinden sahte kimlik çıkmıştır.
- Şüpheli eskiden ölüm orucu eylemine katılmış ve cezası Cumhurbaşkanlığı tarafından ertelenmiş bir hükümlüdür.

Tek başına bu açıklama, “Esenyurt’ta gerçekte ne yaşandı?” sorusunu akıllara getirmeye yetmiştir. Zira Çapkın’ın ince ince düşünülmüş açıklamasında yıllardır tekrarlanan argümanlar bir aradadır. Alaattin Karadağ’ın infazının üstünün örtülmesi çabası, olayın basına yansıdığı ilk dakikalarda harcanmaya başlanmıştır.

Çapkın açıklamasında gerçekte şunu söylemeye çalışmıştır: Polis bir kişiyi vurdu. Ancak bu kişi zaten teröristti (sahte kimlik-ölüm orucu eylemi anıştırması-hükümlülük vurgusu). Dur ihtarına uymamış (topluma yöneltilen bir tehdit) ve polise karşı silah kullanmıştı (yani katli vacipti). Sonuç olarak üzerinde durmayı gerektiren çok bir şey yoktu.

Akabinde sol basın ve siteler, olaya tanık olan şahısların beyanlarına dayanarak hazırladıkları haberlerle Karadağ’ın açık bir infazla karşı karşıya kaldığını kamuoyuna duyurdular. Hala teknik kimi ayrıntılar belirsiz olsa da; Karadağ polis tarafından, hiç de Çapkın’ın iddia ettiği gibi zorunluluktan değil kasten infaz edilmiştir. Zaten burjuva basın tarafından kullanılan “ölü ele geçirme” ifadesi yeterince açıklayıcıdır. Zira düzenin kurumlarınca teknik bir kavram gibi kullanılan “ölü ele geçirme” ifadesi, gerçekte “yargısız infaz”ın bir diğer adıdır. Devlet özellikle “ele geçirme” tabirini kullanarak, katlettiği kişinin ölümünü önemsizleştirmeye ve meşru kılmaya çalışmaktadır.

Olay yerindeki hemen tüm görgü tanıkları, Karadağ’ın yerde can çekişir halde bekletildiğini ve hastaneye kaldırılmadığını ifade etmişlerdir. Dahası Karadağ yerde yatarken, olay yerine Ford Transit marka beyaz bir araba ile gelen, sivil giyimli uzun boylu bir şahsın Karadağ’a ateş ettiğine ilişkin olarak en az 4 kişi tanıklık etmektedir.

Bütün bu beyanlardan ortaya çıkan şudur: Karadağ, “dur ihtarı”na uymadığı gerekçesi ile “Yunus” olarak adlandırılan motorize polis ekiplerince takip edilmiş, bacağından ve kasığında yaralanmıştır. Bunun üzerine yere düşüp kendinden geçtiği bir sırada sivil giyimli bir başka polis gelerek Karadağ’a tekrar kurşun sıkmıştır. Böylece Karadağ sol koltuk altından girip göğsünü delip geçerek sağ koltuk altından çıkan kurşunla asıl ölümcül yarasını almıştır.

Özcesi Alaattin Karadağ, TKİP afişlemesi faaliyeti esnasında kendisini ve bir başka yoldaşını hedef alan silahlı polis saldırısı üzerine polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçmiş, hemen sonrasında ise olay yerine gelen polis kimlikli bir profesyonel katil tarafından infaz edilmiştir.

Alaattin Karadağ 19 Kasım 2009 akşamı saat 21.00-21.30 sularında polislin “dur ihtarı”na uymadığı gerekçesi ile vurularak katledildi. Yargısız bir infaz olduğu şüphe götürmez bu cinayetle ilgili yanıt bekleyen onlarca soru orta yerde duruyor. Ancak bugün için Karadağ infazının teknik ayrıntıları kadar önem taşıyan nokta, bu infazla birlikte bir kez daha gün yüzüne çıkmış olan ve sonuçları tüm toplumu etkileyen gerçeklerdir. Alaattin Karadağ’ın infazı açıktır ki, münferit bir olay değil bütünlüklü bir saldırı politikasının sonucudur. Dolayısıyla Karadağ’ın infazı, son yıllarda karşımıza çıkan polis cinayeti bilançosu ile birlikte değerlendirilmek durumundadır. Ama bunun yanı sıra Karadağ’ın infazı ile ilişkili ortaya çıkan ve çıkacak olan her gelişme ve belge, bu infazın aydınlatılması için olduğu kadar, polis cinayetlerinin ve yargısız infazların mahkum edilmesi açısından da önem taşımaktadır. Diğer bir deyişle, bu yargısız infaz karşısında yürütülecek mücadele ve alınacak tutum, sadece Alaattin Karadağ’a değil, bugüne kadar polis tarafından katledilmiş olan herkese sahip çıkmak ve yeni ölümlere set çekmek anlamına gelecektir.

Bu nedenle, önümüzdeki günlerde Alaattin Karadağ’ın infazı ile ilişkili belge ve bilgileri, hukuki süreç de dahil olmak üzere bütün gelişmeleri kamuoyu ile paylaşacağız. Bugün bunu yapamamamızın nedeni, bürokratik nedenlerle otopsi raporu gibi kimi belgelerin henüz hazırlanmamış, tanık beyanlarının alınması gibi kimi işlemlerin henüz gerçekleştirilmemiş olmasıdır. Belge ve işlemler tamamlanır tamamlanmaz bunları da kamuoyuna sunacağız.

Bir yandan Alaattin Karadağ’ın yargısız infazıyla katil yüzü bir kez daha açığa çıkan kurumları teşhir etmeyi; diğer yandan ise, Karadağ ile bugüne kadar polis eliyle katledilmiş insanlarımızın sahip çıkmayı ve kolluk güçlerinin bu keyfi katliamlarına set çekecek bir mücadeleyi birleşik bir tarzda yürütebilmeyi hedeflemekteyiz.

Karadağ

ve cinayetlerine son!

Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nda yapılan değişiklik yargısız infazlara çıkartılan davetiyedir!

Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu (PVSK) 13 Haziran 2007'de eski Cumhurbaşkanı Sezer'in onayından geçerek yürürlüğe girmiştir. Yetkisizken dahi yargı mekanizmasını arkasına almış olmanın güveni ile keyfiyette sınır tanımayan polis teşkilatı için bu yasa, yürürlüğe girdiğinden bu yana, onlarca insanın katledilmesinin, yüzlercesinin yaralanmasının, binlercesinin ise hakaret, taciz ve işkenceye maruz kalmasının yasal dayanağı haline geldi.

PVSK ile, polisin geçmişte izin alarak ya da denetime tabi tutularak başvurabildiği uygulamaların önündeki engeller kaldırılarak, polise “buyur meydan senin” denilmiş oldu. Böylece, yıllardır devrimci ve demokrat güçlere fiilen yöneltilen polis terörü, artık yasal bir kılıfa sokularak tüm topluma uygulanabilir hale geldi.

Sonuçları ortadadır. Polis artık sudan gerekçelerle ve sokak ortasında insan öldürebilmekte ya da ağır bir biçimde yaralayabilmektedir. Örneğin 28 Ekim'de Hakkari'de trafik kontrolü sırasında polise “biraz kibar davranın, böyle davranmanız doğru değil” diyen bir sağlık emekçisi, polisler tarafından hastanelik edilmiştir. Yine geçtiğimiz aylarda Mustafa Atasoy isimli bir polis, evine gitmekte olan Fatih Cem İnci'yi kendisine küfür ettiği gerekçesiyle karnından vurmuştur.

Yasanın üzerinde durulması gereken birçok önemli noktası vardır. Ancak özellikle polise kimlik tespiti ve arama hakkını sınırsızca kullanma ile dur ihtarına uyulmadı diye silaha başvurma yetkisi verilmesi, cinayetlerin ve işkencenin önünün alınamaz hale gelmesine yol açmıştır.

Bu kanun ile polise istediği kişinin üstünü, arabasını vb. arama yetkisi verilmiştir. Eskiden izne tabi olan arama uygulaması artık polisin (emniyet kurumunun dahi değil, salt bir kişi olarak polisin) keyfiyetine terkedilmiştir. Polis artık hâkim kararı olmadan dilediğince kimlik tespiti yapabilmekte, üst ve eşya arayabilmekte, hatta durdurup fiilen gözaltına alabilmektedir. Bu öylesine keyfiyete dayalı bir “yetki”dir ki, başta Kürt gençleri olmak üzere emekçiler özellikle merkezi yerlerde hemen her gün potansiyel suçlu muamelesi görmektedirler. “Neden” sorusunu soran şahıslar doğrudan şiddetle yüzyüze kalmaktadır. Kadınlar açısından ise bu yetkinin bir taciz gerekçesine dönüştürüldüğü onlarca örnek üzerinden bilinmektedir.

Dur ihtarına uyulmadığı taktirde polise verilen silah kullanma yetkisi yaşama hakkına yönelen en ağır ihlallerin başında gelmektedir. Ve bu yasal düzenleme, son yıllarda yaşanan tüm polis cinayetlerinin gerisindeki zihniyetin kime ve neye ait olduğunu anlatmaktadır.

Bu yetkinin ne anlama geldiği, Alaattin Karadağ'ın delik deşik edilmiş bedeninden okunabilir. Ya da, 19 Kasım 2008'de öldürülen Soner Çankal'ın ardından

yürütülen soruşturma esnasında katil polisin verdiği savcılık ifadesine bakılabilir. “Ateş etmem Polis ve Vazife Salahiyetleri Kanunu’nun yetkileri dahilinde olmuştur” diyerek, kendisine cinayet işleme yetkisini kimin verdiğine dikkat çekmiştir! Bu aynı savunmaya Alaattin Karadağ’ı vurduğunu beyan eden polis Oğuzhan Vural’ın ifadesinde de rastlanmıştır. Oğuzhan Vural da kendinden önceki diğer polisler gibi Karadağ’ı kurşunlamasını PVSK’nın bahsettiği yetki ile gerekçelendirmeye çalışmıştır.

En önemli noktalardan biri budur. Bugün sokak ortasında pervasızca işlenen cinayetlerde polis yalnızca

tetiği çekendir. Polise sınırsız yetki veren iktidar odakları, polisi aklayan yargı mekanizması ve yaşananları meşrulaştırma misyonunu üstlenen medya organları, bu cinayetlerin dolaysız sorumluluğunu taşımaktadır.

Burada dikkatle üzerinde durulması gereken bir başka nokta ise, PVSK'nın her şeyin başı sonu olmadığıdır. Zira bu ülkede polis terörü bu kanunla başlamamıştır, bu kanunun yürürlükten kalkmasıyla da son bulacak değildir. Ancak yine de, geçmişte fiili olarak gerçekleştirilen saldırıların bugün yasal bir kılıf eşliğinde yapılıyor olması gerçeği önemlidir.

Polis cinayetleri her geçen gün artıyor!

Son yıllarda polis tarafından gerçekleştirilen hak ihlalleri dizginlerinden boşalmış durumda. Hemen her gün haberlere yansıyan yeni bir örnekle karşılaşıyor. Devrimci-demokrat güçler zaten yıllardır sistematik bir devlet terörünün hedefi iken, son yıllarda yapılan yasal değişikliklerle birlikte polis terörü artık daha pervasızca ve toplumun tüm kesimlerine ayrımsız bir biçimde uygulanmaktadır.

TİHV'nin bu yılın Haziran ayında sonuçlarını açıkladığı araştırması bu konuda kapsamlı veriler sunmaktadır. Bu araştırma Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun değiştiği Haziran 2007 yılından bu yana polis tarafından gerçekleştirilen hak ihlallerini içermektedir. Sadece Haziran 2007 ile Haziran 2009 tarihleri arasında tam 53 kişi polis tarafından öldürülmüştür! Bu kişilerden 40’ı doğrudan polis silahı ile öldürülürken 13 kişi ise gözaltı merkezlerinde katledilmiştir. Polisin silahlı cinayetlerinin neredeyse tümünün gerekçesi aynıdır: “Dur ihtarına uymamak”! Bu araştırmanın yapıldığı tarihten (2009 Haziran’ı) bu yana ise bu sayı 70’in üzerine çıkmıştır.

Aynı raporda, bu süre zarfında 416 işkence ve kötü muamele vakası yaşandığı da belirtilmektedir.

Belirtilen tarih aralığında katledilen insan sayısı ciddi bir keyfiyete ve pervasızlığa işaret etmektedir. Sadece 2009 Haziranı’ndan bu yana 10’dan fazla polis cinayeti daha gerçekleşmiştir. Bu sonuçlara çeşitli insan hakları kurumlarına yapılan başvurular ve basına yansıyanlar üzerinden ulaşılmıştır. Zira, tekrar polis terörüne maruz kalmak korkusuyla yüzlerce kişinin sessiz kalmayı tercih ettiği bilinen bir gerçektir. Bu ise, polis terörünün boyutunun gerçeği yansıtır bir biçimde verilere dökülememesine yol açmaktadır.

Kolluk güçleri ve yargı, cinayeti örtbas etmeye çalışıyor...

Burjuva medyanın cinayeti meşrulaştırma kampanyasının ardından Karadağ'ı vuran polisi aklama ve olayla ilgili çelişkileri örtbas etme görevini yerine getirmek üzere yargı mekanizması devreye girdi. Karadağ'ın otopsi işlemi, ailesi tarafından teşhis edilmesi gerekliliği yerine getirilmeksizin (yasada teşhis önkoşulu bulunmasına rağmen) hızla gerçekleştirildi.

Öte yandan, soruşturma dosyasının kapsamına bakıldığında, bir dizi çelişkili ve kesinlikten uzak konunun basına somut bilgiymişcesine yansıtıldığı görülüyor.

Bunların başında, yaralanan minibüs şoförü geliyor. Gerek dosyada beyanı bulunan görgü tanıkları gerekse bizzat ifade veren polisler tarafından Karadağ'ın minibüsün ön tarafında bulunduğu belirtildiği halde, şoförün Karadağ tarafından vurulduğu sanki su götürmez bir gerçekmiş gibi sunulabiliyor. Halbuki olayın ardından bir dizi ilerici basın-yayın organına ve sitesine yansıyan tanık beyanlarında da belirtildiği üzere, polis tarafından açılan rastgele ateşin böyle bir sonuç yaratmış olması güçlü bir ihtimal. Araca isabet eden kurşunların açtığı deliklerin tespit edilmesi, ancak tek bir mermi çekirdeğine rastlanmaması da bu olasılığı güçlendiriyor.

Bir başka nokta, soruşturmada ifadesine başvurulmuş görgü tanıkları içerisinde bir dizi basın-yayın organında açık isim ve soyadı ile olaya ilişkin bilgilerini beyan eden tek bir şahsın dahi olmamasıdır. Kimi tanıklarla olay sonrasında yapılan röportajlar görsel medyaya yansıdığı halde, savcılık bu konuda doğrudan araştırma yapmak yerine, tanıkların dinlenmesini kendisine adres ve isimlerin ulaştırılması önkoşuluna bağlamıştır. Savcılık kendisine Karadağ'ın avukatları tarafından sunulan ilk dilekçede ismi geçen tanıkların bulunması için her ne kadar Esenyurt Emniyeti'ne yazı yazmışsa da gelen cevabi yazıda tanıklarından hiç birinin adresine rastlanmadığı söylenmiştir. Bu durum polisin şüpheli olduğu olaylarda soruşturma sürecinde yine polisin görevlendirilmesinin çok olağan bir sonucudur.

Dikkati çeken en önemli nokta ise, tanıkların infazı gerçekleştiren kişi olarak sözünü ettiği “uzun boylu sivil kişi”den savcılık soruşturmasında tek kelime ile söz edilmemesidir. Karadağ'a ateş ettiklerini kabul eden Yunus ekibindeki polislerin beyanları da bu şahsı korumak için tek elden oluşturulmuş gibi görülmektedir. Hepsî ifadelerinde özellikle “telsizlerinin çıkış yapmadığını ve takviye ekip çağırmadıklarını” belirtmişlerdir. Ancak olayın tanıkları bu ifadenin gerçeği yansıtmadığını anlatmaktadır. Karadağ ailesinin avukatlarının polis telsizi kayıtlarının dosyaya getirilmesi yönündeki talebi ise savcılık tarafından halen dikkate alınmamıştır. Bunun yanı sıra olayla ilgili kamera görüntüleri savcılık dosyasına sunulmak için bir kopyası dahi çıkarılmadan İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne gönderilmiştir. Bu durum; ilk elden Alaattin Karadağ cinayetinin aydınlatılması gerekmesine rağmen önceliğin Karadağ'ın yanında olduğu iddia edilen diğer şahsın tespitine verildiğini yani insan hayatının bir kez daha “terörle mücadele” safasatısıyla ikincil plana itildiğinin göstergesidir.

Alaattin Karadağ'ın yargısız infazı karşısında yargı mekanizmasının katillerden yana tavır alması elbette ilk değil, tersine genel bir durumdur. Zira sözkonusu olan resmi bir devlet politikasıdır. Devletin yargı kurumu tetikçilerini aklamak için üzerine düşeni yerine getirmektedir. Buna ilişkin bir dizi çarpıcı örnek

mevcuttur:

* 7 Eylül 2005'te çatışmada ölen yakınlarının cenazelerini karşılamak üzere Siirt'te toplanan kalabalığın arasına giren askeri araçtan G.Y. adlı uzman çavuş ateş açmış ve Abdullah Aydan yaşamını yitirmişti. G.Y. hakkında açılan davada Siirt Ağır Ceza Mahkemesi beraat kararı vermiş, karar temyiz edilmiş, ancak Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından beraat kararı onaylanmıştır.

* Sabra Tekstil'de iki işçinin patron ve adamları tarafından silahla yaralanmasının ardından gelişen hukuki süreç de ibretliktir. Silahla yaralanmayı protesto etmek için gerçekleştirilen basın açıklamasından gözaltına alınan 4 kişi hızla tutuklanırken, işçileri silahla yaralayan şahıs hakkında halen daha dava açılmamıştır. Soruşturma aşaması bilinçli olarak sürüncemede bırakılmıştır.

* Soner Çakal, 19 Kasım 2008'de Ankara'nın Altındağ İlçesi'nde polis Vahit Karşılıyan'ın açtığı ateş sonucu yaşamını yitirmiştir. Tutuklu olarak yargılanan polis, 16 Eylül 2009'da görülen duruşmasında tahliye edilmiştir.

* Ankara'da 2002 Kasım'ında yapılan YÖK protestosu sırasında Veli Kaya adlı öğrenciyi bir depoya sokarak döven Sefa Sevim ve Ergün Ateş adlı iki polisin “kötü muamele” suçundan yargılandığı dava 13 Ekim 2009'da sonuçlandı. Polisler 6'şar ay hapis cezası verildi ve bu hükmün açıklanması da geriye bırakıldı.

* Vicdani retçi olduğunu açıklayan ve bu nedenle 9 Haziran 2009'da tutuklanarak Askeri Cezaevi'ne konulan Mehmet Bal'a, gözaltında tutulduğu 2. Motorlu Askeri İnzibat Karakol Bölük Komutanlığı'nda darp etme, su dökme gibi işkence ve kötü muamelede bulunan üç nöbetçi er, Hasdal 3. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi tarafından “kasten adam yaralama” suçundan 4'er ay hapis cezasına çarptırıldı. Sanıkların duruşmadaki iyi hallerini dikkate alan mahkeme başkanı cezaları 3'er ay 10'ar güne indirdi.

* 22 Temmuz 2007 tarihinde, bir şüpheliye benzetildiği için Tuncay Cüzdan polis tarafından

katledilmişti. Tuncay Cüzdan'ı öldüren polis beraat etti.

* 20 yaşındaki Baran Tursun 25 Kasım 2007 tarihinde polis Oral Emre Atar tarafından vurulmuştu. Otopsi sonucunda kafasında mermi çekirdeğine rastlanana dek olay tutanaklara trafik kazası olarak geçirildi. Mermi çekirdeğinin bulunmasının ardından “dur ihtarına uymama” gerekçesi ortaya atıldı. Baran Tursun'u öldüren polis 2 yıl 1 ay hapis aldı ve dosya halen Yargıtay'da.

* 21 Kasım 2007 tarihinde İstanbul-Avcılar'da polisin vurduğu tekme sonucu öldürülen Feyzullah Ete'nin katili polis 4 yıl 3 ay ceza aldı.

* Polis tarafından öldürülen Aytekin Arnavutoğlu'nun davasında önce ömür boyu hapis cezası verildi. Ardından bu ceza 4 yıl 8 aya indirildi. Polis ise tutuklanmadı. Dosya halen Yargıtay'da.

* Adana'da Murat Kasap'ı öldüren polise 1 yıl 8 ay hapis cezası verildi. Mahkeme 5 yıl süreyle hükmün geri bırakılmasına karar verdi.

* Cezaevinde katledilen Engin Çeber davasında tanıkların dinlendiği ve katiller aleyhine önemli verilerin ortaya çıkartıldığı duruşmanın ses kaydının her nasılsa silindiği ortaya çıktı!

* Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı, Ender Bulhaz Aktürk adlı devrimciye uygulanan Guantanamo işkencesi dahil çeşitli işkence yöntemlerini “orantılı güç” saydı. Karara gerekçe olarak da Aktürk'ün ölmemesini gösterdi. Kararda şunlar söylendi: “Adli Tıp Kurumu'nun 15 Nisan 2009 tarihli raporlarında belirlenen arazların şahsın yaşamını tehlikeye sokmadığı ve basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek nitelikte olduğunun belirtildiği...” İşkenceyi kabul eden savcılık, Ender Bulhaz Aktürk işkence sonucu ölmediği için kovuşturmaya gerek olmadığına karar verdi.

Yargı mekanizmasının polis cinayetleri, yargısız infazlar ve işkence karşısındaki tutumunun ne olduğuna ilişkin binlerce örnek verilebilir. Adalet mekanizmasının çarkları polisi ve onun pisliklerini temizlemek için çalışmaktadır.

Yargısız infazlara karşı etkili bir mücadele ertelenemez bir görevdir!

Bugün sıradan polisinden rütbelisine kadar kolluk güçleri sokak ortasında türlü bahanelerle insan öldürmektedir. Bunun karşısında güçlü bir tepkinin ortaya konulamaması ise polisi pervasızca cinayet işlemek konusunda daha da cesaretlendirmektedir.

Bunun önünü kesmenin, yeni yargısız infazları engellemenin yolu birleşik bir mücadelenin örülmesini gerektirmektedir. Elbette bu ülkede yargısız infaz yeni bir olgu değildir. Yıllardır “teslim ol çağrısına” ya da “dur ihtarına” silahla yanıt verildiği gerekçesiyle devrimciler katledilmektedir. Bugün farklı olan, yargısız infazların yasal bir kılıfla ve sıradan insanları da hedefleyen bir tarzda yapılması, daha önemlisi bu cinayetler karşısında adeta bir kanıksamanın yaşanıyor olmasıdır. Daha Alaattin Karadağ'ın infazı sıcaklığını korurken, Konya'da 16 yaşında bir çocuğun polis tarafından sırtından vurulduğu haberi gelmiştir. Bu kanıksamanın kırılması için tüm devrimci, demokrat ve duyarlı güçlerin harekete geçerek güçlü bir mücadeleyi örgütlemesi, ertelenemez bir sorumluluktur.

2008'in sonlarında Yunanistan'da yaşanan kitlesel protestolar hala akıllardadır. Yunanistan polisinin 15 yaşında bir çocuğu silahla vurarak öldürmesinin ardından 400 okul işgal edilmiş, polis karakolları hedef alınmış, pek çok kentte onbinlerin katıldığı protesto eylemleri gerçekleştirilmiştir. Polis terörüne son derece anlamlı bir yanıt verilmiştir.

Polis cinayetlerine karşı güçlü bir tepkinin örgütlenebilmesi için yapılması gereken çok şey var. Basın açıklamalarından kitlesel eylemlere, dava süreçlerinin takip edilmesinden yargısız infazlar ve her türlü polis terörüne karşı kitleleri bilgilendirme çalışmalarına kadar...

Çağrımız, Alaattin Karadağ şahsında yargısız infaza maruz kalan bütün insanlarımıza sahip çıkma ve katliamlara karşı ortak bir mücadelenin temellerini atma çağrısıdır.

Karadağ cinayeti dosyası açıklandı...

Polis terörüne ve cinayetlerine son!

19 Kasım 2009 akşamı İstanbul'da Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında katledilen Alaattin Karadağ'ın ölümüne ilişkin "Karadağ cinayeti dosyası" basın ve kamuoyuna açıklandı.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) tarafından hazırlanan dosya 15 Aralık 2009 günü İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen toplantıyla kamuoyuna sunuldu.

Alaattin Karadağ'ın Ailesi ve aile avukatlarının da katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda İHD temsilcisi de yer aldı.

BDSP: Karadağ cinayeti polis devleti uygulamalarının sonucudur!

Toplantının açılış konuşmasını yapan BDSP temsilcisi, Karadağ cinayetinin münferit bir olay olarak ele alınamayacağını belirterek, Karadağ'ın katledilmesinin yaygınlaşan polis devleti uygulamalarıyla birlikte değerlendirilmesi gerektiğine değindi.

BDSP temsilcisi, Karadağ'ın katledilmesinin arkasında yatan gerçek nedenleri ve katliamdan sorumlu olan devlet kurumlarını teşhir etmeye devam edeceklerini belirterek polis devleti uygulamalarından etkilenen tüm insanların mücadelesini de sahiplendiklerini sözlerine ekledi.

İHD: Herkese büyük görevler düşüyor!

BDSP adına yapılan konuşmanın ardından İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube yöneticisi Avukat Gülizar Tuncel söz aldı.

Tuncel, son dönemde yaşanan polis terörü ve cinayetlerini kınamanın ötesinde bu konuda bir şeyler söylemenin gerekliliğine vurgu yaparak başladığı konuşmasında PVSK'da yapılan yeni düzenlemeyle beraber birçok yargısız infaz, işkence ve dayak olayının yaşandığını belirtti.

Yasama-yürütme ve yargı işbirliğiyle, polislin işlediği cinayetlerin "normal" gösterilmek istendiğini sözlerine ekleyen Tuncel, Tayyip Erdoğan'ın "kadın da olsa çocuk da olsa gereğini" yaparız sözlerinin yaygınlaşan polis terörünü cesaretlendirdiğine ve meşrulaştırdığına dikkat çekti.

Öztürk: Karadağ infaz edildi

Karadağ'ın katledilmesini "açık bir infaz" olarak nitelendiren Karadağ Ailesi avukatlarından **Av. Seyit Nusret Öztürk**, cinayetin hemen ardından basına açıklama yapan İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın sözlerinin, Karadağ'ın infaz edildiğinin açık bir itirafı olduğunu söyledi.

Karadağ'ın vücunda tespit edilen mermi girişlerinin, Karadağ'ın infaz edildiğine işaret ettiğinin altını çizdi.

Öztürk, ayrıca, çeşitli basın-yayın organlarında olaya ilişkin çıkan röportajların, Karadağ'ın uzun boylu bir sivil polis tarafından infaz edildiğine işaret ettiğini söyledi. Karadağ ailesi avukatlarının yaptığı tüm başvurulara rağmen olay yerinde keşif yapılmadığı ve avukatlar tarafından istenen bazı polis kayıtlarının da savcı tarafından reddedildiği bilgisini verdi.

Öztürk'ün dikkat çektiği bir başka nokta ise Karadağ'ı katleden polis teşkilatının aynı zamanda

soruşturmayı yürüten kurum olmasıydı. Polisin, Karadağ soruşturmasından el çekmesi gerektiğini belirten Öztürk bu konuda yaptıkları başvuruların da sonuçsuz kaldığını sözlerine ekledi.

Cinayetin üzerinden bir aya yakın süre geçmiş olmasına rağmen otopsi raporunun hazırlanmamasını da devlet kurumlarının olayı örtbas etmeye dönük müdahalelerinden biri olarak nitelendirdi.

**Abdullah Karadağ:
Olayın takipçisi olacağız!**

Karadağ Ailesi avukatı Seyit Nusret Öztürk'ün ardından Alaattin Karadağ'ın kardeşi **Abdullah Karadağ** söz aldı.

Sermaye basınının tüm çarpıtmalarına rağmen kardeşinin ölümünün infaz yoluyla olduğunu ifade eden Abdullah Karadağ, cinayetin her yönüyle takipçisi olacaklarının altını çizdi.

Görgü tanıklarının da ifade ettiği "uzun boylu sivil polis" in kim olduğunun açıklanmadığı koşullarda kardeşinin katledilmesinden İçişleri Bakanı, İstanbul Emniyet Müdürü ve İstanbul Valisi'nin sorumlu olacağını belirten Abdullah Karadağ, mücadelelerini sürdüreceklerini söyleyerek konuşmasını noktaladı.

Basın toplantısında son olarak BDSP temsilcisi söz aldı. Polis terörüne ve cinayetlerine karşı sol ve ilerici

ve emekten yana tüm kurumlarla birlikte mücadeleyi yükselteceklerini belirten BDSP temsilcisi, Karadağ cinayetinin takipçisi olacaklarını vurguladı.

Basın toplantısının ardından Karadağ cinayetine ilişkin hazırlanan dosya basın mensuplarına ve kurum temsilcilerine dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis terörü teşhir edildi...

Adı yargısız infazlar, işkence ve cinayetlerle anılan Esenyurt - Avcılar polisi tarafından kaçırılan Ali Haydar Karaçam, düzenlediği basın toplantısıyla polis terörünü protesto etti. 10 Aralık günü kaçırılan Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) çalışanı 16 Aralık günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi.

Basın toplantısında Ali Haydar Karaçam gibi ilerici kimliği nedeniyle benzer baskılarla karşılaşan ailesi, Karaçam'ın avukatı ve Esenyurt BDSP temsilcisi yer aldı.

Esenyurt BDSP adına yapılan konuşmada, 10 Aralık günü kaçırılan Ali Haydar Karaçam'dan 7 saat boyunca haber alınamadığı belirtildi. Esenyurt - Avcılar polislinin bu saldırısının ilk olmadığı vurgulanarak bölgede yaşanan olaylar hatırlatıldı. Sabra Tekstil önünde bildiri dağıtan işçilere kurşun sıkanlar rahatça dolaşırken, olayı protesto eden sınıf devrimcilerinin bir ay aşkın tutuklu kaldıkları hatırlatıldı. Konuşmada, son aylarda Avcılar polislinin işlediği cinayetlere ve Alaattin Karadağ'ın infaz edilmesine de dikkat çekildi. Polisin PVSK'ya dayanarak terör estirdiği ifade edildi.

Polis terörü her alanda

Ali Haydar Karaçam ise konuşmasında nasıl kaçırıldığını anlattı. Polislerin, kendisini ölümle tehdit ettiğini söyleyen BDSP'li, hakaretler ve küfürler eşliğinde kaba dayakla işkenceye maruz kaldığını söyledi. Daha sonra karakola götürülerek nezarethaneye atılan Karaçam işkencenin burada da devam ettiğini, ayrıca TMSH komiserinin kendisine propaganda videolarını izleterek, psikolojik saldırıda bulunduğunu belirtti.

Karakolda, hiçbir yasal işlem yapılmadan 7 saat tutulan BDSP'li, daha sonra serbest bırakıldığını ifade etti. Karaçam, bundan sonra başına gelebileceklerden emniyetin sorumlu olduğunu söyledi.

Ali Karaçam'ın ardından söz alan ağabeyi Veli Karaçam ise konuşmasında, yaklaşık 10 senedir Başakşehir'de oturduklarını, polislin zaman zaman evlerinin önüne gelerek fotoğraf çektiğini söyledi. Ailelerine dönük bu saldırıların ilk olmadığını belirten Karaçam, kendilerini devrimci kimlikleriyle sahiplenilen ailesi ve komşularıyla aralarına bir korku duvarı örülmeye çalışıldığını söyledi.

"PVSK dayanak oldu!"

Ali Haydar Karaçam'ın avukatı Av. Ş. Ceren Uysal ise konuşmasında yargısız infazların PVSK'dan önce de olduğunu ancak PVSK ile polis terörünün giderek arttığını belirtti. PVSK ile sadece örgütlü güçlerin değil, halkın da polis şiddetine maruz kaldığını belirten Uysal, bu tür davalarda polislerin ifadelerinde sürekli olarak "Ben PVSK'nın bana tanıdığı yetkiye dayanarak yaptım" sözleriyle karşılaştıklarını ifade etti.

Toplantıda son olarak söz alan Esenyurt BDSP temsilcisi devrimci, ilerici güçlere ve tüm işçi ve emekçilere seslenerek polis terörüne karşı mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yeraltı nehirlerimizin asi damarı Alaattin Karadağ'a!..

Gecenin karanlığına gizlenmiş bir cinayete şahit oldu Kasım'ın 19'u. "Avuçlarımda ellerinin gölgesi dolaşan adam" vurulmuş bir sokakta. Yatıyor öyle sessiz ve mağrur. Ki o; "gözleriyle çocuk, yumruklarıyla erkekti. Hudutsuz ve allahsız bir baştı o. Yoldaştı o."

Bir gelenek yeniden sahnelendi hayatın gerçek sahnesinde. Fonda kurşun sesleri... Tutulmuştu tüm sokaklar ve kurşunlar yağıyordu durmaksızın... Bu muhabere iki sınıf arasındaydı. İşçi sınıfının en seçkin, en yiğit bir mensubu daha bujuvaziye karşı sürdürülen bu haklı kavgada sırasını savmıştı. Fakat ne çare! Burjuvazi, mutlak sona bir ölüm daha yaklaşmıştı.

İstanbul bu kez seni yazdı yoldaş. Senin İstanbul'unun duvarları, bu kez seni! İçin rahat olsun. Tarihi kahramanlar yazmasa da, tarih kahramanları yazmaya devam ediyor hala. Ve sen yoldaş, tarihe; proletaryanın çıkardığı kahramanları yazmanın haklı gururunu yaşattın. İçin rahat olsun, kurutamayacaklar yeraltı nehirlerini. Beslendikleri damarı kurutamayacaklar.

O hünerli ellerinle yoğuruyoruz harcı. Ki; içinde emek var, hasretin var. Sevgi var, uğruna can feda ettiğin... Hep beraber ördüğümüz o yıkılmaz eserin harcında senin de kanın var. Bilinir, ne depremler, ne tufanlar atlatıldı. Şimdi hangi fırtına yıkabilir? Ve hangi kurşun gerçekten öldürebilir gidenlerimizi?

Teninde açılan kurşun yaraları, sokağa saçılmış mermi çekirdekleri, yerde biriken kan... Üzerine gelen kurşunları bile paylaşmayan, sen..! Sonsuz bir uykuya daldığın gece şahittir. Üstüne yorgan yaptığın yıldızlar şahittir. En haklı, en yalansız ve uğruna tereddütsüz ölünebilecek en kutsal davamızın zafere ulaştığı an sözümüz olsun ki seni, sizleri yaşatmaya devam edeceğiz.

Kuşatıldığın son sokak, yarıp çıkamadığın son abluka olurken, bu kez geride ömrünün kalanını bıraktın. İşimiz daha bitmemişken, davamız henüz zafere ulaşmamışken, yaşamamış kavga dolu yıllarını bize bıraktın. Bizi sensiz bıraktın.

Ey devrimin uslanmaz çocuğu... Ey yeraltı nehirlerimizin asi damarı... Yokluğunla bir büyük boşluk bıraktın ardında. Kaç kuşatma geçecek sensiz, kaç abluka yarılacak. Kaç pusudan çıkılacak sensiz. Ve daha kaç kez vurulup düşülecek, tıpkı senin gibi!

Ey bahar gülüşlüm! Ey tebessümünün masumluğu kadar temiz ömrünü kanla yıkayanım! Vakit böyle erken geldi demek. Ah yalnız yürümeye ve yalnız savaşmaya alışkın yoldaşım! Ömründeki tek hırsızlığı çiçek çalmak olan sen, bilir misin, geride kaç yoldaşımı gülsüz bıraktın.

Kulağıma türküler fısıldıyor sesin. Rüzgarla bir olup esiyorsun üstüme üstüme. Sarılıyorum sımsıcak hatıranı. İçimi ısıtıyorsun. Hangi karanlık katlanılmaz senle. Hangi soğuk namlu korkutabilir.

Vedasız ayrılıkların yolcusu, yoldaşım!.. Yitip giden parmaklarının nasırını saklıyoruz ellerimizde. Öfken, öfkemizde demleniyor.

Ey sessiz sedasız sırasını bekleyenim. Sırasını beklerken ilerleyenim. Ey uğruna huzurla ve gururla ölünebilecek davamızın sıra neferi! Ey ne başı önüne, ne de yüzüne yılgınlığın gölgesi hiç düşmemiş yoldaşım! Ey tutan mayanın müjdecisi! "Kaç ışık sönerse sönsün önümüzde", bilinsin ki yolumuz sizinle aydınlanacak.

Devrime akan zaman Kül mevsimini yaşıyor şimdi. Belli ki bu vakitler bereketlidir toprak. İmrenilen

ölümlerden belli... Kıskanılan hayatlardan... Değil, o vakit sonbahar değil. Dört mevsimden hiçbiri de değil başlayan. Külbahar mevsimidir bu. Sadece yeni bir ülke değil, yeni bir dünya kurulacak bu mevsimin sonrası.

Duymayan kalmayacak devrime akan zamanın Külbahar mevsimindeki kanat seslerini. Anka kuşları Asi Nehri üstünden dağılacak kentlere. Bunun habercisidir 19 Kasım gecesi patlayan silah sesleri. Bunun habercisidir içimize akan gözyaşı.

Hamburg'da Alaattin Karadağ'ın katledilişi protesto edildi!

MLPD'nin her pazartesi günü gerçekleştirdiği "Hartz IV kaldırılсын" mitinginde TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın katledilmesi protesto edildi.

Miting öncesinde TKİP Yurtdışı Örgütü'nün hazırladığı Alaattin Karadağ'ın resminin yer aldığı "Alaattin Karadağ, 19 Kasım 2009'da İstanbul'da sokak ortasında polis tarafından katledildi. Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!" şiarlı afişler, demokratik kurumlara ve esnafların kapı ve pencerelerine asıldı. Mitingin yapıldığı yerin çevresine de afişler yapıldı. Mitingde TKİP Merkez Komitesi'nin Alaattin Karadağ ile ilgili yayınlamış olduğu bildiri metni Almanca olarak megafonla okundu.

Alaattin Karadağ'ın devrimci kimliği, sınıf içerisindeki çalışma disiplini, yoldaşlarına ve partisine olan bağlılığı bildirideki vurgu noktalarını oluştururken örnek alınması gereken bir yoldaş olduğu ifade edildi.

Bildirinin okunması sırasında Türk kökenli iki faşist bildirinin okunmasını engellemeye çalıştı. Faşistler gösterilen tepkiler karşısında alanı terk etmek zorunda kaldı.

Mitingde yapılan konuşmalardan sonra yürüyüşe geçildi. Yüründükten sonra geniş bir alanda tekrardan güncel siyasal gelişmelerle ilgili konuşmalar yapıldı.

Hamburg'dan Komünistler

Merhaba arkadaşlar,

Öncelikle Alaattin Karadağ'ın ölümsüzler kervanına katılmasıyla ilgili tüm devrimcilerin ve halkımızın başı sağ olsun. Alaattin'i ve tüm şehitlerimizi yaşatacak, onların hayatlarını adadığı o büyük hayali mutlaka gerçekleştireceğiz. Biz Alaattin'le Buca'da ve burada direnişin onurunu, türkülerle, marşlarla haykırdığımız coşkumuzun güzelliğini paylaştık. Alaattin'in ve tüm şehitlerimizin inancı burada yankılanmaya devam ediyor. Alaattin'in Arapça türküleri, devrim marşları hep kulağımızda olacak. Onu katledenler de ne Alaattinler'imizi ne de 19 Aralıklar'ı unutmadığımızı mutlaka görecekler.

Bu duyularla, yeni mücadele yılınızı kutluyor, başarılar diliyoruz.

Sevgi ve selamlarımızla...

**Ercan Yıldız Kırıklar F Tipi'nden
DHKP-C tutsakları**

Erdal Eren eylem ve etkinliklerle anıldı...

Faşist cunta tarafından katledilişinin 29. yılında Erdal Eren İzmir, Ankara, Kütahya, İstanbul ve Kayseri’de gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle anıldı. Erdal Eren’in devrimci kimliğinin vurgulandığı anmalarda mücadele çağrısı yapıldı.

İstanbul’da Erdal Eren anması

Devrimci Liseliler Birliği’nin örgütlediği anma 13 Aralık Pazar günü yapıldı.

Anmaya, Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başlandı. Erdal Eren ve baş eğmeyen mücadelesinin anlatıldığı giriş konuşmasından sonra anma, tartışma şeklinde devam etti.

Erdal Eren’in kimliğini, ölüme yürürkenki gözüpekliliği ve devrimci bir liseli olması konuşmalarda vurgu noktasıydı. Konuşmalarda sık sık Alaattin Karadağ üzerinden anlatımlar yapıldı.

Paralı eğitim saldırılarından F tipi lise uygulamalarına, meslek liselerinde yaşanan sorunlardan eleme sınavları mantığına kadar birçok konu canlı tartışmalar eşliğinde konuşuldu. Liselilerin mücadele etmesinin önemi vurgulandı. Ardından Devrimci Liseler Birliği üzerine tartışıldı.

Anmanın ardından Dersim mitingine katılım sağlandı.

Devrimci Liseliler Birliği, Erdal Eren’in katladilmesinin 29. yılında Erdal Eren’i mücadele alanlarında yaşatacağı sözünü verdi.

Esenyurt’ta Erdal Eren anması

Esenyurt Devrimci Liseliler Birliği (DLB) “Erdal Eren ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!” şiarlı anma etkinliğiyle Erdal Eren’i andı.

Anma öncesindeki hazırlıklara yaygın bir şekilde kullanılan davetiyelerle başlandı.

Yapılan toplantılarda Erdal Eren ve geçtiğimiz günlerde ölümsüzleşen “Alaattin Karadağ” yoldaş anlatılarak devletin katliamcı kimliği teşhir edildi.

“Hoşgeldin” şiiriyle başlayan etkinlikte, anmanın anlam ve önemini anlatan bir konuşma yapıldı. Ardından Erdal Eren ve Alaattin Karadağ şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuna geçildi.

Erdal Eren’in darağacına çıkmadan önceki son mektubunun da okunduğu etkinliğe “Ölenlerin Analarına Ağıt” isimli şiirle devam edildi.

Etkinlikte BDSP adına yapılan konuşmanın ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Atölyesi şiirler sundu.

Serbest kürsü bölümünde ise liseliler ve genç işçiler düşüncelerini aktardılar. Yapılan konuşmalardaki ortak vurgu, Erdal Eren’i

sahiplenmenin mücadeleyi sürdürmek olduğu ifade edildi.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu da türkü ve şiirleriyle etkinliğe katkı sundu. Anmaya liseli ve işçi 40 kişi katıldı.

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği

Erdal Eren mezarı başında anıldı

Erdal Eren 13 Aralık günü liselilerin gerçekleştirdiği ortak eylemle Ankara’da mezarı başında anıldı.

Karşıyaka Mezarlığı’nda biraraya gelen kitle, “Devrim şehitleri ölmez, devrim davası yenilmez!” pankartı arkasında sloganlarla yürüyüşe geçti.

Liseli genç komünistler anmaya kızıl bayraklar, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için Devrimci Liseliler Birliğinde örgütlenmeye!”, “Erdal Eren kavgamızda yaşıyor!”, “Liselilerin Sesi” dövizleri ile katıldı.

Yürüyüş boyunca devrimci iradenin teslim alınamayacağı vurgulandı. Okunan basın metninde devletin katliamlarının devrimci mücadeleyi engelleyemeyeceği belirtildi.

Anmada, Aydın Erdem ve Ceylan Önkol unutulmazken, “Ceylan Önkol ölümsüzdür!” ve

“Aydın Erdem ölümsüzdür!” sloganları hep bir ağızdan haykırıldı.

Yaklaşık 120 kişinin katıldığı anma, basın metninin okunmasıyla son buldu.

Anmaya Dev-Lis, Dev-Genç, Liseli Ekim Gençliği, Liseli Öğrenci Birliği, Liseli Hareket, Marksist Liseliler ve Yurtsever Cepheli Liseliler katıldı.

Eyleme BDSP de destek verdi.

Liseli Ekim Gençliği Erdal Eren’i andı

Mezar anmasının ardından saat 14.00’te Kızılay’da Mustafa Suphi Kültür Merkezi’nde Liseli Ekim Gençliği Erdal Eren için anma etkinliği düzenledi.

Etkinlik Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından bir liseli Erdal Eren’in devrimci kimliğini anlatan ve bugün bizlere düşen görevleri tanımlayan bir konuşma yaptı.

Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, Erdal Eren’i anmanın onun mücadelesini daha da büyütmek anlamına geldiği söylendi.

Etkinlik, Mamak İşçi Kültür Evi çalışanının verdiği müzik dinletisi ile devam etti. Erdal Eren’i anlatan “Büyü” türküsü hep birlikte söylendi.

Ekim Gençliği’nden Alaattin Karadağ anmaları

İTÜ’de Karadağ anılıyor

TKİP militanı Alaattin Karadağ yoldaşla ilgili materyaller geçen hafta İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maslak Yerleşkesi’nde, bu hafta ise Maçka Kampüsü’nde kullanıldı.

Kullanılan materyallerde Alaattin Karadağ’ın sınıf bilinçli, devrimci, komünist bir işçi olduğu, aynı zamanda TKİP’in seçkin bir üyesi olduğu vurgulandı. Devletin infazı tam da bu sebepten yaptığı, Alaattin Karadağ’a yapılan bu saldırının onun şahsında tüm devrimcilere ve işçi emekçilere yapıldığı belirtildi.

İTÜ Ekim Gençliği

Eskişehir’de devrimci faaliyet

Anadolu Üniversitesi’nde Alaattin Karadağ’ın katledilmesi üzerinden yürütülen devrimci faaliyet sürüyor. Hafta boyunca süren faaliyette sermaye devletin yaptığı katliamlar ve devrimci mücadeleye yönelik baskı ve terörü öğrenci gençliğe anlatıldı. Devrimci mücadelenin sona erdirilemeyeceği vurgulandı.

Özellikle fakültelerde Kızıl Bayrak’ın son sayısının satışı yapıldı. Alaattin Karadağ’ın polis tarafından infaz edilerek katledilmesi ve devrimci bir işçi olmasının insanları etkilediği gözlemlendi.

Çalışmanın son gününde ise üzerinde “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” yazılı olan ve Alaattin Karadağ’ın neden katledildiğinin anlatıldığı duvar kağıtlarıyla donatılan pankart açıldı.

Genç komünistler, devrimcilere yönelik sürdürülen faşist terörün cevapsız kalmayacağını dosta düşmana gösteriyorlar.

Etkinlik, Devrimci Liseli Birliği’ne katılma ve çalışmalarına destek verme çağrısıyla sona erdi.

Ankara Liseli Ekim Gençliği

İzmir’de anma etkinliği

Devrimci Liseliler Birliği ve İzmir’deki çeşitli okullardan katılım sağlayan liselilerin örgütlediği anma 11 Aralık günü Tüm Bel Sen’de yapıldı.

Anma, Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı.

Etkinliğin açılış konuşmasında sermaye düzeninin saldırıları sıralandı.

Meslek liselerinin yeni sömürü alanları olduğunun vurgulandığı konuşmada, liseli gençliğin bu mücadeleyi büyütmek zorunda olduğu belirtildi.

Erdal Eren’nin son mektubunun okunduğu anma, Devrimci Liseliler Birliği adına yapılan konuşmayla devam etti.

Yapılan konuşmaların ardından serbest kürsüye geçildi. Bu bölümde liseli öğrencilerin yaşadıkları sorunlara değinilerek çözüm önerilerine yönelik tartışmalar yapıldı.

İzmir’de basın açıklaması

Devrimci Liseliler Birliği, İzmir’de gerçekleştirdiği eylemle Erdal Eren’i andı. Eylemde “Erdal Eren mücadelemizde yaşıyor, yaşatacağız! / Devrimci Liseliler Birliği” pankartı açıldı. Erdal Eren’in yaşamından ve yakalanma sürecinden bahsedilen açıklamada faşizme karşı yükselen muhalefet vurgulandı. Egemenlerin bu muhalefeti bastırmayı hesaplayarak Erdal Eren’i asmayı seçtikleri ifade edildi.

“En son Diyarbakır’da üniversiteli gencin öldürülmesi, İstanbul’da devrimci faaliyet esnasında Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi, 12 Eylül cuntasının “demokrasi” yaftası adı altında sürdürülmesi demektir.” sözleriyle devlet terörü teşhir edildi. Son olarak açıklama Erdal Eren’in sözleriyle bitirildi.

Devrimci Liseliler Birliği / İzmir

Kayseri Genç-Sen Girişimi’nden anma

Kayseri Genç-Sen Girişimi, Kayseri İşçi Kültür Evi’nde Erdal Eren anması düzenledi. Anma, Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından Erdal Eren’in katledilmesini ve devrimci kimliğini anlatan bir konuşma yapıldı.

Anma bir Genç-Sen’linin şiir ve müzik dinletisiyle devam etti. Son bölümde ise Genç-Sen Girişimi’nin öznesi olan üniversite öğrencileri söz aldı. Erdal Eren’in yiğitçe ölümü kucaklamasının önemi ve Erdal Erenlerin mücadelesine sahip çıkmanın örgütlü mücadeleyi yükseltmekten geçtiği dile getirildi. Genç-Sen çalışması üzerine de tartışma yürütülen anmada Genç-Sen Girişimi’nin, özellikle ikinci öğretimde okuyan öğrencileri ezen ulaşım, beslenme, barınma vb. sorunlara karşı mücadele etmesi gerektiği belirtildi. Anmaya 40 kişi katıldı.

Kütahya

Erdal Eren Kütahya Eğitim-Sen’de anıldı. Emek Gençliği’nin düzenlediği, Ekim Gençliği ve Öğrenci Kolektifleri’nin de katıldığı etkinlik, tiyatro oyunu ve sinevizyon gösterimi ile başlarken, Erdal Eren’in son mektubu okundu.

Panelde ise Türkiye’nin 12 Eylül’e nasıl sürüklendiği ve 12 Eylül’ün Türkiye’ye getirdiklerine değinildi.

Etkinlik, yitirilen bütün devrim şehitleri anısına saygı duruşunun ardından sona erdi.

Kütahya Ekim Gençliği

Aydın Erdem anıldı

Diyarbakır’da polis kurşunuyla katledilen Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem için Ege Üniversitesi ve Kocaeli Üniversitesi’nde eylem ve etkinlikler düzenlendi.

Kocaeli’de Aydın Erdem anması

Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler, Kürt halkıyla dayanışmak ve katledilen Aydın Erdem için basın açıklaması düzenledi.

Basın açıklamasında Aydın Erdem’e sıkılan kurşunun onun şahsında tüm gençliğe, Kürt halkına sıkıldığı ifade edildi.

“Aydın yoldaş ölümsüzdür! / Yurtsever, devrimci, demokrat gençler” pankartının açıldığı eylemde, “Kürdistan faşizme mezar olacak!”, “Kürdistan goristan jibo faşistan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Şehit namırın!” sloganları atıldı.

Basın açıklamasına yaklaşık 150 öğrenci katıldı.

KOÜ Ekim Gençliği

Ege’de Aydın Erdem anıldı

İlk eylem 10 Aralık Perşembe günü YDGM tarafından, ikincisi ise 11 Aralık Cuma günü Ekim Gençliği, EHP Gençliği, Ekmek ve Özgürlük, ÖGD, SGD ve YDG tarafından gerçekleştirildi.

YDGM tarafından başlatılan yürüyüş, Ziraat fakültesi çıkışında durduruldu. Çevik kuvvetle herhangi bir çatışmaya girmeyen grubu çevik kuvvet takip etti. Kafeye giren 6 öğrenci gözaltına alındı.

11 Aralık Cuma günü Edebiyat Fakültesi içerisinde kısa bir yürüyüşün ardından okunan basın metninde Kürt hareketine yönelik baskılar ve PVSK ile polise verilen sınırsız yetkiler teşhir edildi.

“Tıpkı, Baranlar, Uğurlar, Enesler, Ceylanlar, Alaattinler gibi Aydın Erdem’in de katili devlettir. Biz, devrimci, demokrat, yurtsever, ve yüreği kardeşlikten yana atan üniversite öğrencileri olarak Diyarbakır’da katledilen kardeşimiz Aydın Erdem’in faillerinin derhal bulunmasını ve yargılanmasını istiyoruz!” denildi. Eylem sırasında “Aydın Erdem ölümsüzdür!”, “Ceylan Önkol, Aydın Erdem, Aleksis, Alaattin Karadağ yaşıyor!”, “Katil polis üniversiteden defol!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!” sloganları atıldı.

Basın açıklaması bittiği esnada Edebiyat Fakültesi’nin önüne biriken sivil polisler yapılan konuşmayla teşhir edildi. Aynı zamanda polisler de alanı boşaltmaları için 5 dakikaları olduğu söylendi. İki dakika içinde alanın boşalmasıyla eylem sona erdi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

Çukurova YDGM’den saldırılara karşı eylem

Çukurova Üniversitesi’nde 10 Aralık’ta dersler boykot edildi. R1 çimliklerinde toplanan kitle Kürtçe ve Türkçe türkü ve marşlarla bekledi.

“Şehide aşıtiye AYDIN ERDEM” pankartı açılarak R1’den Fen-Edebiyat Fakültesi’ne doğru yürüyüşe geçildi. Slogan atarak bekleyen kitlenin yemekhaneye doğru yürüyüşe geçtiği sırada polis müdahale ederek yürüyüşe izin vermeyeceğini söyledi.

Kitle tekrar R1’den geçerek yemekhaneye doğru yürüdü. Yemekhane önüne gelindiğinde tüm devrim şehitleri ve Aydın Erdem anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Yapılan açıklamada, son dönemde artan faşist saldırılar hatırlatılarak bu saldırıları yapanlardan hesap sorulacağı belirtildi. Basın metninin okunmasının ardından kitle tekrar R1’e doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Ancak polisin tekrar müdahale ederek artık eylemin devam etmesine izin vermeyeceğini söylemesiyle kitle dağıldı.

Eyleme SGD, YDG, DGH, Gençlik Cephesi, ÇÖDER, ÖGD, Öğrenci Kolektifleri destek verdi.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

İzmir Devrimci Liseliler Birliği'ne gözaltı terörü!

İzmir’de Devrimci Liseliler Birliği faaliyetini yürüten liseli bir devrimci 14 Aralık Pazartesi günü polis terörüne maruz kaldı.

Saat 14.30 sıralarında ‘‘Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim, için Devrimci Liseliler Birliği saflarında örgütlenmeye’’ şiarlı pulları yapan bir DLB’li gözaltına alındı.

Konak Vapur İskelesi’nin yanında faaliyet yürüten liselinin yanına ilk önce zabıtalara geldi. ‘‘Buraya yapılması yasak’’ diyerek pulları isteyen zabıtalara karşı yapılan faaliyetin meşru olduğunu söyleyen DLB’li zabıta tarafından polislerle ihbar edildi.

Biber gazıyla gözaltı

İskeleye gelen kolluk kuvvetleri DLB’linin üzerini ve çantasını aramak istedi. Kolluk güçlerinin üst ve çanta arama dayatmasını reddeden liseli 6-7 kişilik bir polis güruhu tarafından biber gazı sıkılarak elleri arkadan zorla kelepçelendi.

Gözaltına alınan DLB’li polisler tarafından Kemeraltı Merkez Karakolu’na götürüldü. Liseli devrimci gözaltına alınma sırasında sermayenin kolluk kuvvetlerini ve ticarileşen eğitim sistemini teşhir eden ajitasyon konuşması yapıldı.

Polisin tehdit ve hakaretleri, götürüldüğü Kemeraltı Polis Karakolu’nda da devam etti.

Tehditler karakolda da sürdü

Karakolda, ‘‘Yaptığın pulları sökersen seni serbest bırakacağız’’ koşulunu getiren kolluk güçlerinin bu dayatmasını kabul etmeyen DLB’liye yönelik tehditler devam etti.

DLB’li, 1, 5 saat boyunca karakolda bekletildikten sonra Kabahatler Kanunu’na göre para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

Ayrıca, faaliyet sırasında kullanılan pullara da karakolda el konuldu.

Liseli devrimcinin, pulların hepsinin kendisine teslim edilmediği sürece karakolu terk etmeyeceğini ifade etmesi üzerine polisler pulları geri vermek zorunda kaldı.

Devrimci Liseliler Birliği / İzmir

YTÜ’de soruşturma ve ceza terörü

YTÜ’de on öğrenciye 20’inin üzerinde soruşturma açıldı. Soruşturmalara gerekçe olarak ise afiş asmak, bildiri dağıtmak, masa açmak, siyasi içerikli yayın dağıtmak ve sözlü mukavemet gibi sebepler de ileri sürüldü. Disiplin kurulu ise aldığı karar ile 3 öğrencinin üniversiteye girişini soruşturmalar sonuçlanmadan yasakladı.

Pazartesi günü öğrencilere tebliğlerin ulaşması ile üniversite önünde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Öğrencilere yönelik saldırının teşhir edildiği bildiride idarenin devrimci faaliyete olan tahammülsüzlüğüne dikkat çekildi. İdarenin soruşturma pervasızlığının aynı zamanda öğretim görevlilerini de hedef aldığı ifade edildi.

YTÜ Ekim Gençliği

İTÜ Maçka öğrencileri dilekçeleri verdi

İTÜ Maçka öğrencileri, 17 Kasım günü yaptıkları toplantıda sorunlarını tartışmış ve ilk aşamada yemekhane yetersizliği, yemek fiyatlarının ve kantin fiyatlarının düşürülmesi konusunda dilekçe toplama kampanyası kararı almıştı.

Yaklaşık üç haftada 1500’e yakın dilekçe toplandı. 10 Aralık Perşembe günü ise dilekçe toplama kampanyası yaklaşık 150 öğrencinin tek sıra kuyruk oluşturarak dilekçeleriyle birlikte okul yönetiminin önüne gitmesiyle sonlandırıldı.

Orta merdivenlerde buluşan öğrenciler, burada yapılan konuşmaların ardından alkış ve ıslıklarla yürüyüşe başladılar. Müdüriyete gelindiğinde dilekçeler sırayla teslim edildi. Okul yönetimi yaptığı açıklamada, yılbaşından sonra 150 kişilik yeni bir yemekhane açılacağı sözünü verdi. Ayrıca kantinler için de bir ekip oluşturulduğu ve fiyat belirleme çalışmalarının sürdüğü belirtildi.

Daha sonra okul içinde yapılan konuşmalarda, eğer yeni bir yemekhane inşa edilirse bunun ‘‘Maçka Öğrencileri’’ çalışmasının bir kazanımı olacağı vurgulandı ve Maçka’daki diğer sorunlar için de mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

İTÜ Maçka Öğrencileri

Beytepe’de yurt kantini eylemi

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü’ndeki yurt kantinlerinin yurttan kalmayan öğrencilerin kullanımına kapatılmak istenmesi tepkilere neden oldu.

Rektörlüğün isteğiyle, 9 Aralık günü, yurt kantinin kapısına duvar örüldü.

Bu duruma müdahale etme noktasında ortaklaşan devrimci bileşenler, 10 Aralık günü akşam saatlerinde bir eylem örgütlediler.

Yurtlarda kalan öğrencilerin alkışlarla destek verdiği eylemde ‘‘Beytepe uyuma, kantinine sahip çık!’’, ‘‘Kantinimizi geri istiyoruz!’’, ‘‘Yurtlar aşağı, duvarları yıkmaya!’’ sloganları atılırken ‘‘Bu duvar, duvarınız, vız gelir bize vız’’, ‘‘Kaldırın duvarları, yıkın gitsin hepsini, ne böyle sınır olsun ne böyle ayrılıklar’’ yazılı dövizler kullanıldı.

Yurt kantininin kapısına örülen duvar da eylemde kazmalarla yıkıldı.

Ayrıca kantinin önüne bir imza standı açıldı. Oldukça ilgi gören standta birkaç saat içinde yüzlerce imza toplandı.

Ankara Ekim Gençliği

Greve destek veren öğrencilere ceza!

25 Kasım günü greve giden kamu emekçilerine birçok lisede ve üniversitede öğrenciler tarafından destek gelmişti. Eyleme destek veren öğrencilere de emekçiler gibi soruşturmalar açılmaya, cezalar verilmeye başlandı.

Kağıthane Profilo Anadolu Meslek Lisesi’nden bir grup öğrenciye 25 Kasım eylemi nedeniyle üç gün uzaklaştırma cezası verildi.

Öğrenciler, öğretmenlerine ve diğer kamu emekçilerine destek vermek amacıyla 25 Kasım günü, ‘‘Parasız eğitim, insanca yaşam, güvenli gelecek için öğretmenlerimizin yanındayız - Profilo Öğrencileri’’ pankartı ile okullarının önüne bir yürüyüş düzenlemişlerdi. Kapıda grevci öğretmenleri ile buluşan öğrenciler, greve katılmayan kimi öğretmenlerinin ise müdahalelerine maruz kalmış müdahaleye rağmen kapıdaki öğretmenlerine desteğe devam eden öğrenciler ardından Beyazıt Meydanı’ndaki mitinge katılmıştı.

Okul yönetimi öğrencilerin bir kısmını eylemleri gerekçe göstererek disiplin kuruluna sevk etti. Soruşturması tamamlanan öğrencilerin greve destek vererek ve eylemlere katılarak ‘‘suç işledikleri’’ kanaatine varan okul yönetimi, öğrencilere üç günlük uzaklaştırma cezası verilmesini uygun gördü.

Metal işçileri kurultay kürsüsünde birliğini ve mücadelesini tartıştı...

Entes direnişçisi Gülistan Kobatan: Belki ben taleplerimi henüz kazanamadım ama şimdiden direnişin birçok kazanımı oldu. Fabrikada yıllardır işçi sağlığı ile ilgili olarak alınmayan önlemler direnişten sonra alınmaya başlandı. En önemlisi 6 ayı aşkın süredir Entes patronu işçi atamıyor. Bu da direnişimin amacına hizmet ettiğini göstermektedir.

Bu direniş bana yaşamının direnmek olduğunu, hem de kadın bir işçi olarak kadınları özgürleştiren asıl şeyin mücadele olduğunu öğretti. O yüzden tüm saldırılar karşısında hukuki mücadelenin yanında fiili meşru ve militan bir mücadelenin şart olduğunu, işgal, grev ve direnişin bizim için vazgeçilmez olduğunu öğrendim (...)

Çiğli İşçi Platformu'ndan bir metal işçisi: Artık bu mücadele militanlaşmalıdır. Bugüne kadar metal işçileri hep savunmada. Biz niye daha fazlasını istemeyelim. Biz niye onun verdiği ile yetinelim (...)

Bu sendikacıların hepsinin gitmesi gerekiyor. Bizim bunların hiçbirine ihtiyacımız yok. Bizim ihtiyacımız olan biraz daha fazla militanlık. Bu insanlara daha fazla tahammül etmek zorunda değiliz. İşverenlere, kapitalistlere, onlarla iyi geçinenlere. Biz bu insanlıktan nasibini almamış aşağılıklara katlanmak zorunda değiliz, sırtımızda taşımak zorunda değiliz, beslemek zorunda değiliz. Bizim yapacağımız bu kadar basitken önümüzde bunu başarmak için örgütlenme gibi oldukça zor bir görev duruyor. Ve biz bunu yapacağımızı düşünüyoruz

Asemet işçisi: Böyle bir kurultayın oluşması bizleri heyecanlandırıyor. Bir şeyler yapılıyor. Duyarlı insanların olduğunu, bir şeylerin yapılacağına umudumuz var. Bu tür şeyleri görmek coşkumuzu arttırıyor. Bundan sonra da destek olacağız içerisinde yer alacağız, elimizden geldiği kadar (...)

Grevimizin başlarında, üçüncü ayında falan içeride makineler çalışmaya başladı. Adam mesela matkapçı ama preste çalışıyor, mesela presçi ama forklifte çalışıyor. Ama makineler çalışıyor. Sendika bize demişti greve çıkarken sizin makinenizi asla sizden başka kimse çalıştıramaz diye. Biz işte makineler çalışıyor, gelin eylem yapalım, müdahale edelim dedik işçiler olarak. Gittik toplandık. Böyle kendiliğinden oluşan içgüdüsel bir coşku vardı orada. İşverene karşı bizi sömürene karşı böyle bir kin herkeste vardır. Düşmanın artık kokusundan mı nesindense tanıyor. Bir anda bir öfke boşalması oldu. İçeriye giren dışarı çıkan araçlara saldırılar oldu. Birkaç kişi gözaltına alındı. Sendikadan başkanlar geldiler. Arkadaşlar işte yapmayın etmeyin biz yasal süreci başlattık. Noter gelecek tutanak tutulacak falan filan. Yani o coşkuyu o öfkeyi yerle bir ettiler, yönlendiremediler. Ondan sonra müfettişler geldi. İşte bir grup iniyorlar resmi arabalardan; takım elbiseli adamlar. Çıkarken işverenle kol kola çıkıyorlar. Onun tuttuğu tutanağın zaten kime hizmet ettiği belli. Onun bize ne faydası olabilir. Yasalar kesinlikle bizim yanımızda değil. Bize fiili militan bir tutum gerekiyor (...)

GOP'tan bir işçi: Normal bir insanı sınıf bilinçli bir işçiden ayıran özellik kendi konumunu emek ve sermaye çelişisini, sömürüldüğünü anlamasıdır. Sömürüye dur demek gerektiğini anlamasıdır. Bunu ise birliklerde, platformlarda çalışarak güçlendirebiliriz. Sanayi havzalarında kuracağımız platformlarla, hem içeriden hem dışarıdan yürüteceğimiz çalışmalarla örgütlenmelerimizi çoğaltabiliriz (...)

Çelik İş üyesi bir işçi: Konuştuklarımıza bakılırsa işyerlerinde yaşadığımız sorunlar hep benzer sorunlar. Ekonomik krizin getirdiklerini hep beraber yaşıyoruz. Kapitalizm açıklar yoksulluklar üretiyor. Şimdi bu düzen var oldukça bu böyle sürecek. Sendikaları tartışıyoruz. Gerçekten bağlı bulunduğumuz sendikalar sanki örgütlü oldukları işyerlerinin patronluğunu yapar gibi, krizi nasıl en az zararla atlattırız hesabını yapıyorlar. Sendika bürokrasinin üzerine çöreklenmiş bir devlet baskısı varken, patronların istediği gibi bir sendikal yapı ortada duruyorken işyeri komitelerinin önemi ortaya çıkıyor (...)

Türk Metal üyesi bir işçi: Türk Metal üyesi bir işçiyim. Biz sendikamızdan hiç memnun değiliz. Dedğiniz gibi çeteci bir yapıları var. Bizleri tehdit ediyorlar. İşveren bizi tehdit ediyor. Onlar da işverenle birlik oldukları için bizim gözümüzü korkutuyorlar. Birleşik Metal'i bize işçileri ortada bıraktı diyerek karalıyorlar. Fabrikanın kapısına gelip işverenle kahvelerini içip geri gidiyorlar. İşçiye dinlemiş dinlememiş onların umurlarında değil. Bunu değiştirmek için arkadaşlarımıza anlatabilmeliyiz, komiteler kurmalıyız (...)

DESA direnişçisi Emine Arslan: 352 gün direndik ve direnirken karşılaşmadığımız kötü hiçbir şey kalmadı; hem patron tarafından hem devletin güvenlik güçleri tarafından. Bu güvenlik güçlerini kim getiriyor oraya patron getiriyor. O zannediyor ki orada direnen bir kişi ve korkacak. Hâlbuki kendisi korkuyor. Kendisi korktuğu için getiriyor. Bir kişiye 6 otobüs çevik kuvvet gelir mi? Geliyor. Ve işte o kadar çok korkuyorlar. Önce yasaları değiştirmemiz lazım. Çünkü yasalarda çok boşluk var. Davayı kazandığım halde işe dönemiyorum. Bu yasaların değişmesi için de biz işçi emekçiler el birliği olup meydanlara dökülüp 15-16 Haziran'daki işçi arkadaşlarımızın yaptığını yapmalıyız ki haklarımızı alalım (...)

Esenyurt'tan bir metal işçisi: İşçi sınıfı kendi mücadelesine yabancılaşmış. Bu çok önemli bir sorun. Yani grev, işgal ve direniş bu sınıfın yarattığı bir değerdir. Burjuvazi bu değerleri unutturmuş sınıfa. Biz işgali grevi direnişi bu sınıfın gündemine sokmak zorundayız. Ama nasıl sokacağız. Yaşatarak sokacağız. Şimdi Metal İşçileri Birliği oluşuyor, bu ne demektir? Bu gelişecek olan sınıf hareketine müdahale edebilmek, yön verebilmektir. Metal İşçileri Birliği bu görevi yapacak. Bunu nasıl yapacaktır? Ne kadar işçilerle bağlı var, ne

kadar fabrikayla bağlı var. O işçilerle kurduğu ilişki ne kadar güçlü. Bunu düşünerek adımlarımızı atmaliyiz. Biz işçi sınıfının yarattığı değerleri bu sınıfa hatırlatmak zorundayız. Bugün ufak tefek direnişler var bizleri mutlu ediyor. Umutlandırıyor. O direnişler burjuvaziye korku salıyordu. Kolay değil. Kanla yaratılan değerler kolay yok olmaz. Bugün genç kuşak bunu unutmuş olabilir ama içinde bunu gören bilen işçiler var (...)

Aliğa'dan bir metal işçisi: Döküm işinde çalışan işçileriz biz. İşyerinde Türk Metal örgütlü. Bence bizim için en acil ihtiyaç fabrika komitelerinin oluşturulmasıdır. Komiteler üzerinden mücadele edersek ancak yaptığımız işlerden sonuç alabiliriz. Sendikaların durumu ise zaten ortada. İşçilerin büyük çoğunluğu da zaten sendikalara güvenmiyorlar. Bu güvensizliği kırmak gerekiyor. Sendikalardaki bu yıpranmayı çözecek olan ise devrimci işçilerdir. Örgütlenme konusunda söz yetki kararın kesinlikle işçilerde olması gerekiyor. Eğer biz söz yetki karar hakkımızı kullanamazsak başımızda olan ihanetçiler bizi hemen satacaklardır. Eğer bugün direnişler bir yıldır hala çözülemeden sürüyorsa bunu vebali maalesef bizdedir. Denetim eğer bizde değilse sonuç böyle oluyor. Bu özellikle Türk Metal'de böyle. İşçiler patronlardan çok sendikadan korkuyor.

İMES'ten bir işçi: Sendikalar bütçelerinden belirli bir miktar grev ve direniş fonu olarak ayırsın denmiş. Ama bizim bir gerçeği görmemiz gerekiyor. Toplantı başladığından beri sendika bürokratlarından sendika ağlarından bahsedip duruyoruz. Sendikaların nereden nasıl çıktığına dair hepimizin fikri var. Dayanışma sandığından çıkmıştır. İşçiler mücadele etmek için dayanışma sandığı kurmuştur, oralardan çıkarmıştır sendikaları. Bugün sendikalar bu haliyle hangi direnişe maddi olanak sağlayabilir ki? Bizim bugünden kendi aramızda bir dayanışma fonu oluşturmamız lazım. Metal İşçileri Birliği'nin önüne böyle bir hedef koymamız lazım. Bu iş çünkü tek başına sendikalara bırakılacak bir iş değil. Aynı zamanda biz mücadeleyi büyütürken metal işçilerini bir araya getirirken kendi dayanışma ağıımızı da örmemiz gerekiyor (...)

Ümraniye'den bir elektronik işçisi: Bizim yapmamız gereken fiili meşru mücadeleyi ön plana çıkarmaktır. Bizi korumayana biz de sahiplenmemeliyiz. Buna bir örnek vermek istiyorum. Demirdöküm grevinde polis geliyor grevi kırmak için. Polisi demir levyelerle dövüyorlar. Arkasından jandarma geliyor onu da

dövüyorlar. Arkasından tanklarla geliyorlar. 3 işçi ölüyor ama orada sendikal mücadele kazanılıyor. Gerçek örgütlülük Demirdöküm işçilerinin örgütlülüğüdür.

Esenyurt’tan bir kadın işçi: Buradan işçi kardeşlerime, özelde ise işçi kadınlara seslenmek istiyorum. Hiçbir şekilde hiçbir şeye göz yummasınlar. Biz bir olduğumuz sürece varız. Kadın işçiler olarak kendimizi geliştirmek, sessiz kalmamak, bilinçlenmek gerektiğini düşünüyorum. Ve her zaman şunu bilmek gerekiyor ki biz bir kişi olduğumuzda bile birçok şey yapabiliriz. Birlerden milyonlar da doğar (...)

Türk Metal üyesi bir işçi: Şimdi uzlaşma diyalog çağdaş insan modeli olarak sunuluyor ya biz çağdaş olmayalım arkadaşlar zorba olalım biraz da. Bize medeniyetsiz insan desinler. Sendikacı orada benim aيداتlarını yiyip bir sorun olduğunda bakmıyor, arkasını dönüp gidiyorsa orada biz zorba olalım. Ne yapmak gerekiyorsa onu yapalım.

Biz mesela işten atılmadan önce Asemat’la aynı patronun fabrikasında çalışıyorduk. Gebze’deki fabrikasında çalışıyorduk biz. Orada Türk Metal örgütlüydü. İmzalanan bir TİS var ama adam ona bile uymuyor. 4-5 taksitte maaş veriyor. Bir yerden sonra sıkıttı artık. İnsanlar borç harç. Bir şeyleri başlatalım dedik. Toplantılar yaptık. İşyerinde eylem mi yapılacak onu yapalım. Sendika mı değiştirilecek onu yapalım. Ama bir an önce yapalım yani. Çünkü biliyoruz bu iş çok uzadığı takdirde bizi atacaklar bir şekilde. En azından boşa gitmemiş olalım. Asemat üzerinden anlatmamın sebebi, şu: Arkadaşlar direnişmeler ve o direnişin durumunun nedeni biziz arkadaşlar. Bizim üzerimizdedir onun günahı. Biz sahip çıkmış olsaydık, ulaşabilmiş olsaydık durum farklı olurdu. Biz işten atıldıktan sonra ayıldık ama ben orada da bir şeyin kopacağını biliyordum. Orada da huzursuzluklar olduğunu öğrendim ama ulaşamadık.

Biz Asemat’la birarada olabilseydik, bir mücadele programı etrafında kenetlenmiş olsaydık çok daha farklı şeyler yapabiliirdik. Bu tabi bizim eksikliğimiz. Biz demek ki halen daha sorunları kendi işyerlerimizden menkul görüyoruz. Artık bu bakışı değiştirmemiz gerekiyor (...)

Birleşik Metal üyesi bir işçi: Sendika orada tutunabilmek oranın örgütlü olmasını sağlayabilmek için işçilerin dişe diş mücadelesini örgütleyemiyor. Sadece yetkilerini korumak için geri adım üzerine geri adım atıyorlar. Öncüleri de devre dışı bırakmak için birçok yol deniyorlar. Baştemsilci bizim arkamızdan insanlara bunlar terörist vb. sözler sarf ediyordu. Aynı temsilci bizim yanımıza geldiğinde ise biz aleviyiz Kürt’üz birbirimizi kollamalıyız diyordu. Ama biz bunların hepsine karşı mücadele ettik...

Bugün ben örgütlü olmasaydım bunları yapabilir miydim? Gerçekten sendikalı olsun sendikasız olsun Metal İşçileri Birliği çatısı altında bir araya gelip mücadeleyi örgütleyebilmeliyiz. Metal İşçileri Birliği ile metal sektörünün yoğun olduğu sanayi bölgelerinde dışarıdan doğru da seslenebilmeli, müdahale edebilmeliyiz (...)

Eski Demirdöküm grevçisi: Örgütlenme uzun vadeli bir iş. Sosyal ilişkilere inmeniz lazım. Onla kahveye gitmeniz lazım top oynamanız lazım. Onların sorunlarıyla ilgilenmeniz lazım. İnsanların içine gireceksin emek harcayacaksın. Emek harcandıktan sonra yapılamayacak şey yok (...)

(Metal İşçileri Bülteni’nin Aralık 2009 tarihli sayısından alınmıştır..)

İşçiler kurultayı anlatıyor...

| “Kurultay bizleri birleştiren bir araç oldu”

Ekonomik krizin biz işçilerin üzerine her geçen gün daha ağır yükler yüklediği, buna rağmen de sendikalarımızın son derece geri tutumlar içerisine girdiği bu dönemde öncü bir çaba ile ortaya konan Metal İşçileri Birliği iradesini son derece anlamlı bulduğumu belirtmek isterim. Kurultayın biz işçilere sorunlarımızla nasıl mücadele edeceğimiz konusunda yön gösterici olduğuna inanıyorum.

Kurultayda gerek sunumlarda, gerek işçi arkadaşların sorunlarını paylaşmalarında ve gerekse çözümünü tartışmalarında, bir şeyler yapmak isteyen insanların coşkusunu ve kararlılığını gördüm. Bu bana da umut oldu.

Fabrikalarında direnen işçi arkadaşlarımız konuşmalarıyla bizlere ışık tuttular. Kurultay bir kez daha bizlere sorunlarımızın ortak olduğunu, üreten ama aynı sömürü ortamında yaşayan, aynı sınıfın parçası olduğumuzu hatırlattı ve ortak mücadelenin ne kadar önemli olduğunu gösterdi.

Bizim bizden başka dostumuz yok. Sermayenin ve onun işbirlikçilerinin kar hırsına karşı, biz de mücadelemizi üretim alanlarına taşımalı, onlara gereken yanıtı fabrikalarımızda ve bölgelerimizde örgütlenerek vermeliyiz. Kurultayın bu mücadelede bize yeni ufuklar kazandırdığına inanıyor ve kurultayın tüm kararlarının bir parçası ve örgütleyicisi olarak üzerime düşen her şeyi yapacağımı buradan bir kez daha ifade ediyorum.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!

Yaşasın Metal İşçileri Birliği!

Gebze’den Çelik-İş üyesi bir işçi

“Birlik çatısı altında toplanalım”

Bizlerin yaşam koşullarının daha da kötüye gittiği, patronların kendi karları için her geçen gün daha fazla kanımızı emdiği şu günlerde, toplanan Metal İşçileri Kurultayı’nın ortaya koyduğu irade ve çabayı tebrik ediyorum. Kurultayın sonucunda oluşan “Metal İşçileri Birliği”nin tek yumruk olmamıza vesile olacağına inanıyorum.

Evet Metal İşçileri Kurultayı öncü işçilerin çabasıyla gerçekleşti. Kurultay, kendi gücünden habersiz olan, örgütsüz ve dağınık metal işçilerinin neler yapacağını bize gösterdi. Kurultay, istersek hayatı nasıl durduracağımızı, dünyayı nasıl güzelleştireceğimizi bize fark ettirdi. İzmir’den gelen demir-çelik işçisi arkadaş konuşmasında “bir çukur kazın içine bütün patronları koyun, bizler de içine bir kere tükürelim, onları tükürüğümüzle boğarız” ifadesini kullanmıştı. Bu kadar basit aslında. Gücümüzün farkına varalım, örgütlenelim. Metal İşçileri Birliği çatısı altında toplanalım!

Ümraniye’den bir metal işçisi

“Heyecanlı bir kurultaydı!”

Kurultayın en heyecanlı bölümü 2. bölümüydü. Bu bölümde Metal İşçileri Birliği Program Taslağı’nı tartıştık. Bu bölümün en sevindirici yönlerinden birisi işçilerin kürsüye çıkıp konuşmak için adeta birbirleriyle yarışmalarıydı. Akşam kurultayın bitimine kadarki süre konuşmak isteyenlere yetmemişti. Bu bölümde 32 işçi kürsüye çıkıp hem genel sorunlardan hem de Program Taslağı üzerinden düşünce ve önerilerini Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranter.org

ifade ettiler. Bugüne kadar katıldığım etkinlikler içerisinde bu yönüyle en hareketli olanıydı.

Kurultayda tartışılan düşünceler oldukça ilginç ve çeşitliydi. Bu önemli bir başarıdır bence. Yüzlerce işçinin bir araya gelip kendi mücadele programlarını tartışmaları tam bir işçi demokrasisi örneğidir.

Kurultayın asıl başarısı Metal İşçileri Birliği’nin ete-kemiğe bürünmesi ve önüne koyduğu işleri hayata geçirmesi olacaktır. Kurultay bu iradenin olduğunu göstermiştir. Sonuçta gücünü işçi sınıfının tarihsel haklılığından almaktadır. Burada asıl iş mücadele programını hayata geçirecek biz metal işçilerine düşüyor. Aylardır emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Daha yapacak çok işimiz var. Bu bilinçle mücadeleye devam.

Çiğli’den bir metal işçisi

“Metal İşçileri Birliği bize güç kattı”

Merhaba,

Ben 11 aydır grevde olan Asemat’tan bir işçiyim. 22Kasım’da İstanbul’da düzenlenen Metal İşçileri Kurultayı’na katıldım. Böyle bir etkinliğe ilk defa katılmış oldum.

Kurultay içerik olarak güzel geçti. Ama daha kalabalık olması ve metal işçilerinin daha çok ilgi göstermesi gerektiğinin altını çizmek istiyorum. Burada işçi önderlerine gerçekten çok büyük bir iş ve büyük bir görev düşüyor. Bu da şunu gerektiriyor; işçi önderlerinin daha çok çalışması, işçileri daha çok bilinçlendirmesi, işçi sınıfının tarihini daha iyi anlatabilmesi gerekiyor. Bu arada Türk Metal üyesi işçilerinin ve diğer iş kollarından işçilerin katılmaları biz metal işçilerini daha çok onurlandırdı.

Kurultayla birlikte kurulan Metal İşçileri Birliği biz metal işçilerine güç kattı. Şimdi aldığımız bu güçle mücadelemizi sürdüreceğiz.

Kahrolsun faşizm, yaşasın işçilerin birliği!

Bir Asemat işçisi

“Tüm işçi kardeşlerimi birliğimize çağırıyorum”

Ben Kartal’da bir fabrikada çalışan Birleşik Metal üyesi bir işçiyim. Aynı zamanda bir kaç yıldır işçilerin haklarını savunabilmeleri için örgütlü mücadeleye girmeleri gerektiğini düşünerek çalışma yürütüyorum.

Yaklaşık altı aydır Kartal havzasında metal işçilerini bir araya getirebilmek için kurultay çalışması yürüttük ve sonunda da başardık. Büyük emekle gerçekleşen kurultayın sağlam ve doaygun geçtiğini düşünüyorum. Kurultayda konuşma yapan tüm arkadaşlar Metal İşçileri Birliği’ne neden ihtiyaç olduğunu doğru biçimde ortaya koydular. Kurultayın ikinci bölümünde yapılan program tartışmalarında birçok yeni madde eklendi.

Artık Metal İşçileri Birliği var. Ama henüz yolun başındayız. Önemli olan bu birliği geniş kitlelere ulaştırarak yaşatabilmektir. Ben buradan bir kez daha tüm işçi kardeşlerimizi birliğimize çağırıyorum.

Yaşasın Metal İşçileri Birliği!

Yaşasın mücadelemiz!

Birleşik Metal üyesi bir işçi

Daimler-Singenfingen’de sendikal ihanet!

Uluslararası otomobil tekelleri emperyalist kriz nedeniyle otomobil endüstrisinde yeniden düzenlemeye gitmek istiyorlar. Ve bunu da işçiler üzerinden gerçekleştiriyorlar. Bunun sadece Almanya’da 2013 yılına kadar 240 bin işyerine malolacağı tahmin ediliyor. Opel’de ve en son Daimler - Sindelfingen işletmelerinde yaşananlar bir örnek.

Daimler tekeli Sindelfingen’deki işletmelerinde üretilen ve en fazla satılan Mercedes modeli olan Mercedes C sınıfının üretimini 2014’ten sonra durdurarak, yüzde 60’ını Bremen’e, yüzde 20’sini ABD’deki Tuscaloosave’ye, yüzde 10’unu Güney Afrika ve Çin’e kaydırmayı planlıyor. C sınıfının başka bir yere kaydırılması Daimler Sindelfingen’de 4 bin işyerinin (artı yedek parça üreten firmalarda da 2 bin işyerinin) kaybı anlamına geliyor.

Daimler Sindelfingen işçileri 1996 ve 2004 yıllarında Daimler tekelinin C sınıfını başka bir yere kaydırma tehdidi üzerine ücretlerinden feragat etmişlerdi. İşçiler bu kez işyerlerini ücretlerden feragat ederek korumak yerine mücadeleyi seçtiler.

Sindelfingen Daimler işçileri iş bırakma eylemleri,

yürüyüşler ve gösterilerle Daimlerin bu planlarına karşı direndiler. İşçilerin kararlı ve sürekli bir basınca dönüşen eylemleri Daimler menajerlerine ve tekele korku salmış olacak ki daha önce sendika ile görüşmeye yanaşmamalarına rağmen 10 Aralık Perşembe günü masaya oturmak zorunda kaldılar. Bu görüşmenin ardından uzlaşma sağlandı.

Uzlaşmaya göre 2019 yılına kadar işyeri koşulları nedeniyle işten çıkarmalar olmayacak.

Ama Daimler 2014 yılından itibaren Mercedes C sınıfını Sindelfingen’de değil Bremen ve ABD’deki Tuscaloosa kentinde üretecek.

Daimler işçilerinin eylem günlüğü

1 Aralık’ta İG Metal Sendikası’nın çağrısı ile 12 bin Daimler işçisinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Diğer metal işletmelerinde çalışan işçilerin de destek verdiği yürüyüş toplam 15 bin kişi katıldı.

2 Aralık’ta Daimler tekelinin C sınıfının üretimini Singelfingen’den kaldırılacaklarını resmen açıklamasından hemen sonra sabah mesaisinde bulunan

4 bin işçi iş bıraktı. C sınıfı bölümünde çalışan işçilerle birlikte, S ve E-sınıfı bölümlerinde çalışan işçiler de üretimi durdurdu.

Sabah vardiyasından sonra akşam ve gece vardiyasında çalışan işçiler de iş bırakma eylemine gitti.

4 Aralık günü sabah ve normal vardiyada çalışan 15 bin işçi Daimler’in ana kapısı önünde toplanarak şehir merkezine yürüyüşe geçti. Saatlerce süren yürüyüş ve gösteriler nedeniyle bantlar durdu.

Akşam vardiyasında da binlerce Daimler işçisi 1 numaralı kapının önünde toplanarak yürüyüşe geçtiler, bantlar yine çalışmadı.

7 Aralık günü sabah, akşam ve gece vardiyalarında işyeri toplantıları gerçekleşti. Toplantılara 10 bin kişi katıldı. Sabah vardiyasında işçiler vardiya sonuna kadar çalışmadılar. Akşam vardiyasında ise işçiler toplantının ardından yeniden bantların başına döndüler.

Daimler Şefi Zetsche bu toplantılarda işçilerin ıslıkları arasında konuşabildi. Zetsche işyerlerinin yok edilmeyeceğini, aksine 2 bin yeni işyeri yaratılacağı ve S ve E sınıfının gelecekte de Singelfingen’de üretileceğini söyledi.

Bundan sonra neler olacak?

Daimler Mercedes C sınıfını taşıma kararında ısrarlı. 2014 yılından sonra Mercedes C sınıfı Sindelfingen’de değil, Bremen ve Amerika’da üretecek. Daimler tekeli bununla rekabet yapabilme güçlerinin artacağını vurguluyor. Tekel bu niyetlerini değişen kur ile açıklıyor. Doların daha düşük olması nedeniyle Kuzey Amerika pazarlarına yapılan ihracatın pahalıya mal olduğunu iddia ediyorlar.

Ama sorunun özü başka. Amerika’da Alabama’daki işletmede sendikaların söz söyleme hakkı yok, ücretler daha düşük ve çalışma koşulları daha kötü. Sindelfingen’de C sınıfında 4500 işçi çalışırken Alabama’da bin kişi çalışacak. İşçilerin saat ücreti Tuscaloosa’da 30 Euro iken Sindelfingen’de 50 Euro.

Sindelfingen’de işyerlerinin 2020 yılına kadar korunması işyeri koşullarından dolayı işçi atılmayacağı garantisi işsiz kalma kaygısındaki işçileri bir parça rahatlatmış. Ama gerçekte işyerleri yok edilecek. Örneğin emekliye veya erken emekliye ayrılan işçilerin yerlerine yenileri alınmayacak. Mercedes E ve S sınıfının da daha karlı alanlara kaydırılmayacağını bir garantisi de yok. Yeni işyerlerinin açılması yıllardır işçilerin talepleri arasındaydı ve tartışılıyordu. Bunun C-sınıfının başka yere taşınmasıyla özünde bir ilişkisi yok.

Sözü edilen 2 bin işyerinin 850’sinin “Insourcing” aracılığı ile, yani dışarıya verilen bazı üretilen malların yine geri alınarak firmada yapılması ile kazanılması planlanıyor. Bu da yedek parça üreten işyerlerinin yok edilmesi anlamına geliyor. Yine spor araba SL sınıfı üretimine 1000 işçinin yerleştirilmesi planlanıyor. Ayrıca, Task-Force sistemi ile 250 kişi de tüm işletmede üretimi destekleyecek.

Anlaşmada ayrıca meslek eğitimi yapanlar meslek eğitimi bittiğinde 2012 yılına kadar süresiz işe alınacak.

İlk etapta bu anlaşma işyerlerinin yok edilmeyeceği için bir kazanım gibi görünse de özünde kaybeden yine işçi sınıfı olacak. Daimler Sindelfingen’in taşınmasıyla parça üreten yan sanayi kollarında 2 bin işçi işini kaybedecek.

Tüm bunlar üzerinden bakıldığında Daimler Sindelfingen’deki sendika ve işveren arasındaki uzlaşma sınıf çıkarlarını koruyan bir anlaşma olmaktan çok uzak.

Grevler yayılıyor...

İrlanda’da 2010 yılı yaygın grevlere sahne olacak. Maliye Bakanı Brian Lenihan’ın bütçede öngördüğü 1,3 milyar Euro’luk tasarruf planına karşı kamu sektöründe grev hazırlıkları başladı.

Güney Kore’de sendika başkanı tutuklandı

Güney Kore’de 13 Aralık Pazar günü Demiryolları Sendikası Başkanı Kim Ki-Tae gözaltına alındı. 15 bin üyesi bulunan Demiryolu Sendikası 26 Kasım-3 Aralık 2009 tarihleri arasında tensikatlara ve ücretlerin düşürülmesine karşı grev örgütlemişti. Bu grev Güney Kore tarihinin en uzun demiryolları greviydi. Demiryolları tekeli Korail grev öncüsü ve yöneticisi 12 kişi hakkında dava açtı ve tazminat talep ediyor.

Finlandiya’da banka çalışanları grevde

Finlandiya’da banka çalışanları geçtiğimiz pazartesi günü greve gitti. Çarşamba gününe kadar sürecek olan grevde banka çalışanları daha fazla ücret talep ediyorlar. Bankaların iki yıl için teklif ettikleri yüzde 0,69 ücret artışını banka çalışanları kabul etmiyorlar.

Almanya demiryolları AG 14 bin işçiyi çıkaracak

Alman demiryolları önümüzdeki 5 yıl içinde 14 bin işyerini yok edecek. Sadece yük taşımacılığında 4 bin işçinin işini kaybedeceği hesaplanıyor. Demiryolları tekeli işten çıkarmalara gerekçe olarak krizi gösteriyor. Demiryolları son birkaç yılda 10 bin işyerini kapatmıştı.

Şili’de madencilerden eylem

Şili’de 4 bin maden işçisi 19 saat boyunca Chuquicamata Bakır işletmelerinin girişlerini tutarak barikatlar kurdular. Maden işçileri devlet işletmesi olan Codelco maden işletmelerinin ücret artışı görüşmelerine yanaşmaması üzerine eyleme gittiler. Madenciler yüzde 7,5 ücret artışı, daha iyi sosyal haklar ve iş koşulları talep ediyorlar. Barikat işverenin işçilerle görüşmek için masaya oturması üzerine kaldırıldı.

İtalya’da kamu emekçileri grevi

İtalya’da 11 Aralık günü devlet memurları ve öğretmenler 8 saatliğine greve gitti. CGİL Sendikası’nın çağrı yaptığı grev ile kamu emekçileri hükümetin önümüzdeki yıldan itibaren çalışma koşullarını ve ücretlerini daha kötüleştirecek olan uygulamalara karşı direniyorlar. Sendika greve katılımın 3 milyon dolayında olduğunu açıkladı. Roma’da ve İtalya’nın tüm büyük kentlerinde de kamu emekçileri sokaklara çıkarak hükümeti sokaklarda protesto ettiler. Roma’daki yürüyüşe 100 bin kişi katıldı.

Kopenhag'daki iklim zirvesi emperyalistlerin kirli yüzünü gizlemeye yetmiyor...

Yaşanabilir bir dünya, insanca bir hayat için sosyalizm!

Dünyanın bu aralar önemli gündemlerinden birini, Kopenhag'da yapılan iklim zirvesi ve küresel ısınma oluşturuyor. Zirvedeki tartışmalardan görülüyor ki “küresel ısınma önlensin, dünyamız daha yaşanabilir kılınsın” gibi masumane talepler bile, emperyalistlerin elinde birbirleriyle rekabetin ve yıkımın silahına dönüşebiliyor. Dünyamız giderek yaşanabilir olmaktan çıkarken, emperyalistler birbiriyle dalaşıp kendi yol açtıkları gerçek sorunlara sırtlarını dönmekte ısrar ediyorlar. Bunun dışındaymış gibi görünen emperyalist odakların, özellikle AB emperyalizminin ise bir istisna oluşturduğunu söyleyemeyiz. İddialı bir söz olarak görünse de, biraz detaylara inildiğinde net görülecektir ki “çevreci politikadan pis kokular yükseliyor.”

Kopenhag'daki zirve, emperyalistlerin dünyanın kaderi üzerindeki pazarlığı sürerken, sokaklarda çevre tahribatının kurbanlarının protestoları eşliğinde geçiyor. Özellikle Afrika ülkelerinden gelen delegelerin, küresel iklimin etkilerinin sınırlandırılması konusunda acil talepler öne sürmeleri dikkat çekiyor. Çünkü Afrika, küresel ısınmada en az payı olmasına rağmen en fazla zararı gören kesimi oluşturuyor.

Görünen köy kılavuz istemez. Dünyanın, emperyalizm eliyle hazırlanmış bir küresel çevre felaketi yaşamakta olduğunu artık hayatımızın içinde hissediyoruz. Fakat Kopenhag'daki zirvenin temel tartışma noktası sera gazı salınımlarını, özellikle de karbondioksit (CO2) gazı salınımlarını sınırlandırma etrafında dönüyor. Sadece bu durum bile aslında zirvenin ne kadar çözümsüz olduğunun bir göstergesi. Şirketlerin yaptığı orman katliamlarını (bu konuda McDonalds'ın yapmakta olduğu yağmur ormanları katliamı iyi bir örnektir) ve şirketler bazında sanayi atık gazlarını tartışmadan, hangi ülkenin yüzde kaç CO2 azaltımına gideceğini tartışmak, sahnesi önceden hazırlanmış bir tiyatrodaki kukla oyununa katılmaktan başka bir anlama gelmiyor.

ABD, küresel ısınmaya karşı en önemli anlaşma olan Kyoto Sözleşmesi'ni imzalamaktan hala imtina ediyor. Yeni bir gelişmeyle Obama, Kopenhag'daki zirveye katılacaklarını ve alınacak önlemlere dahil olmak istediklerini belirtti. Fakat bunun için bir şart koştu: Gelişmekte olan Brezilya, Meksika, Hindistan, vb. 3. dünya ülkeleri CO2 salınımlarında önemli düşüşleri hayata geçirmeyi kabul edeceklerdi.

ABD'nin yaptığının ne kadar büyük bir yüzölçüm olduğunu belirtmeye gerek var mıdır? Bugün CO2 salınımlarında başı çeken ülke odur. 2007 yılı verilerine göre 6.575 milyon ton ile ABD atmosferi kirliletmekte dünya birincisi. Sanayileşmiş ülkelerde zehirli gaz salınımı her yıl oransal olarak da artıyor. Avrupa bu konuda istisnai gibi dursa, eski Doğu Bloku ülkelerindeki sanayinin tasfiyesi gerçekleşmiş olmasaydı, tahminen onun için de aksini söylemek mümkün olmayacaktı.

Tam burada konunun önemli bir noktasına da değinmek gerekiyor. Bu da emperyalistlerin, gelişmekte olan ülkelerin sanayisine müdahale aracı olarak çevre politikalarını kullanması oluyor. Bir örnek, aynı durumda olmamasına rağmen ABD'nin Kopenhag zirvesinde 3. dünya ülkelerinin katılımını kendi katılımı için şart koşmasıydı. İkinci bir örnek, Doğu Avrupa ülkelerindeki sanayinin çevre kirliliğine yol açması ve teknolojinin eskiliği bahane edilerek yıkımı, ve o pazara

emperyalistlerin kendi “çevreci”(!) ürünlerini sunmasıdır. Bunun sonucu olarak ciddi bir işsizlik sorunu ve sosyal yıkımın geldiğini belirtmeye ise gerek yoktur herhalde.

Zirveden ilginç bir detay daha göze çarpıyor. O da George Soros'un çevreci politikaların baş destekçisi kesilmesidir. Kapitalizmin en çirkin yüzlerinden birini oluşturan spekülâtör ve adı burjuva medyanın deyimiyle “renkli devrimlerle” bizim deyimimizle de emperyalizm yanlısı gerici ayaklanmalarla anılan Soros, ne oldu da birdenbire çevre dostu kesiliverdi acaba? Çevre politikalarının, Soros'un “uzmanlık alanı” olan Doğu Avrupa pazarına emperyalistlerin açılması ile nasıl bir bağlantısı var? Her gittiği ülkeye yıkım getiren IMF'nin, küresel ısınmayı engelleyici projelere mali destek sunmasından, bu yolla o ülkelerin mali ve sanayi politikalarına müdahale etmesinden yana Soros oldukça istekli görünüyor. Bu isteğinin arkasında, kendi cebine girecek milyon dolarlar yatıyor.

Çevre politikalarının, emperyalistler için tekelleri firmalar yararına pazara yönelik bir müdahale aracı olduğunun başka bir göstergesi daha var. O da son olarak patlak veren “İklimgate” skandalı diye de anılan ve bilim dünyasında üstü örtülmeye çalışılan İngiltere'deki East Anglia Üniversite'sinde Prof. Dr. Phil Jones başkanlığında yürütülen iklim araştırma verilerinin manipüle edildiği iddiasıdır. Rus hackerlar tarafından ele geçirilen e-mail yazışmalarına göre,

aslında iklimin 2001 yılından beri ısınmasından bahsetmek mümkün değil. Fakat bu durum pek uygun görülmediği için sayıları “sabunlama”yı daha uygun görmüş İngiliz biliminsanları. Phil Jones, olayla ilgili yaptığı açıklamada e-maillerinin üzerinde bir oynama yapıldığını söylemektense, zaman zaman yanlış anlamaya yol açabilecek anlık ifadeler kullanmış olabileceğini söylemeyi tercih ediyor. Peki bu durum niye çok önemli? Çünkü CO2 salınımı ve küresel ısınma arasındaki bağlantılar, bu kurumun sunduğu araştırma verilerine dayanarak ortaya atılıyor. Bu kurum, konusunda otorite kabul edilen dünya çapında 2-3 araştırma merkezinden birisi.

Yanlış anlamaya mahal vermemek için belirtmek gerekiyor. Emperyalizmin çevre üzerindeki tahribatı somut bir durumdur, bir “gerçek”tir; ve bunda en büyük payı da ABD, AB ülkeleri, Japonya, Çin gibi ülkeler taşımaktadır. Fakat kendileri dünyanın geldiği noktada baş sorumlu değillermiş gibi yapıp, gelişmekte olan ülkeleri ağır yaptırımlar altında bırakmak, veya iklim sorununu kendi aralarındaki rekabetin oyuncağı yapmak (Çin ve Rusya'ya karşı), emperyalizmin çevre politikasındaki ikiyüzlülüğünü açığa çıkarıyor. Evet, çevreci bir sanayiye ihtiyacımız var, fakat bu kapitalizmin rekabet yasaları altında somut bir gerçekliğe oturmuyor. Tekelci sermaye, çevre kirliliğinin alternatifi olarak eski teknoji üretim araçlarının yıkımını ve yenileri için pazarın kendine açılmasını dayatıyor. Yani ölümlerden ölüm beğen ya da sıtmaya razı ol demeye getiriyor.

Bizim ise böyle bir dayatmada taraf olmak gibi bir zorunluluğumuz yok. Kâra değil, insana dayalı bir üretimde, hem çevreci hem de insan ihtiyaçlarını karşılamaya uygun bir sanayi mümkündür. Bugün bunun teknolojik ve maddi koşulları çoktan oluşmuş durumdadır. Böyle bir tarihsel sıçramanın önündeki tek engel asalak burjuvazinin kapitalist düzenidir. Kapitalizmin yıkılışı, sosyalizmin gelişi, insanlığın önünde her açıdan bir zorunluluk haline gelmiş durumdadır.

H. Akar

İklim Zirvesi protestolarla karşılandı

Danimarka'nın başkenti Kopenhag'ta 192 ülkeden temsilcinin katıldığı **İklim Konferansı** sürerken Alaska'dan Avustralya'ya kadar dünyanın birçok yerinde küresel ısınmaya karşı daha etkili mücadele edilmesi taleplerinin yükseltildiği gösteriler, yürüyüşler mitingler gerçekleşti. 12 Aralık Cumartesi günü Kopenhag'ta küresel iklimin korunması için düzenlenen yürüyüşe 100 bin kişi katıldı.

Diğer ülkelerde dünya çapında onbinlerce kişi İklim Zirvesi'ndeki pazarlıkları protesto etmek için sokaklara çıktı. En kitlesel gösteriler Avustralya'da gerçekleşti. Sydney, Melbourne, Canberra, Darwin, Adelaide, Perth, Hobart ve Brisbane'de onbinlerce kişi yürüdü. ABC Radyosu'nun internet sayfasından alınan bilgiye göre von başkent Canberra'da 90 bin kişi, Melbourne'de ise 40 bin kişi alanlardaydı.

Kopenhag'daki yürüyüşe dünyanın dört bir yanından çevre kuruluşları ve sivil toplum örgütleri katıldı. Yürüyüşte binlerce kişi mavi kıyafet giyerek iklim değişikliği nedeniyle bazı yerlerin su altında kalma tehlikesine dikkat çektiler.

Yapılan konuşmalarda özellikle de iklim değişikliği nedeniyle kendi yaşam alanlarını kaybetme riski ile karşı karşıya olan bölgelerden gelenler konuştu. Pasifik ve Bangladeş'te sel felaketleri ve deniz seviyesinin yükselmesi, Afrika'da kuraklık, su ve yiyecek sıkıntısı çekilmesi ve bunların sonuçlarına vurgu yapıldı.

Doğanın korunması isteği bile devlet terörüyle yanıtladı. Danimarka devleti yürüyüş için 6500 polis görevlendirmişti. Polis daha yürüyüşün başında gösteri için toplanan grupları çevirerek yürümelerini engelledi, kablolarla ellerini bağladığı göstericileri saatlerce yerde oturarak bekletti. 968 kişi gözaltına alındı. Bunlardan 955'i gece serbest bırakıldı. 13 Aralık Pazar günü liman yakınlarında düzenlenen küresel ısınmaya karşı eylem çağrısı içeren gösteri sırasında da 200 kişi gözaltına alındı.

Hillary Clinton Latin Amerika ülkelerini tehdit etti!

İran ile Latin Amerika ülkeleri arasındaki işbirliğinin güçlenmesi, Washington'daki savaş baronlarını rahatsız etmeye başladı. Venezüella, Bolivya başta olmak üzere kıtadaki sol yönetimlere dış bileyen Barack Obama yönetimi, bu ülkelere sataşmak için İran'la geliştirilen ilişkileri gerekçe gösterdi.

Mahmud Ahmedinejad'ın son Latin Amerika ziyaretini bahane eden ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, İran'la işbirliği geliştiren ülkeleri tehdit etti.

Brezilya, Bolivya, Venezüella turuna çıkan Ahmedinejad'ın, her üç ülke ile işbirliğini geliştiren görüşmelerde bulunması, dahası sanayi, iş dünyası, teknoloji ve enerji alanlarında çeşitli anlaşmalara imza atması, etrafa saldırmaya alışıktır olan Beyaz Saray'ın efendilerini diken üstünde bıraktı.

ABD emperyalizminin sömürgeci politikalarına rest çeken Venezüella-Bolivya ikilisi zaten Pentagon şeflerinin hedefindeydi. Hal böyleyken Chavez, Morales yönetimlerinin Ahmedinejad'ı sıcak bir şekilde ağırlayıp İran'la işbirliğini pekiştirmeleri, savaş kundakçısı Hillary Clinton'ın dış göstermesine neden oldu.

Latin Amerika ülkelerini İran'la kurdukları ikili ilişkilere dikkat etmeleri konusunda uyararak Clinton şunları söyledi: *“Eğer insanlar İran'la flört etmek istiyorlarsa, bunun onlar için sonuçlarının ne olabileceğine de dikkat etmelidir. Ve biz onların bunu yapmadan önce iki kere düşünmelerini umuyoruz...”*

Bu küstahça tehdide, Cochabamba kentinde katıldığı toplantı sırasında gazetecilerle konuşurken yanıt veren Bolivya Devlet Başkanı Evo Morales şunları söyledi: *“ABD'nin terörden bahsetmeye hakkı yok, zira başka ülkelere asker yollayarak veya gezegenimizin birçok bölgesinde üs kurarak kendisi terör uyguluyor.”*

“ABD, İran'ın terör ihraç ettiğini söylüyor, ama şu anda terör yapan da, terörü kışkırtan da kendileri” şeklinde konuşan Morales, Amerikan tehditlerine boyun eğmeyeceklerini bir kez daha hatırlattı.

Clinton'ın tehditlerine cepheden karşılık verilmesi üzerine ağız değiştiren ABD Dışişleri Bakanlığı, yanlış anlaşılma olduğunu öne sürdü. Konuyla ilgili yapılan açıklamada, *“Bayan Clinton'ın konuşmasında geçen “sonuçlar” kesinlikle hukuksuz bir yaptırımını ima etmemekte, sadece ABD ile olan ilişkilerine dönük muhtemel etkilere işaret etmekte”* ifadesi kullanıldı.

Dışişleri kaynaklı açıklamanın, Clinton'ın tepkiyle karşılanan tehditlerini mazur göstermekten başka bir anlamı yoktur. Zira savaş baronlarına göre Afganistan, Irak işgalleri “hukuka uygun”du. Buna göre bir ülkeyi yakıp yıkararak işgal etmek, ardından bu ülkede kitlesel katliamlar yapmak hukuka aykırı sayılmaz.

Görüldüğü üzere, Beyaz Saray'da hüküm süren bu emperyalist zihniyete göre “hukuka uygunluk”, ABD emperyalizminin saldırganlık ve savaş politikasına uygunluktan başka bir anlam taşımıyor.

Darbelerin, işgallerin, beyaz terörün arkasındaki güç olan ABD emperyalizminin tüm icraatları, ezilen halklara düşmanlık temeli üzerinde yükselmektedir. Dolayısıyla ezilen halklar da, “hukuka uygun” olsun olmasın ABD'nin girişimlerine karşı direniş bayrağını yükseltmelidirler.

Hasta tutsaklara özgürlük!

Madende, hapishanelerde aynı zihniyet...

Her cuma Taksim'de gerçekleştirilen yürüyüşlerle hasta tutsakların serbest bırakılmasını talep eden ilerici ve devrimci kurumlar 11 Aralık akşamı yoğun yağmura rağmen yine Taksim Tramvay Durağı'ndaydılar. İlerici ve devrimci kurumlar bu hafta, hasta tutsakların yanısıra Bursa'da maden ocağında iş cinayetine kurban giden 19 maden işçisinin katilinin devlet olduğunu haykırdılar.

Hasta tutsakları cezaevlerinde ölüme terk edenle Bursa'da 19 işçinin yaşamını yitirmesine neden olanın aynı anlayış olduğuna işaret edilen eylemde “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın” pankartı açıldı.

Basın açıklamasını okuyan Aysu Baykal, “Çok sıkı denetlenen” maden ocaklarında ve trilyonlar harcanan hapishanelerde katledilenlerin işçi, emekçi, yoksul, halk olduğunu, katledenin ise devlet olduğunu söyledi.

“Onları tanıyoruz”

“Biz çok iyi tanıyoruz mezar kazıcılarını. Girişlerinde “Yüksek Güvenlikli Hapishane” yazan ve içerisinden dışarıya durmaksızın cesetlerin çıktığı hapishane kapılarından tanıyoruz. Bir yandan kar hırsından gözü dönmüş bir şekilde alınması gereken hayati önlemleri iş yerlerinde almazlarken, diğer yandan trilyonlar harcayarak yüksek güvenlikli hapishaneler yapmalarından tanıyoruz. Güvenlik, halkın mezarını kazanlar içindi. İşçinin, memurun, halkın, tutsakların hayati için değildi. Tanıyoruz biz bu katilleri. Dışarıda umursamayarak ve hiçe sayarak, içeride ise öldürmek için bilimsel yöntemlerle çalışarak, tedavi etmeyerek, yapılan tedavileri engelleyerek, yanlış tedavi uygulayarak Adli Tıp kapısında cesetlerden dağ oluşsun diye bekleyişlerden tanıyoruz. Kendi hukuklarını uygulamak için bile “belli kesimlerin hassasiyetlerini” gözetmelerinden biliyoruz.”

Baykal, serbest bırakılması gereken onlarca hasta tutsağın durumundan da bu zihniyeti bildiklerini belirterek, bunun için mücadeleden vazgeçemediklerini ve vazgeçmeyeceklerini söyledi. Açıklamada ayrıca, Demokratik Toplum Partisi'nin (DTP) kapatılması kınandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hasta tutsaklar için ATK önünde eylem...

İlerici devrimci kurumlar 10 Aralık günü İstanbul Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumu Başkanlığı önündeydiler.

10 Aralık 1948 tarihinde ilan edilen, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 61. Yıldönümü vesilesiyle ATK önünde buluşan kurumlar, ATK'nın bilime ve insan haklarına göre karar vermesini istediler. Tecrit koşullarında tutulan hasta tutsakların durumuna dikkat çektiler.

“Hasta tutsaklar serbest bırakılsın” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını okuyan ÇHD üyesi **Av. Naciye Demir**, ATK'nın normal şartlarda, bağımsız, bilimsel verilerle karar vermesi gereken bir kurum olduğunu, ancak ülkede böyle olmadığını belirtti.

Basın açıklamasının ardından, Adli Tıp Kurumu'nun her ayın Perşembe günü gerçekleştirdiği Genel Kurul toplantısı sırasında Adli Tıp Kurumu önünde olacaklarını duyurdu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DTP'nin kapatılmasının hatırlattıkları

M. Can Yüce

Çok açık ve tartışmasız birbirine bağlı iki temel gerçek bir kez daha ortaya çıktı:

Bir: En sıradan, en geri ve düzene yamanma biçiminde de olsa Kürtler'e bu devlet ve düzen içinde yer yok. Yani, resmi çizgiye göre "En iyi Kürt, ölü Kürt'tür".

İki: Kürt sorununun bu düzen içinde, büyük ve önemli altüst oluşlar olmadan, çözüleceğini düşünmek kendi kendini kandırmaktan başka bir şey değildir. Kürt sorunu ve diğer demokratik sorunlar, sıradan düzen içi, reform sorunu değil, devrim sorunudur! **Kürtler, bu devlet ve düzene sığmaz!**

Kuşkusuz bu iki gerçek çok temel gerçeklerdir. Ama bunlara bağlı sayısız gerçek daha var, onlar da çok önemli ve üzerinde durmak gerekir. İki bakımdan bunlara bakılabilir: Biri, devlet ve egemenler bakımından; diğeri Kürtler ve onu şu anda denetleyen İmralı ve partisi bakımından...

DTP'nin varlık nedeni neydi, politik programı ve çizgisi neydi? En alt düzeyde, bazı kırıntılar karşılığında bu düzene bağlanma, yani Cumhuriyet Kürdü haline gelme, başka bir ifadeyle "Demokratik Türkiye ulusunun bir parçası olarak Kürtler'in alt kimliklerinin ve bu bağlamda siyaset yapma hak ve olanaklarının tanınması... "Açılım sürecinden" bekledikleri politik hedef de buydu. Bununla birlikte bu "çözüm" sürecine önemli bir ayak olmak istiyorlardı. Programı bakımından bu yaklaşım, "açılım süreci" açısından önemli bir olanaktı. Mantıksal olarak böyle...

Ama görüldü ve bir kez daha kanıtlandı ki, devrimci bir sorun ve dinamik üzerine oturan ve temel gücü bu olan bir hareketin devlet tarafından kabulü ve sindirilmesi gelinen noktada mümkün değildir. Resmi çizgi bunun reddidir! Bu konuda devleti ve cumhuriyeti restore ederek sorunların üstesinden gelmeyi uman ve bunu bir süreç olarak ele alan ve uygulayan egemen taraf bakımından da bunu kabul etme ve sindirme durumu söz konusu değildir.

Elbette egemenler cephesindeki iktidar mücadelesi bundan böyle de devam edecek, ama Kürt sorunu konusunda, yeri geldiğinde aralarında "vatanseverlik" yarışından geri durmayacakları da kesindir. DTP'nin kapatılması konusunda AKP'nin gösterdiği tavır bunun açık göstergesidir. Resmi çizgi ve onun yeniden tanımlanması konusunda henüz çok açılmış bir mesafe, bir farklılaşma yok. Ama öyle de olsa var olan çatışma ve bunun ayırıcı noktaları gelişme ve derinleşme eğilimindedir...

Egemenler cephesindeki iktidar mücadelesi devam edecek, ama Kürtler açısından temel sorun, burada kendi politik programları ve stratejileriyle mi bu süreçte müdahil olacaklar, yoksa bugün olduğu gibi bu çatışma sürecinin dolgu malzemesi olarak mı kullanılacaklardır? Temel sorulardan biri de budur!

Kendi aralarındaki kavgaya rağmen egemenlerin bütün kanatları, resmi çizgi konusunda, Kürtler'e karşı resmi tavır konusunda temelde ortak hareket etmektedirler. Yeri geldiğinde aralarındaki farklılıklar ortadan kalkmakta, dahası "vatanseverlik" yarışında bu konu bir kullanım aracı olarak kullanılmaktadır. Bunun anlamı şu: Devlet ve resmi çizgi açısından "En iyi Kürt, ölü Kürt'tür"!

Yani TC, bildiğimiz TC; bizim için inkâr, imha, katliam, soykırım, zindan ve işkenceden başka bir şey olmayan bir devlet ve düzenin resmi adı...

Gerçeklik bu kadar açık ve sayısız kez, hem de sayısız acı deneyimle kanıtlanmış olmasına rağmen bu

devlet ve düzene yamanmayı, onun tarafından kabul edilmeyi temel amaç haline getiren hareket ve siyasetçilere ne demek gerekir?

Her defasında zaliminden dayak yiyen birini, buna rağmen yüzünü ona dönen ve ona bağlı yaşamayı vazgeçilemez gören birini nasıl tanımlamak gerekir?

Kendisi için bir program ve strateji olmadan, bu program ve stratejiye bağlanmamış, tek başına bir mücadele, direniş, çatışma ve ayaklanma ne anlam ifade edebilir? Bunların sonuçları ve ortaya çıkardığı enerji kendisine mi, yoksa başkasına mı hizmet eder? Her eğilimdeki Kürtler'in üzerinde düşünmesi gereken diğer temel soru budur!

Kürtler az mücadele etmiyor, az direnmiyor... Ama ne yazık ki kendisi için bir programdan, bir mücadele çizgisinden, ilkelere dayalı bir stratejiden yoksundurlar! Yaşadıkları felaketlerde bu gerçeklik çok önemli bir etkidir. Son on yılın kendisi bunun en tartışmasız kanıtı değilse nedir? Daha da önemlisi kendileri için bir program ve yoldan yoksun olmaları, onları, kaçınılmaz

olarak başka politikaların yedeğine sokuyor; güç ve enerjilerinin başka kanallara akıtılmasını birlikte getiriyor... Oysa bağımsız ve özgür bir çizgileri olsa, kendileri için politika yapsalar, özgür bir iradeleri olsa ortaya çıkardıkları bu enerji ve güç sayısız kez kazandırır. Özellikle egemenler cephesindeki iktidar kavgasının yaşandığı bu süreçte Kürtler'in kazanımları çok daha farklı bir boyutta olurdu. Ancak ne yazık ki öyle olmuyor...

DTP kapatıldı, bunda şaşılacak bir şey yok. Şaşılmaması gereken noktalar, TC hakkındaki yanlışlar, yaratılmak istenen yanılsamalar ve düzene bağlanma çabaları ve bu konudaki ölçsüzlükler olmalıdır... Üzerinde düşünülmesi gereken noktalar şudur: Nereye gidiyoruz? Hangi amaç ve programlar için mücadele ediyoruz? Her defasında bizi aşağılayan ve ezmeye çalışan bu düzene umut bağlayanlara daha ne kadar tahammül edilecek? Üzerinde düşünülmesi gereken sorular bunlardır!

15 Aralık 2009

Kayıp yakınlarına "şüpheli şahıs" muamelesi yapılıyor!

Kayıp yakınları, Galatasaray Lisesi önünde 12 Aralık günü biraraya gelerek, kayıpların bulunması ve sorumluların yargılanması talebiyle eylem gerçekleştirdiler.

Eylemde, "Failleri belli kayıplar nerede / İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon" pankartı ile kayıp resimleri ve karanfiller taşındı. Eylemde ilk önce kayıp yakını Döndü Ergül bir konuşma yaptı.

"Anaların yüreğindeki acıyı durdurun" diyen Ergül, "Ya hepimizi öldürsünler, ya da barışı sağlasınlar" dedi.

Ardından basın açıklamasını TİHV Başkanı Şebnem Korur Fincancı okudu.

Fincancı yaptığı açıklamada, gözaltında kaybedilen Hüseyin Taşkaya ile ilgili geçen hafta gerçekleştirilen eylemden sonra, Taşkaya'nın kardeşi ve açıklamayı okuyan yeğeninin sivil polisler tarafından durdurularak kimlik kontrolü yapıldığını belirterek, devletin kayıpların akıbetini açıklamak yerine kayıp yakınlarına "şüpheli şahıs" muamelesi yaptığını ifade etti.

Kayıplara ilişkin "veri tabanı" ve "DNA Bankası"nın kurulmasını ve işlev kazandırılmasını talep eden Fincancı, açıklamayı şu sözlerle sonlandırdı: "Devlet aygıtının yürütücülerinin, 'insanlarımızın kaybedilmesinde' sorumluluğu bulunan bütün devlet kurumu yetkilileriyle birlikte yargılanmaları için mücadelemize devam edeceğiz."

Kızıl Bayrak /İstanbul

Yaşasın 19 Aralık direnişimiz!

Burjuvazinin tarihi katliamlar tarihidir. Sermaye düzeni Ulucanlar katliamı ile başlayan cezaevi saldırıları, 19 Aralık 2000’de 21 cezaevinde gerçekleştirilen adına “Hayata dönüş” denilen bir operasyonla devam etti. İçeriği teslim almadan dışarıyı teslim alamayacağını öngören ve bu korkusunu her fırsatta dile getiren sermaye düzeni, Ulucanlar’da çarptığı direniş duvarından sonra 28 devrimcinin ölmesine ve onlarcasının yaralanıp sakat kalmasına neden olan bir katliama daha imza attı. Devrimci tutsakları tecrit etmek için F Tipi (hücre) sistemini uygulamaya çalışan sermaye sınıfı Ulucanlar’da on devrimcinin katledildiği bir operasyonla saldırılarını başlatmış, Burdur’da bir prova daha yapmış ve en sonunda 19 Aralık’ta yapılan operasyonla devrimci tutsaklar F Tiplerine zorla götürülmüşlerdir. Böyle bir operasyonun sermaye sınıfı tarafından İMF anlaşmasının öncesinde yapılmış olması tesadüf olmasa gerek.

2000’li yıllarda yeni bir İMF programının uygulamasıyla başlayan mali kriz, sermaye sınıfı tarafından yine emekçilere fatura edilmiştir. Temel tüketim maddelerine yapılan zamlar, ücretlerin düşürülmesi, özelleştirmeler, işsizlik gün geçtikçe artmış ve emekçilerdeki öfkeyi de arttırmıştır. Hareketlenmeye başlayan işçi ve emekçiler irili ufaklı birçok eylemle sokaklara inmiş, taleplerini haykırıyordu.

Krizden çıkış için işçi ve emekçilere, el birliği ile krizin atlattılacağı, ulus olarak hoşgörülü olmak gerekliliği söylevleri verilirken bir yandan da sermaye sözcüleri F tiplerini överek tutsakların yaşam standartlarını arttırdıkları yalanlarıyla emekçilerin kafalarını karıştırıyordu.

Tecridin içeride kimliksizleştirme, devrimci kimliği yok etme, devrimci bilinçten uzaklaştırma politikası olduğunu dışarıda da emekçileri moral olarak yıkma, kolay denetim altına alma, bireycileştirme ve tek tipleştirme, düşünmeyen sorgulamayan bireyler yaratma politikası olduğunu bilen devrimciler bu politikayı boşa düşürmek için direnişe geçtiler. Bedenlerini ölüme tereddütsüz yatıran devrimci tutsaklar, 20 Ekim 2000’de F tipi hücrelere karşı Ölüm Orucu direnişine başladılar. 19 Aralık’ta, “ölürüz de hücrelere girmeyiz” diyen devrimci tutsaklar kimyasal silahlara, gaz bombalarına, kurşunlara karşı devrimci siper yoldaşlığının en güzel örneklerini sergileyerek direndiler. Devrimci iradenin teslim alınamayacağını destansı bir direnişler kanıtladılar.

Katliamdan bu yana 9 yıl geçti. Operasyonu öncesi ve sonrasıyla bir bütün olarak düşünen sermaye sınıfı günümüze değin yaşanan ekonomik-sosyal-siyasal saldırıların önemli ayaklarına bu dönemde başlamıştır. O dönemin başbakanı olan Ecevit, emperyalistlere yapılan kölelik anlaşmalarına dayanarak “geleceğe umutla bakıyoruz” demişti. Bunun için dikensiz bir gül bahçesi yaratmaları, yani toplumsal muhalefeti ve onun en ileri unsurlarını teslim almaları gerekiyordu.

Asalak burjuvazinin umut çılgınlıkları işçi ve emekçiler için yıkım anlamına gelen neo-liberal saldırı programları, İMF reçeteleriydi. İMF programıyla birlikte özelleştirme saldırıları hızlandı ve birçok kamu iktisadi teşekkülü özelleştirildi. Sahte sendika yasası meclisten geçti. İşçi ve emekçiler daha fazla yoksulluğa ve sefaletle itildi. Örgütlenmelerinin önüne yeni engeller çıkarıldı. Sözleşmeli çalışma ve taşeronlaştırma yaygınlaştırıldı. Gün geçtikçe emekçilerin çalışma şartları ağırlaştırıldı. Uzun çalışma saatleri dayatıldı. Emekçiler sefalet ücretlerine mahkûm edildiler. Eğitimden sağlığa birçok temel sosyal hakkın özelleştirilmesine, parayla alınıp satılır hale gelmesine yine bu süreçte hız verildi.

İşçi ve emekçiler bu tabloyla yüz yüze iken gençlerin birçoğu eğitim hakkından yoksun bırakıldı, işsizliğe ve geleceksizliğe mahkûm edildi. Öğrenci gençlik nezdinde en ufak bir hak arama mücadelesi soruşturma, uzaklaştırma terörüyle bastırılmaya çalışıldı.

Kürt halkının en temel eşitlik ve özgürlük talepleri zor yoluyla bastırıldı. Düzen içi sınırlara çekilmesi için önemli adımlar atıldı.

Bu topraklarda bu saldırılar hayat bulurken Türkiye, Ortadoğu’da ABD’nin jandarmalığını yapma görevi üstlendi. Irak’taki emperyalist savaşta üzerine düşen uşaklığı yaparken Lübnan’daki işgalin bizzat parçası oldu. Şimdi ise Afganistan’daki varlığını güçlendirmeye yönelik yeni adımlar atılıyor.

Toplumsal koşullar her geçen gün ağırlaşırken en ufak bir kıpırtı dahi şiddetle bastırılıyor. Sermaye sınıfı hakkını arayan, direnen işçilere, emekçilere saldırıyor, işten atıyor, yalnızlaştırıyor. Burjuva ideolojisiyle kuşatarak kötürümleştiriyor.

Düzene muhalif ilericiler, devrimci güçlere pervasızca sistematik baskı uygulanıyor, denetim altına alınmaya çalışılıyor. Sınıfı devrime kazanma iradesiyle hareket eden sınıf devrimcileri kurşunlar, tutuklama terörü, yargısız infazlarla durdurulmaya çalışılıyor.

9 yıl önce devrimci tutsakları F tipi hücrelere zorla yerleştiren sermaye sınıfı tecrit-tredman uygulamalarını

ısrarlı bir şekilde sürdürüyor. F tiplerindeki disiplin cezaları, genelgeleryle teslim alınamayan devrimci iradenin ta kendisidir. Kimlikleri teslim alınmaya çalışılan devrimciler, siyasal kimliklerini savunarak tecrit duvarlarını kırıyorlar.

28 devrimcinin katledilmesiyle hayata geçen hücre saldırısı bugün milyonlarca işçi ve emekçinin köleleştirilmiş yaşamlarına turnusol görevi yapmaktadır. Kölelik koşullarında yaşamaya mahkum bırakılan işçilerin etraflarına örülen hücrelere karşı direnmesi bugün için yaşamsaldır. 9 yılı dikkate aldığımızda hücrelerin işçiler ve emekçilerin mücadelesine yönelik bir tehdit olduğu görülür. İşçilerin ve emekçilerin kapitalizmin küresel kriziyle yoksulluğa ve sefaletle mahkum edildiği bugün, toplumsal öfke her geçen gün artmaktadır. Hücre duvarları, sömürü koşullarına karşı işçi sınıfının birleşik, kitlesel, militan hareketiyle parçalanacaktır. Sincan Kadın Hapishanesi’nden sınıf devrimcileri olarak 19-22 Aralık’ta ölümsüzleşen devrimcilerin anısı önünde eğiliyor kapitalizmin korkusunu gerçeğe çevirme çağrımızı büyütüyoruz. Sermaye sınıfına karşı temel hak ve özgürlüklerimiz için mücadeleyi yükseltelim.

Sincan Kadın Hapishanesi’nden BDSP’li Tutsaklar

Gazi’de 19 Aralık paneli

19 Aralık katliamı ve direnişini konu alan panel 12 Aralık günü Gazi Çema Kafe’de gerçekleştirildi. Panelde, “19 Aralık’ta yanan direniş ateşini unutma, içerde dışarıda tecriti parçala” adlı “sinevizyon” gösterimi yapıldı.

Daha sonra, paneli düzenleyen kurumlar adına ortak hazırlanan basın metni okundu. Basın metninde 19 Aralık katliamı hatırlatıldı. Katliamın bilançosu özetlendi. Ortak metinde ayrıca hasta tutsakların serbest bırakılması talebi dile getirildi. Demokratik hak ve özgürlükler için mücadele çağrısı yapıldı.

Ardından her biri ayrı cezaevinde 19 Aralık direnişini yaşamış devrimci tutsaklar, katliam ve direniş sürecini anlattılar. Bayrampaşa, Bursa ve Gebze zindanlarında katliamı yaşamış olan tutsaklar, katliamda yaşanan vahşeti gözler önüne sererken, düşman saldırısının devrimci idarenin duvarına çarptığına, operasyon karşısında sınıranan iradenin büyüklüğüne de işaret ettiler.

Tutsakların anlatımlarından sonra müzik dinletisine geçildi. Raber ve Grup Gece Tutuştu devrimci marşlarını sundular.

Paneli; Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Partizan, Proleterce Devrimci Duruş, Ezilenlerin Sosyalist Partisi-Girişimi ve Demokratik Haklar Federasyonu düzenledi.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

Ayazmalılar belediye önündeydi

İstanbul’da İkitelli-Ayazma Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında 2007 yılında evleri yıkılan ve bu tarihten itibaren kendi imkânlarıyla ayakta kalmaya mağdur aileler 10 Aralık Perşembe günü Küçükçekmece Belediyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Ayazma’da kiracı olarak yaşayan ve yıkımlar sonrasında çadırlarda direnişe geçen dönüşüm mağduru aileler yaptıkları basın açıklamasında Küçükçekmece Belediye Başkanı Aziz Yeniay tarafından kendilerine bir yıllık kira süresi verildiğini ve bu süre sonrasında ise yapımı süren TOKİ Bezirganbahçe konutlarından ev tahsis edileceğini hatırlattılar. Bu bir yıllık süreç içinde belediye tarafından mağdur ailelere kira yardımı yapılacağı sözü verildiğini ancak bir yıllık kira süresinin dolmasına rağmen belediyenin ne yeni bir kira sözleşmesi ne de söz verdiği konutları vermediği belirtildi. Belediyenin dönüşüm mağdurlarına yardım etmediği gibi, bununla birlikte mağdur ailelerin kendi imkanlarıyla kurdukları barakaların bizzat belediye ekipleri ve polis tarafından yıkıldığı belirtildi.

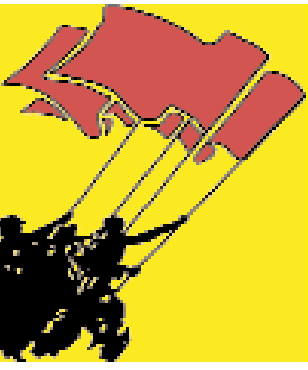
İMECE’den mağdur ailelere destek

Evlerini kaybeden aileleri Toplumun Şehircilik Hareketi İMECE üyeleri 12 Aralık günü ziyaret etti. Dönüşüm projesi mağduru Kasım Aydın’ın evinde gerçekleştirilen ziyarette İMECE üyeleri konu ile ilgili bilgi aldı ve önümüzdeki süreç içinde neler yapılabileceği üzerine sohbet gerçekleştirdi.

Mağdur Kasım Aydın ise talepleri yerine getirilmediği, belediye tarafından verilen sözler tutulmadığı müddetçe mücadeleye her koşulda devam edeceklerini ve yılmayacaklarını dile getirdi.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları

Mücadele Postası

Beyoğlu’nda “okuluma dokunma” eylemi

Okuluma Dokunma İnisiyatifi, Beyoğlu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi önünde, okulun kapatılmasına ilişkin basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Okullar halkındır kapatılamaz!”, “Okulların satılmasını engelleyelim / Okuluma Dokunma İnisiyatifi” pankartlarının açıldığı eyleme, çok sayıda veli katılarak destek verirken, okulda bulunan çok sayıda öğrenci de pencerelerden ıslık ve alkışlarla destek sundu.

Basın açıklamasını okuyan Eğitim-Sen 3 No’lu Şube Başkanı Nebat Bukrek, İstanbul Valisi Muammer Güler’in satışa çıkarılan 22 okulu açıkladığını ve bu okullara yenilerinin eklendiğini söyledi. Bukrek, Güler’in “Satışlara rantı çok yüksek okullardan başlanılabileceği, satışı yapılacak okulların mekanlarının turizm veya iş merkezi olarak değerlendirilebileceği”ni dile getirdiğini söyledi.

Bukrek, şunları söyledi: “Okullar rant kapısı değildir, eğitim-öğretim kurumlarıdır. AKP hükümeti piyasacı politikalarından vazgeçmeli ve okullarımızdan elini çekmelidir. Okulların satışa çıkarılması AKP’nin özelleştirme politikasının bir sonucudur. Okullarımızın kapatılarak satılmasına sessiz kalmayacağız. Bizler, eğitim ve bilim sendikaları, kitle örgütleri, dernekler, odalar, siyasi partiler ve veliler olarak birleşik mücadelemizi her alanda sürdüreceğiz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak’ta baz istasyonu eylemi...

GSM operatörü Turkcell tarafından Ankara Mamak’ta Tuzluca Yır Mahallesi’ne kurulmak istenen baz istasyonuna tepkiler yükseliyor.

Tuzluca Yır 4. Sokak’ta bir apartmanın çatısına kurulma çalışmaları süren baz istasyonu 10 Aralık Perşembe günü Tuzluca Yır Mahalle Halkı tarafından yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Davutpaşa mağdurları duruşma tarihini bekliyor

Patlamanın sorumlularının yargılanması ve dava dosyasının açılması talebi ile cumartesi günleri Taksim Meydanı’nda biraraya gelen patlamada yaralananlar ve hayatını kaybedenlerin yakınları eylemlerinin 25. haftasında 12 Aralık günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Davutpaşa’yı unutmadık, unutturmayacağız” pankatının açıldığı eylemde açıklamayı, patlamada hayatını kaybeden Hüseyin Tayranoğlu’nun yeğeni Yeter Akın okudu.

Kemalpaşa’da göçük altında hayatını kaybeden işçileri anarak açıklamaya başlayan Akın, Davutpaşa’daki patlamanın ardından 23 ay geçmesine rağmen hala ceza davası açılmadığını belirtti. Akın, Cumhuriyet Savcılığı tarafından hazırlanan iddianamenin hakimlik tarafından kabul edildiğini ancak, kendilerine tebliğ edilmiş bir iddianame ve verilmiş bir duruşma tarihi olmadığını vurguladı.

Akın, bilirkişi raporunda belirtilenlerin ve İçişleri Bakanlığı’nın yargılanması için çaba göstermeye devam edeceklerini belirtti. İstanbul Büyükşehir Belediyesi hakkında dava açılmasını engelleyen valilik kararının da “haksız” olduğunu söyleyerek, kararı protesto etti.

Yeni Davutpaşa’lar olmaması için, hayatların kararmasına neden olanların yargılanmasını istediklerini vurgulayan Akın, ceza davası açılıncaya kadar cumartesi eylemlerine devam edeceklerini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Donuyoruz duyan var mı?!”

İstanbul’da Refhan Tümer Lisesi öğrencileri 9 Aralık günü gerçekleştirdikleri eylemle okullarında yaşanan ısınma sorununu protesto etti.

Saat 10.30’da “Refhan donuyor” pankartı ve “Koyun değil öğrenciyiz!”, “Üşüttük!”, “Donuyoruz duyan var mı?!” dövizleriyle okulun önünde toplanan öğrenciler, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Isınma hakkımız engellenemez!” sloganlarıyla okulun önünden geçen Atatürk Caddesi’ni trafiğe kapattı.

Liseliler adına açıklama yapan Dilara Anıl “Eğitim ve öğretim nasıl temel ihtiyacımızsa ısınmak da hakkımız. Okulda gittikçe soğuyan havaya rağmen dışarıdaki ortamdan farklı olmayan sınıflarda eğitim görüyoruz. Devletin eğitime ayırdığı bütçeyle donuyoruz. Okulumuzda şu an ısınmıyoruz” dedi.

Son dönemde gündeme oturan domuz gripi salgınına da değinen Anıl, H1N1 virüsünün soğuk havalarda ve hijyenik olmayan ortamlarda daha rahat yayıldığını hatırlatarak, okullarının hijyen ve sıcaklıktan yoksun olduğunu söyledi.

Liseliler, ısınma sorununun çözülmemesi durumunda daha büyük eylemler yapacaklarını belirterek eylemlerini sonlandırdılar.

“Hastanemi geri ver!” eylemi

Türkiye’nin en büyük fizik tedavi hastanesi olan İstanbul Fizik Tedavi Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi iki sene önce başlayan Carrefour inşaatı esnasında büyük hasar almış ve o tarihten itibaren işlevinin %75’ini kaybetmişti.

Geçen zaman içinde hastaneye yönelik hiçbir işlem yapılmamış binlerce hasta mağdur edilmişti. Bu durumu protesto etmek amacıyla 12 Aralık günü “Sağlığımıza Engel Olma Platformu”nun çağrısıyla Bahçelievler’deki hastane binası önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması için Bahçelievler Carrefour önünde toplanan kitle, slogan ve alkışlarla hastane önüne yürüdü. “Sağlığımıza Engel Olma Platformu” adına açıklama yapan Hakan Özgül, yıkılan ve hasar gören binalar için Sağlık Bakanlığı’nın bir adım atmadığını belirtti.

Özgül’ün ardından Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi üyesi Ali Çerkezoğlu bir konuşma yaptı. Çerkezoğlu, açılan davalara rağmen bir gelişme sağlanamadığını, hasta tedavilerinin mahkeme kararlarını bekleyemeyecek kadar acil ve önemli olduğunu ve burada yaşanan mağduriyetin sorumluluğunun Sağlık Bakanlığı’na ait olduğunu belirtti.

İstanbul Tabip Odası, TMMOB İstanbul İl Koordinasyonu, Türkiye Sakatlar Derneği, Türkiye Kas Hastalıkları Derneği, Sağlık Hakkı Hareketi Derneği, Toplumsal Haklar ve Araştırmalar Derneği, Spina Bfida Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği İstanbul Şubesi, Halkevleri Bahçelievler Şubesi ve Halkevleri Engelli Hakları Atölyesi’nden oluşan “Sağlığımıza Engel Olma Platformu”nun çağrıcısı olduğu eyleme İştme Engelliler Federasyonu, Gözder, Devrimci Sağlık-İş, Fabider Farklı Gelişen Bireyler Derneği, Halkevleri ve Toplumun Şehircilik Hareketi İMECE de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

PŞTA’dan Sincan Kadın Hapishanesi’ne ilişkin açıklama...

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA), Sincan Kadın Hapishanesi’ndeki devrimci tutsaklara uygulanan baskılara ilişkin 12 Aralık günü İHD İstanbul Şubesi’nde basın toplantısı gerçekleştirdi.

Basın toplantısına Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi’nde tutuklu bulunan Deniz Tepeli’nin annesi Rahime Tepeli, Fadime Özkan’ın ağabeyi Ercan Özkan, Zeliha Bulut’un babası Ali Bulut ve İHD İstanbul Şubesi adına Sevim Kalman katıldı. Basın açıklamasını aileler adına Ercan Özkan gerçekleştirdi.

Özkan, özellikle hastaneye sevk edilen tutsakların doktor muayenesi sırasında asker dışarı çıkmadığı için tedavi olamadan geri döndüklerini belirtti. Fadime Özkan’ın iki yılı aşkın süredir bu nedenle tedavi olamadığını vurguladı.

Özkan, tutsakların tedavilerinin engellenmesinin yanısıra hastanede gösterdikleri tepkilerden kaynaklı disiplin cezası aldıklarını belirtti. Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi’nde bulunan Fadime Özkan’ın aldığı disiplin cezalarından kaynaklı 2011 yılı boyunca görüş yapamayacağını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

**Amerikancı
rejimin
tasfiye planı
Kürt halkının
direnişine
çarptı...**

Kürt halkıyla

dayanışmayı yükseltelim!